

AZƏRBAYCAN MİLLİ ELMLƏR AKADEMİYASI
FOLKLOR İNSTİTUTU

**HÜSEYN
İSMAYILOV – 55**

BAKI – 2009

**Kitab Azərbaycan Milli Elmlər Akademiyası
Folklor İnstitutu Elmi Şurasının qərarı ilə
nəşr olunub.**

TƏRTİBÇİ: Atəş ƏHMƏDLİ

REDAKTORU: Əziz ƏLƏKBƏRLİ

Hüseyn İsmayılov – 55, Bakı, 2009, - 192 səh.

**A 4603000000 Qrifli nəşr
N-098-2009**

© Folklor İnstitutu, 2009.

TƏRTİBÇİDƏN

Bu kitabın ərəsəyə gəlməsinə səbəb olan bir məqamı Hüseyn-sevərlərə açıqlamağı özümə borc bilirəm. Məqam o idi ki, mifoloq dostum Seyfəddin Rzasoyun Hüseyn müəllimin elmi yaradıcılığını dolğun əks elətdirən «Folklorlaşan alim ömrü» kitabı artıq ortalıqda idi. Ərkyana mənə də tövsiyyə etdi ki, vaxt ikən institut əməkdaşlarının Hüseyn müəllim haqqındakı düşüncələrini yazılı şəkildə onlardan toplamağa başla. Özün görəcəksən, bu proses tezliklə maraqlı bir kitabı meydana çıxaracaq. Əvvəl Seyfəddinin təklifinə düzəliş etmək istədim ki, sən öz töhfəni vermişən, bəlkə belə bir kitabı Hüseyn müəllimin altmış illiyində hazırlayaq. Allah ömür versin, elə bir zaman da qalmayıb altmışa. Əksər vaxt dostlara güzəştə getməyi bacaran Seyfəddin indi nədənsə təklifinin üstündə möhkəm dayandı. Düzü, bəzi tərəddüdlərim qalmışdısa da, onunla razılaşmalı oldum.

Kitab çapa hazırlanan ərəfədə Hüseyn müəllim qəfil xəstələndi. Xəstəlik amansız oldu! Hüseyn müəllim ölümlə olum arasında qaldı! Və ruhən duyğusallığı, insanlığa təmənnəsizliyi, millətine aşıqlığı onu ölümə əyilməyə qoymadı! Həqiqətin məntiqi formulu çox sadədir. **Bu munis təbiəti bəxş edən və onu qoruyan Allahdır!** Hüseynsevərlər bunu bir daha yaxşı fəhm etdi. On günlük ağır durumdan yenicə özünə qayıdan Hüseyn müəllimin dilinə gələn ilk kəlmə də Allah kəlməsi oldu!!!

İnanırıq ki, Tanrısını tanıyan bu insan tezliklə şəfa tapacaq, yenə əvvəlki axarı ilə neçə-neçə kitabların, təmənnəsiz xeyirxahlıqların müəllifi olacaq. İnanırıq ki, onun doğum gününə ərmeğan elədiyimiz bu kiçik töhfəmiz onun sağalmasını sürətləndirəcək. Reallaşan bu işin ideya təməlcisinə də çox sağ ol deyirəm!

Seyfəddinin bu ideyasını Hüseyn müəllimlə bölüşəndə bizə dedi ki, bilirsiniz, mənim dostların çoxudur, sadə insanlardan tutmuş rəsmilərədək. Ancaq istərdim ki, sadə iş adamlarının düşüncələrinə bu kitabda daha çox yer ayırasınız (Həm də dairəni mümkün qədər böyütməməyi bizə tövsiyyə etdi). Elə də oldu. Əksərən Folklor İnstitutunda çalışanların Hüseyn müəllim haqqındakı yazıları bu kitabda cəmləşdi.

Düzdür, bu prosesdən kənarda qalanlar da oldu. İnsafən, bu, bizim ucbatımızdan olmadı. Qalanı qalır subyektlərin insafına...

Umanların gümanı kəsilməsin... Allah ömür versə, altmışda görüşərik!

1-2 noyabr 2008.

REDAKTORDAN

Bu kitab görkəmli folklorşünas alim, filologiya elmləri doktoru, Azərbaycan MEA Folklor İnstitutunun direktoru Hüseyn İsmayılovun 55 illik yubileyinə həsr olunsa da, ona ənənəvi yubiley kitabı kimi baxmaq düzgün olmazdı.

Nə kitabdakı yazıların müəllifləri «yubiley müəllifləri»dir (yəni nə ancaq vəzifəli, titullu şəxslərdir), nə də onların yazdıqları «yubiley yazıları»dır (yəni nə də məzmunuz, mənasız təriflər – tostlardır). Bu kitabda Azərbaycan MEA-nın prezidentindən tutmuş laboranta qədər ən müxtəlif insanların ürk sözləri toplanıb. Onların hamısını bir ad altında ümumiləşdirmək olar: Hüseynsevərlər.

Mən bu kitabı ilk növbədə Hüseyn müəllimin onillər boyu, xüsusilə də Dədə Qorqud adına Folklor Elmi Mədəni Mərkəzinin müdiri, sonra isə Folklor İnstitutunun direktoru kimi son illərdə qazandığı elmi və insani uğurların, hörmət və ehtiramın əməli nəticəsi, real bəhrəsi hesab edirəm. Kitabdakı məqalələrdə Hüseyn İsmayılov şəxsiyyətinə ən müxtəlif rəqəmlərdən baxılmaqla bu böyük Şəxsiyyətin bütün parametrləri açılib ortaya qoyulub: H.İsmayılov böyük alim kimi, böyük insan kimi, böyük təşkilatçı kimi, böyük dost, qardaş, gözəl ailə başçısı kimi və s. Ən əsası isə, bu yazılarda Hüseyn müəllim Xalqını, Vətəninini və Dövlətini bütün varlığı ilə sevən bir Türk oğlu kimi səciyyələnib.

Hüseyn müəllimi yaxından tanıyanlar yaxşı bilir ki, o, ilk növbədə Ağbulaq aşıqıdır, Göyçə aşıqıdır, Qərbi Azərbaycan aşıqıdır, Bütöv Azərbaycan aşıqıdır, Türk dünyası aşıqıdır, nəhayət, insanlıq aşıqıdır, Tanrı aşıqıdır. Bir fərd, bir alim, bir

şəxsiyyət haqqında bu qədər emosionallıqla, bu qədər şövlə, bu qədər həyəcanla, bu qədər içdən, ürəkdən, candan belə səmimi sözlər deyilməsi, yazılması, vallah, xoşbəxtlikdir, xoşbəxtlikdir...

Mən həmişə özümü Hüseyn İsmayılovu ən yaxından tanıyanlardan hesab etmişəm. Bu kitabı əvvəldən axıradək diqqətlə oxuyub qurtardıqdan sonra Hüseyn müəllimi bir daha tanıdım, bir daha dərk etdim, bir daha kəşf etdim, bir daha sevdim...

14 fevral 2009-cu il.

*Mahmud KƏRİMOV,
AMEA-nın prezidenti, akademik*

MÜASİR «FOLKLOR HƏRƏKATI»NİN RƏHBƏRİ

Bu, milli reallığımızın danılmaz həqiqətidir ki, Hüseyn İsmayılov çağdaş Azərbaycan folklorşünaslığının, Azərbaycan humanitar-ictimai düşüncəsinin nəhəng simalarındandır. Onun bu istiqamətdəki həm çoxsaylı tədqiqatları, folklorşünaslığın müxtəlif problemlərinə həsr olunmuş araşdırmaları, həm də ümumən milli mədəniyyətimizin, cəmiyyətimizin, dövlətimizin aktual problemlərinə yönəlik titanik fəaliyyəti, xüsusən humanitar-nəzəri düşüncənin yeni hüdudlara qaldırılması sahəsində intellektual çalışmaları son illərdə humanitar tədqiqatların metodoloji strategiyasının müəyyənlişməsinə və yeni kursa istiqamətlənməsinə səbəb olmuşdur.

Qeyd edirəm ki, alimin araşdırmalarının əhəmiyyəti barədə müvafiq sahə mütəxəssisləri kifayət qədər yazmış və bu tədqiqatların əhəmiyyətini əsaslandırmışlar. Onların işığında H.İsmayılovun tədqiqatlarının bir cəhətini ayrıca qeyd etmək istərdim. İndi planetdə qloballaşma prosesləri sürətləndikcə etnik-milli dəyərlərə dönüş zərurətə çevrildiyi kimi, müasir sivilizasiyanın daha çox texnogen xarakter alması eyni zamanda mənəvi dəyərlərə dönüşü də zərurətə çevirmişdir. Dünyanın ayrı-ayrı xalqlarının tarixi inkişaf prosesi ərzində əldə etdikləri mənəvi-əxlaqi dəyərlər isə ən mükəmməl mənəvi sistem olaraq folklorlarda yaşayır. H. İsmayılovun tədqiqatlarında bu dəyərlərin qorunması, təbliği, çağdaş dünyanın mənəvi cəhətdən saflaşdırılmasının funksional mexanizmlərinə çevrilməsi açıq-aydın bilinən strategiyadır. Folklorşünas alimlərin, türkoloqların hamısına bəlli olan belə bir həqiqəti təkrarən bir daha demək istəyirəm ki,

folklor mənəvi dəyərlərin ən saf qorunduğu bir sahədir. Artıq bu aspektdən H. İsmayılovun gördüyü işlərin təkcə etnik-milli baxımdan əhəmiyyəti deyil, həm də ümumbəşəri əhəmiyyəti görünür.

Bir elmi müəssisə rəhbəri olaraq daim işgüzar ünsiyyətdə olduğum Hüseyn müəllimin təşkilatçılıq bacarığı, vətəndaş-ziyalı keyfiyyətləri üzərində də xüsusi dayanmaq istərdim. Hüseyn İsmayılov son dərəcə bacarıqlı bir elm təşkilatçısıdır. Artıq on beş ilə yaxındır ki, AMEA-nın İctimai-humanitar elmlər bölməsinin strukturunda Folklor İnstitutu humanitariyanın əsas elmi-intellektual ağırlıq mərkəzini təşkil edərək uğurla fəaliyyət göstərir. İnstitutun elmi və elmi-təşkilati sferadakı uğurlarının əsasında bütün varlığı ilə milli-mənəvi dəyərlərimizə bağlı olan Hüseyn İsmayılovun vətənə, millətə dərin sevgisi, dövlətə, dövlətçiliyə sədaqəti, tükənməz enerjisi, bilik və bacarığı dayanır. Öz mövcudluğunun ilk on ilini elmi mərkəz olaraq, son beş ilini institut olaraq yaşayan Folklor İnstitutunun əldə etdiyi elmi uğurlar rəsmi statistik kəmiyyət göstəricilərindən tutmuş, Azərbaycanın ictimai-mədəni gerçəkliyində yerinə yetirdiyi missiyanın mənə və mahiyyətinə qədər son dərəcə böyükdür, geniş miqyaslıdır.

Ayrıca vurğulamaq istəyirəm ki, Hüseyn İsmayılovun rəhbərliyi ilə başlanan və uğurla davam etdirilən bu istiqamətdəki işləri ümummilli əhəmiyyəti baxımından «folklor hərəkatı» kimi ifadə etmək olar. Bu hərəkat özündə bir-biri ilə qarşılıqlı əlaqədə olan müxtəlif istiqamətlərin vəhdətini əks etdirir:

- Azərbaycanın mövcud bölgələrindən, o cümlədən tarixi Azərbaycanın bölgələrindən, türk dünyasından folklor toplanır;
- İnstitutun professional mütəxəssisləri tərəfindən sistemləşdirilir, kataloqlaşdırılır, nəşr edilir, geniş oxucu kütləsinə təqdim olunur;

– Bu materiallar əsasında müasir elmi səviyyəyə uyğun tədqiqatlar aparılır.

İnstitutda nəşr olunan regional folklor antologiyalarının sayı iyirmini keçməkdədir, 100 cildlik folklor külliyyatının 1 il ərzində 10-a yaxın cildi nəşr olunubdur. Elmi monoqrafiyaların sayı-hesabı yoxdur. İnstitutda xeyli sayda elmi dərgi nəşr olunur. Bütün bunlardan əlavə institutda canlı, daim dinamik hərəkətdə olan elmi mühit var. Müzakirələr, simpoziumlar, televiziya çıxışları, beynəlxalq konfranslar... Bütün bu sadalananlar Hüseyn İsmayılovun rəhbərliyi ilə «folklor hərəkətinin» hələ burada tam göstərə bilmədiyim mənzərəsidir.

Bu tədbirlər içərisində birini xüsusi qeyd etmək istərdik: «Ortaq türk keçmişindən ortaqlıq türk gələcəyinə» beynəlxalq folklor konfransı. AMEA Folklor İnstitutu artıq beş ildir ki, türk dünyasının bütövləşməsi, mədəni dəyərlərin ortaqlaşması missiyasına xidmət edən «Ortaq türk keçmişindən ortaqlıq türk gələcəyinə» adlı beynəlxalq konfransda türk dünyasının elmi elitasını Bakıya toplayır. Hər bir işin faydalılıq əmsalı onun aydın müəyyənləşdirilmiş məqsədinin, məqsədə doğru yönələn fəaliyyətin miqyaslılığı ilə bərabər, bu işin davamlılığından və fasiləsizliyindən də asılıdır. Beş il müddətində konfransın fasiləsizliyi və davamlılıığı bir daha onu sübut edir ki, tədbirin adında ifadə olunan məqsəd Hüseyn İsmayılov üçün, Folklor İnstitutunun alimləri, eləcə də bu konfransın ətrafına topladığı türk elmi elitası üçün ümummilli səviyyədə dərk olunmuş missiyadır: uzaq hədəflərə hesablanmış uzunmüddətli strategiyadır.

İndi dünyada gedən ictimai-siyasi proseslər Avrasiyada tamamilə yeni, sivil dünyanın qəbul və təsbit etdiyi etnik-mədəni və sosial-siyasi modeldə türk etnik arealının yaranması üçün son dərəcə əlverişli şərait yaratmışdır. Qərbli mütəfəkkirlər və sosioloqlar kontinentlərarası dialoqların nəticəsində sintez sivi-

lizasiyasının yaranmasını proqnozlaşdırırlar. Türk xalqlarının tarix boyu yaratdığı dəyərlərin müasir humanist dünyanın harmoniyasının qorunmasında iştirakına nail olmaq üçün qloballaşma prosesinə ortaq türk bütövü kimi daxil olmaq lazımdır. Bu istiqamətdə Azərbaycan tərəfindən görülən işlərin, tam məsuliyyətlə demək olar ki, əsas ağırlıq mərkəzlərindən biri Folklor İnstitutudur.

Azərbaycanın həm etnik-mədəni, həm də sosial-siyasi baxımdan türk dünyası ilə birləşməsi ideyası dövlətimizin ümummilli lideri, müstəqil Azərbaycanın qurucusu H. Əliyev tərəfindən müəyyənləşdirilmiş siyasi kursunun elmdəki əks-sədasıdır. Dövlətimizin ideoloji maraqlarını özünün əsas fəaliyyət istiqaməti kimi götürən Folklor İnstitutu bu istiqamətdə şəksiz avanqard rolunu oynayır.

Son dərəcə böyük iqtisadi, intellektual, mədəni-mənəvi potensiala malik olan türk dünyasının ortaqlaşması – bu potensialın vahid bir gücə çevrilməsi prosesi etnokulturoloji və sosioloji baxımdan mürəkkəbliklərlə müşayiət olunur. Türk toplumlarının məskunlaşdığı coğrafi ərazilər yalnız iqtisadi potensial baxımından, yerüstü və yeraltı sərvətlərinə görə zəngin deyildir. Bu ərazilərdə mənəvi resuslar da tarixən zəngin olmuş, bu gün də zəngin olaraq qalmaqdadır. Hüseyn İsmayılovun ideya rəhbərliyi, təşkilatçılığı ilə keçirilən beynəlxalq miqyaslı tədbirlərdə əsas məqsədlərdən biri də türk xalqlarının tarixi proseslər nəticəsində parçalanmış mənəvi resurslarını birləşdirmək, dünya humanitar düşüncəsində layiqli mövqe tutmağın elmi strategiyasını müəyyənləşdirməkdir.

Hüseyn İsmayılovun bir vətəndaş-ziyalı olaraq ümummilli əhəmiyyətli işlərindən, Folklor İnstitutunun uğurlarından böyük qürur və sevinclə danışdığım zaman qəlbimdəki narahatçılıqları da ifadə etməyə bilmirəm. Hüseyn müəllim hazırda səhhətində

yaranan problemlərlə bağlı müalicə prosesindədir. Ancaq bütün işlərində Ulu Tanrının ona yardımçı olduğu kimi, bu dəfə də onu həyat imtahanından üzüağ çıxaracağına inanır və bizim bir yerdə başladığımız işləri, işgüzar əməkdaşlığımızı yeni mərhələdə daha böyük uğurla davam etdirmək üçün ona tezliklə sağalmağı, sıralarımıza qayıtmağı arzulayıram!

*Tofiq HACIYEV,
AMEA-nın müxbir üzvü,
filologiya elmləri doktoru, professor*

TƏŞKİLATÇILIQLA ELMİ SƏVİYYƏ BİRLƏŞƏNDƏ

Elmi idarədə təşkilatçılıqla yüksək elmi səviyyə birləşəndə həm idarədə elmi işlər öz axarına düşər, həm də ayrı-ayrı elm adamları idarəçiyə baxıb o səviyyədə köklənməyə çalışar. Mən bu təcrübəni mərhum dostum, filologiyamızın istedadlı şəxsi və ədəbiyyatşünaslığımızın böyük təşkilatçısı professor Yaşar Qarayevin həyatında görmüşəm. Bu istedadlı alim çox məhsuldar və yüksək nəzəri səviyyəli yaradıcılığı ilə yanaşı, həm də Ədəbiyyat İnstitutunda keçirdiyi saysız elmi tədbirləri ilə diqqəti çəkirdi. Onun İran İslam Respublikasına dəfələrlə təşkil etdiyi və Azərbaycan elminin yüksək səviyyəsini qonşu dövlətin elmi auditoriyalarında nümayiş etdirdiyi «səyyar» beynəlxalq elmi konfransların şahidi və iştirakçısı olmuşam. Elə institutun özündə keçirdiyi Azərbaycan mühacirət ədəbiyyatı kimi beynəlxalq məclisləri, Azərbaycan ədəbiyyatı klassiklərinin yubiley toplanmalarını, müasir ədəbi prosesin adlı-sanlı nümayəndələri ilə görüşləri çox görmüşəm. AMEA-nın bugünkü Folklor İnstitutu Ədəbiyyat İnstitutundan ayrılıb müstəqilləşərkən Yaşar Qarayevin həmin iş təcrübəsini özü üçün fəaliyyət devizi götürdü. Bu baxımdan mən Ədəbiyyat İnstitutu ilə Folklor İnstitutu arasında sələf-xələflik, bu cavan institutun rəhbəri, filologiya elmləri doktoru Hüseyin İsmayılovla Yaşar Qarayev arasında ustad-tələbə münasibətləri görürəm. Yaşar Qarayevdən miras qalan «Ortaq türk keçmişindən ortaqlıq gələcəyinə» adlı beynəlxalq elm forumunu neçə illərdir ki, Folklor İnstitutu davam etdirir və bu

yığıncağı məhz qurultay səviyyəsində keçirir. Bu toplantı-qurultayla Folklor İnstitutu bu gün türk dünyasının elmi əlaqələnməsini təşkil edir. Saxadan, Altaydan Anadoluya, Kiprə, Balkanlara qədər, Qazandan Təbrizə qədər böyük coğrafiyanın folklor toplayıcılarını və araşdırıcılarını Folklor İnstitutu hər il bir araya toplayır. Bu toplantılarda müxtəlif elm mərkəzlərinin nümayəndələri türk şifahi yaradıcılıq nümunələrinin simasında öz ulu babalarının ortaq olmuş olmalarının bir daha şahidi olurlar və bu duyğu onları ortaq gələcək yolunda səfərbər edir.

Bu gün Folklor İnstitutunda fəaliyyət göstərən «İrs» musiqi qrupunda da, hər il keçirilən Dədə Qorqud və Aşiq Ələsgər günlərinin fasiləsizliyində də Yaşarın nəfəsi duyulur, Hüseyn bu nəfəsin saflığını qoruyub saxlayır.

Folklor İnstitutunun bugünkü fəaliyyəti heyrtləndirici dərəcədə məhsuldar və gələcəkdir. İnstitutun yaradıcılıq planı çox uğurludur – ümumiləşdirmə yolu ilə gedir: bölgələrin folklor antologiyaları buraxılır və bunun ardınca da toplanmış materiallar ümumiləşdirilərək yüz cildlik nəhəng Azərbaycan folklor nəşri hazırlanır. Bu, İnstitutun xalq üçün, dövlətçilik üçün əzmlə, böyük fədakarlıqla çalışdığını göstərir. Bu böyük milli məzmunlu iş İnstitutun cavan direktoru (demək, hələ ehtiyat enerjisi çoxdur) Hüseyn İsmayılovun vətəndaşlıq duyğusunun, folklor biliyinin və təşkilatçılıq istedadının birliyi sayəsində mümkün olur.

*Sədnik Paşa PİRSULTANLI,
Gəncə Dövlət Universitetinin professoru*

**ALİM DOSTUM HÜSEYN İSMAYİLOV,
YAŞ GÜNÜNÜZ MÜBARƏK!**

Hüseyn İsmayılov bir alim kimi gözlərimiz önündə pillə-
pillə ucalır, müdrikləşir, öz kamal və düşüncəsi ilə folklorşünaslar
sirasında öz yerini, mövqeyini müəyyənləşdirir.

Hüseyn İsmayılov Göyçədən Bakıya gələndən sonra öz ar-
zusu, yaxşı insanların köməyi ilə Folklor Mərkəzini yaratdı. Bu
sahədə məşəl yandırdı. Bu məşəlin işığı hər yana yayıldı. Ümum-
milli liderimiz Heydər Əliyevin xeyir-duası ilə Folklor Mərkəzi
Folklor İnstitutuna çevrildi. Bu məbədin işığına hər yerdən elmi
konfranslara alimlər gəldi. Hüseyn müəllimin təşəbbüsü ilə
Folklor İnstitutuna Müdafiə Şurası verildi. Elmə gələn gənclərə
namizədlik, doktorluq almaq üçün Bisutun kimi dağları yarıb,
Hüseyn müəllim yol açdı. Bu Hüseyn müəllimin yaddan çıxılmaz
tarixi xidmətidir. Mən Hüseynin doğulub boya-başa çatdığı Göyçə
mahalını çox gənc yaşlarımdan gəzib-dolaşmışam. Göyçə torpağı
ilə yarım əsrdən çox ünsiyyətim var. Hüseynin sevdiyi Göyçə
gölün sahilində, Çalmalı dağında, Alagöllərdə, İnekdağında, onun
doğulduğu Ağbulaqda, Əyricə dağında zaman-zaman olmuşam.
Onlar haqqında çox sayda şeirlər də yazmışam. Mən şair
doğulmuşam. Hüseyn müəllimin yaş gününü şeiridlə
əbədiləşdirməsəm, insafsızlıq olar. Aşağıdakı yeddi bəndlik
qoşmanı Hüseyn müəllimə ithaf edirəm.

HÜSEYNİM

Körpəlikdən sevdin Göyçə elini,
Nərgiz-bənövşəsin, qönçə gülünü,
Şirin ləhcəsini, şeir dilini,
Yurdundan ilhamın alan Hüseynim.

Göyçə göl anandır, Çalmalı atan,
Gözəllər gözəli Ağbulaq butan,
Əyricə dağının damənin tutan,
Vətəni qürbətdə qalan Hüseynim.

Göyçədən gələndə nələr gətirdin?
Neçə kitab, neçə əsər gətirdin?
Göyçə boyda bir Ələsgər gətirdin,
Ələsgər sazını çalan Hüseynim.

Ürəyində Miskin Abdal odu var,
Damağında sözlərinin dadı var,
Hər kəsin həyatda bir ustadı var,
Pir ustadı Abdal olan Hüseynim.

Yaddan çıxmaz Seyid Bayram ocağı,
Yaddan çıxmaz Alagöllər yaylağı,
Dağı- daşı igidlərin oylağı,
Dərin xəyallara dalan Hüseynim.

Ölkələr dolanıb, ellər gəzmişəm,
Gördüyümü ipə-sapa düzmüşəm,
Bu qoşmanı yaş gününə yazmışam,
Tarixlərə izin salan Hüseynim.
Sədnik çıxdı Qaradağın döşünə,
Səcdə qıldı torpağına, daşına,
Miskin Abdal ocağının başına,

Mən dolanım, sən də dolan, Hüseynim.

Hüseyn İsmayılov, 55 yaşın mübarək, yubileyini təbrik edirəm. Allah Sizə möhkəm can sağlığı versin. Başladığınız işlər uğurlu olsun. Gün o gün olsun ki, yüz yaşlı yubileyinizə də şeirlə gəlim.

*Məhərrəm CƏFƏRLİ,
filologiya elmləri doktoru*

HÜSEYN İSMAYILOV VƏ MİLLİ POEZİYANIN ULU QAYNAQLARI

Azərbaycan milli-poetik düşüncəsi bütün hallarda ilahi qaynaqlarla bağlı olub. Kainatın yaradıcısı öz poetik obrazı ilə poeziyamızda onun mifik başlanğıcından tutmuş bu gününə qədər daim iştirak edib. Ona görə də milli-poetik düşüncədə söz həmişə müqəddəs tutulub. Onun daşıyıcıları olanlar da öz şəxsiyyətləri ilə bu müqəddəslik məqamının yolçuları olublar. Şeirimizin tarixi belə övliya simalarla zəngindir. Onların təşkil etdiyi ilahi söz silsiləsi Tanrı ilə İnsan arasında körpü olub. Bu silsilənin ilahi əsrarəngizliyinin əsiri olub, onu Tanrı adına bütün ömrü boyu arayıb-axtaranların bəxtinə Tanrı öz xoş nəzərini həmişə salıb. Filologiya elmləri doktoru, Azərbaycan türklüyünün kristal ənənələrinin daşıyıcısı Hüseyn İsmayılov da ilahi sözün sorağı ilə uzun illər axtarışlar aparmış və nəhayət, milli poeziyamızın övliyası, şeirimizin müstəqilliyinin ulu yolunun yolçularından biri Miskin Abdalın ədəbi yurdu könüllər olan poeziyasını bu övliyanın adına layiq şəkildə bir kitab olaraq («Miskin Abdal». Toplayanı, tərtib edəni, ön söz, qeyd və izahların müəllifi: H.İsmayılovdur) poeziyamıza qaytara bilmişdir. Haqqında fraqmentlər, məlumatlar verilən, şeirləri mətbuata «reseptlə» çıxarılmış bu ulu şairin yaradıcılığının toplanması, onunla bağlı dastanların, folklor informasiyasının tarixə özəl daşıyıcıları olan Göyçə aşığılarından qeydə alınması H.İsmayılov tərəfindən əslində təkçə toplayıcılıq, yaxud normal folkloşünaslıq fəaliyyəti yox, eyni zamanda milli-mənəvi varlığımızın yaşadılması yolunda göstərilmiş fədakarlıqdır. Çünki H.İsmayılovun kitabın ön

sözündə yazdığı kimi, «Türkün mənəvi-əxlaqi, dini-ruhani, elmi-irfani, ədəbi-ictimai, sosial-mədəni dəyərlərinin mürəkkəb sintetik vəhdətinin ən optimal reallaşma faktı kimi, Miskin Abdal şəxsiyyəti nadir simalardandır. Beş əsrdən artıqdır ki, onun mənəvi dünyasında gələn tükənməz enerji bir qaynaq olaraq özündən sonrakı dövrlərin ədəbi mühitini həyat işığı, ilahi eşq fəlsəfəsi, coşğun könül tərənnümləri ilə qidalandırır: sufi eşq olaraq sazın funksional imkanlarından da maksimum istifadə etməklə Məhəbbətin Eşqə, Təmizliyin Saflığa, Ehtizazın Ekstaza, İdrakın Vəhdətə çatmasını, Kamilliyin Həqiqətə çevrilməsini öz müdrik şəxsiyyətində və zəngin yaradıcılığında mükəmməl şəkildə təqdim edə bilib».

Qeyd edirəm ki, həm Miskin Abdal şəxsiyyəti və yaradıcılığının, həm də toplayıcı-tədqiqatçı H.İsmayılovun işinin başlıca elmi-mənəvi dəyəri elə bu amillə – Miskin Abdal dünyasının beş əsrdən artıq bir müddətdə milli poeziyamızın öz ilahi-poetik enerjisi ilə qaynaqlandırması ilə müəyyənləşir. Üstəlik toplayıcı-tədqiqatçı hünəri həm də onunla üzə çıxır ki, «bu böyük şəxsiyyətin həyatı, fəaliyyəti, xüsusilə ədəbi yaradıcılığı və sənətkarlığı, demək olar ki, öyrənilməyib».

Hüseyn İsmayılovun toplama və tərtibi, akademik Y.Qarayevin redaktorluğu ilə təqdim olunan Miskin Abdal yaradıcılığı birincinin intellekt, vəcd və məhəbbətlə dolu «Tanrı Misskini-haqq carçısı» adlı ön sözü ilə başlanır. Əslində təkcə Miskin Abdal şəxsiyyəti və yaradıcılığını yox, eləcə də bədii-mənəvi İntellekt tariximizin teoinformativ işarəsi ilə xüsusi olaraq aktuallaşan XV-XVI əsrlər milli-poetik düşüncəsini ideoloji-milli kontekstdə bütövlükdə araşdıran bu ön sözdə göstərilən dövr total düşüncənin bütün semantik strukturu ilə boy verməkdədir. Miskin Abdal bu mənada H.İsmayılov təhlilində köklü-köməcli, yəni poetik düşüncəsinin bütün diaxroniyası (ilahi-kosmoqonik qaynağı və

poetik-ilahi esxatologiyası) və sinxroniyası (poetik informasiyanın Tanrı tərəfindən proqramlaşdırılmış yolunu Miskin Abdalla birgə gedənlər) ilə görünür. Ona görə də H.İsmayılovun Miskin Abdal bu təqdimini həm də əslində bədii faktura subyektinin yeni sistemdə təqdim modelinin ədəbiyyat tariximizin bundan sonrakı yazılışı üçün yeni nümunəsi adlandırmaq olar. Çünki bu ön sözdə ədəbi subyektin təqdimi mövcud ədəbiyyat tarixlərimiz üçün səciyyəvi olan ənənədən, daha doğrusu, get-gedə absurdlaşmaqda olan ənənədən tamamilə fərqlənir. Belə ki, burada Miskin Abdalın ənənə kontekstində təqdimi mövcud təcrübəyə xas praktikadan, yəni Sözünlə Ruhdan, Subyektin öz Teoqaynağından təcridini nəzərdə tutan 70 illik bayağıcasına «aprobasiyalaşdırmadan» bilmərrə uzaqdır.

«Ön söz» Miskin Abdal şəxsiyyəti və sözünü zaman qavrayışının fiziki yox, ilahi kodu ilə təqdim edir. Bu koda köklənə bildiyi üçündür ki, H.İsmayılov Miskin Abdalın irfani söz yolunun sələfləri və xələfləri ilə birlikdə zamanın zamansızlıq kontekstində təqdiminə nail ola bilib. Bu kontekstdən isə Miskin Abdalın poeziyası tək-cə subyektin yaratdığı bədii faktura yox, eyni zamanda öz subyekti ilə daşdığı, ötürdüyü ilahi poeinformasiyadır. Miskin Abdal bu halda həmin ilahi informasiyanın ötürücüsü, körpüsüdür. Türklüyün, ümumiyyətlə bəşəriyyətin kosmoqonik startından yol alan bu ilahi bilgi:

poetik kodla-şeyirdir;

ictimai-siyasi kodla – türkün qurduğu dövlətdir;

mənəvi kodla-irfandır, mərifətdir;

fiziki kodla – Atılanın, Xətənin vuran qolu, qılıncıdır...

Bu ilahi bilginin substantiv qatında maddə ilə qeyri-maddənin, qələm (söz) ilə qılıncın (fizikinin) mahiyyəti birdir. H.İsmayılov Miskin Abdal və Xətəni şəxsiyyətlərinin eyni substantiv koda köklənməsini bu ilahi bilginin işığında aşkarlaya bilib. Mürşidlə

müridin söz və qılınc birgəliyi Azərbaycan tarixinin bütün inikşafını millət sevgisinin ilahi məqamı ilə günümüzədək süsləndirib.

Miskin Abdal yaradıcılığı H.İsmayılovun təqdimində ilk dəfədir ki, kitab halında və bu həcmdə ortaya qoyulur. Bunadək bu ulu sənətkarın poeziyası çox məhdud səviyyədə çap olunmuşdur. Toplayıcı Miskin Abdal ocağına layiq bir dərviş məqamıyla onun poeziyasının axtarışı yoluna çıxmış, şairin poeziyasının uzun illər ərzində yaddaşlarda yaşamış bir qismini urvatlı kitab həcmində əldə etməyə nail olmuşdur. Demə, Miskin Abdal sözü sinələrdə yaşayırmış, ölməyibmiş. Dədə Qorqud kitabı sözümlərin folklor mahiyyətində yaşadığı kimi, Miskin Abdal sözü də poeziyamızın ilahi-irfani ruhunda yaşamaqda davam etmişdir. Bunu anlayan toplayıcı-tədqiqatçı beş əsrdən artıq müddətdə milli ədəbi mühiti öz tükənməz enerjisi ilə qaynaqlandıran Miskin Abdal poeziyasının sonrakı poetik ənənəyə hopmuş, qovuşmuş, xəliləşmiş durumda olacağını əslində nəzəri şəkildə modelləşdirə bilmişdir. Elə bunun üçündür ki, kitabda təqdim olunmuş şeirlərin demək olar ki, əksəriyyəti müasir el şeiiri linqvosistemində təqdim olunur. Belə ki, Miskin Abdal şeiiri yarandığı çağdan aşiq yaradıcılığına ton vermiş Ulu Göyçədə şeiirin irfan ocağı məqamında olmuş, zaman-zaman milli aşiq poeziyasını ilahi ülgüclər kontekstində cilalamışdır. Bu poeziya və onun müəllifi proqramlaşdırılmış ilahi hadisə olaraq ədəbi düşüncəmizə qovuşmuş, onunla xəlilələnmişdir. Məhz bu cəhət toplayıcı-tədqiqatçı H. İsmayılovdan sözün həqiqi mənasında, Miskin Abdal sözü və şəxsiyyətinin elmi «rekonstruksiyasını» tələb etmişdir. Oxuculara təqdim olunan kitab həmin bərpanın ilk məhsuludur.

Kitabda Miskin Abdalın 11 gəraylısı, 23 qoşması, 2 təcni, deyimləri, 6 divanisi, bir neçə yarımçıq şeiiri və nəhayət, onunla bağlı üç dastan təqdim olunur. Kitabdakı şeirlərin, demək olar ki,

hamısı Miskin Abdal şeirin irfani ruhunu əks etdirir. Şeirlərin yaddaşlarda yaşaması, müxtəlif dövrlərin poetik ab-havası altında dəyişmələr keçirməsi onlardakı Miskin Abdal ruhunu öldürə bilməmişdir. Çünki bu ruh ilahi mahiyyətlidir: ölməzdir, əbədidir. «Dünya, səndə nəyim qaldı» qoşmasında da həmin ruh özünə uyğundur:

...Yoxdu daha Şahənşahım,
Ərşə bülənd oldu ahım.
Adım, sanım, qibləgahım,
Haqq çağırən səsım qaldı...

Bu bir yarpaq belə Miskin Abdal ağrısının bütün ilahi-fəlsəfi mahiyyətini daşımaq iqtidarındadır. Bəndin semantik yükü çox iridir: Miskin Abdalın qəlbi, vətəni və ilahi evi böyüklükdədir. Burada Xətaiyə tökülən göz yaşlarının qəmi də, sevinci də var. Sevimli şahının ölüm ayrılığına tökülən qəmli göz yaşları ilahi missiyanın şərəflə başa vurulmasından duyulan sevincli göz yaşlarını da ifadə edir. Bu şeirdə Miskin Abdal təqdim olunan məqamdır: şəxsin fərdi-fizioloji yaşantılarından daha çox transmissiya olunan ilahi həqiqəti ifadə edir. Çünki Miskin Abdal Xətai cismi üçün ağlaya bilməzdi: bu cism-bədən əbədi ruhu daşıyan vasitədir, ruhun mahiyyəti deyildir. Əbədi olan mənədir və o da «haqq çağırən səs olaraq» bu dünyada əbədi qalmaqda davam edir. Bu mənada şeirdəki göz yaşları, ərşə bülənd olan ahlər göründüyü obrazın heç də mahiyyətini ifadə etmir; metoforizmin qatbaqat dolaqlarını nəzərdə tutan ilahi sehr təqdim edir. Bax bu mənada, Miskin Abdal şeiri hansı liqvoifadələnmə sistemində təqdim olunursa-olunsun, özünün «Miskin Abdallığı» bədii-irfani işarələrin özəl semiotik modeli olaraq saxlamaqda davam edir. Bizcə, toplayıcı-tərtibçi intuisiasiyasının əsasında elə bu durmuşdur.

Miskin Abdal poeziyası bütövlükdə ilahi mahiyyətli hadisədir. Bu poeziya bütün ifadələnmə, maddələnmə səviyyə və materialı ilə müqəddəs elementlərdən təşkil olunur. Bu cəhətdən, onun poeziyasından Həzrət Əli obrazı metaforik sistem təşkil edərək keçir. Həzrət Əli Miskin Abdal poeziyasının sadəcə adı çəkilən poetik obrazı deyildir. Bu ad Miskin şeirinin fəlsəfi-irfani sisteminin bütün ağırlığını özündə mərkəzləşdirir. Şair «Ya Əli» qoşmasında deyir:

Ələstü – Rəbbi cəm xitab olanda,
Xub qailəm o adına, ya Əli.
Sənin pənahına iman gətirdim,
Bərqəraram o sevdana, ya Əli...

Miskin Abdal üzü mənalar aləminə ilahi yolu ilə yolçuLuğunu Həzrət Əlinin adı ilə bağlayır. Əli adı onun pənahıdır. Şair öz cismini bu adın naminə şam kimi yandırır, bu adın odunun işığına alovlanır:

... Məşhər günü özün tutarsan camı,
Tutmuş ətəyinnən nikü-bəd, hamı.
Seçmə muxsullardan Miskin Qulamı,
Kərəm et kövsərdən badə, ya Əli.

Şeirin bu sonuncu bəndi həm Miskin Abdal şəxsiyyətinin müqəddəslik məqamının, həm də bütöv el şeirimizin ilahi təmayülünün üzərinə işıq salır. Belə ki, Miskin Abdal Həzrət Əlidən kövsər badəsi diləyir. Bu badə – ilahi eşq butasıdır. Bu mənada, Miskin Abdal şairliyi – aşıqlıqdır; ilahi aşıqlıqdır. İlahinin yaratdıqlarına aşıqlıqdır. Və təkcə Miskin Abdalın yox, bütöv klassik poeziyamızın yox, eləcə də zəngin folklor-dastan yaradıcılığının ilahi qaynağı bu şeirdən boy verir. Məhəbbət dastanlarımız bütövlükdə Həzrət Əlinin kövsər butasına köklənib. Miskin Abdalın da bu butaya köklənməsi onun el şeirimiz tarixindəki uca mövqeyini göstərməklə bərabər, poeziyasının el şeirindən heç

vaxt semantik rüklərini və şairi elə özü kimi bəlırdən semiotik işarələrini də göstərir.

Həzrət Əli Miskin Abdal şeirinin semantik-irfani rüklərindən biri kimi, irfani kosmoqoniyanın mühüm hadisəsi olaraq tərənnüm olunur. Məsələn, şarın «Ya Əli» adlı divanisində Həzrət Əli kosmoqon prosesinin əzəli ünsürlərindən sayılır:

Bey bismillah əzbərimdi hey xudadan, ya Əli,
Ən ibtida gəldi səda ərli-ələdan, ya Əli.
Badi sər-sər, lohu qələm oldu dünya olmamış,
Bir Cəbrayıl qalxdı göyə tək dəryadan, ya Əli...

Göründüyü kimi, şeirdə islami kosmoqoniya poetik təsvir müstəvisinə gətirilmişdir. Bu mənada, Miskin Abdal poeziyası islamın təsəvvüfi ladının teobazasını, statik strukturunun ən ilkin və mühüm elementləri səviyyəsində təqdim edir. Bu strukturda Həzrət Əli teoelementi mühüm funksional ünsürdür. Şeirin poetik tərənnüm yönü olaraq Həzrət Əlinin götürülməsi bir tərəfdən Miskin Abdal sözünün fəlsəfi-irfani bazasını işarələndirirsə, o biri tərəfdən Miskin Abdalın özəl və əzəmətli poetik hadisə olaraq Həzrət Əli kultunu süsləndirən poetik məkanda, o cümlədən bu məkandan ulu ocaqlarından olan Göyçədə bütün «məqamül-əşrəfi» ilə işarələndirmiş olur.

Toplayıcı-tərtibçi H. İsmayilov kitabda üç dastan təqdim edir: «Miskin Abdal və Sənubər», «Aslan şahnan İbrahimin nağılı», «Miskin Abdalın Şah İsmayıl». Toplayıcıya görə, birinci dastan şairin ömür yolundan bəhs edən məhəbbət dastanı olmaqla məzmun, mündəricə və ruhi parametrlərinə görə xeyli sonralar Miskin Abdalın xalq arasında dolayan şeirləri əsasında yaradılmışdır. H.İsmayilov folklor informasiyalarının sistemli analizi nəticəsində belə qənaətə gəlir ki, ikinci dastan Miskin Abdalın özü tərəfindən yaradılmışdır. Həm məzmun, həm də poetik strukturuna görə dastançılığımızda hələlik unikal olan üçüncü

dastanla bağlı isə toplayıcı yazır ki, bu dastan öz ideya-bədii xüsusiyyətlərinə süjet və kompoziziyasına görə eposşünaslığımızda qəbul edilmiş olan məlum elmi-nəzəri təsniflərə tabe olmur. Ənənəvi məhəbbət və qəhrəmanlıq dastanlarımızdan fərqli olaraq bu dastanın süjetində real tarixi hadisələr, xalq arasında yüzilliklər boyu dolaşan əfsanələr və rəvayətlər dayanmaqdadır.

Fikrimizcə, H.İsmayılovun «Miskin Abdalın Şah İsmayıl» dastanının ənənəvi dastan strukturundan qırağa çıxması barəsindəki müşahidəsi tamamilə doğrudur. Belə ki, toplayıcı Azərbaycan epos fonduna çox nadir bir mətn təqdim etmişdir. Əslində H.İsmayılov bununla dastançılığımızı yeni bir janrla zənginləşdirmişdir. Belə ki, bu mətn sadəcə dastan yox, mənqəbə-dastandır. Onun bir mətn olaraq hələlik tək olması ciddi səbəblərlə bağlıdır. Bu mənqəbə-dastan şifahi ənənədə gəlib çatmaqla folklor hadisəsidir. Belə bu mənqəbə-dastanın yaradılışında folklor təyinatı olmasaydı, o, şifahi ənənədə heç yaşamazdı da. Digər tərəfdən, bu mətn sırf folklor hadisəsi deyildir. Həmin mətnin ilkin qaynağı təsəvvüfi-poetik ənənədir. Özü də bu ənənə təsəvvüfi kanonların məhz türk tipini nəzərdə tutur. Bu türk xalq sufizmi ənənələridir. Belə ki, təsəvvüfdə ocaq (orden) başçıların həyatı onların ölümlərindən sonra teoloji mətnlər şəklində epikləşirdi. Yəni onların mənqəbi bioqrafiyası yaradılırdı. Miskin Abdal, onun xüsusilə Şah İsmayıl Xətai ilə bağlı taleyüklü bioqrafiyası da beləcə epikləşdirməyə məruz qalmışdır. Məsələnin folklorla bağlı spesifikasiası ondadır ki, klassik ərəb və fars sufizmindən fərqli olaraq türk sufizmi öz başlanğıcından xalq ənənələrinə, folklorla köklənmişdir. Yəni Miskin Abdal yaradıcılığı, onunla bağlı bütün poetik sistem, o cümlədən haqqında yaradılmış bu dastan-mənqəbənin poetik müstəvisi el ədəbiyyatı olmuşdur. Mənqəbənin klassik ərəb-fars kanonlarına uyğun yox, oğuz-türk poetik ladında-dastan şəklində yaradılmasının səbəbləri, bizcə, bununla bağlıdır. Başqa sözlə, qızılbaşlıq istisnasız olaraq xalq-

folklor poetik ənənələri ilə bağlı olmuşdur. Bu mənada «Miskin Abdalnan Şah İsmayıl» dastanı mənqəbəsinin yazılı yox, şifahi ənənədə gəlib çatması Miskin Abdal yaradıcılığının Xətəinin də daxil olduğu xalq poetik ənənələri konteksti ilə qırılmaz bağlılığı ilə əlaqədardır.

Sonda bildirmək istəyirəm ki, H.İsmayılovun alim-folklorşünas fədakarlığının hesabına başa gəlmiş bu kitabın əhəmiyyəti çox böyükdür. Bir tərəfdən poeziyamız ulu şairin imzası ilə zənginləşmiş, o biri tərəfdən xalq poeziyasını tarixən istiqamətləndirmiş semantik qaynaqlardan biri müəyyənləşdirilmiş, digər tərəfdən isə xalq poeziyası və folklorun öyrənilməsinin həm milli ruha söykənən, həm də orijinal elmi təcrübədə hasil olan nümunəsi meydana gəlmişdir. H.İsmayılovun Azərbaycan folklorunun toplanması, öyrənilməsi və çapı sahəsindəki son dərəcə məhsuldar fəaliyyəti, eləcə də bu işi elmi-inzibati baxımdan yüksək səviyyədə təşkil etməsi, bütün milli resursları buna yönəldə bilməsi onun Azərbaycan folklorşünaslığına ağsaqqallıq etməsinin zərurət olduğunu göstərməklə yanaşı, folklorşünaslıq elmimizin gələcəyinə olan inam hissələrini daha da möhkəmləndirir.

*Hacı Seyfəddin QƏNİYEV,
filologiya elmləri doktoru, professor*

ŞAH ƏSƏRİNİ YARADACAQ

Mən, Hüseyn müəllimlə institutda dörd il bir yerdə oxumuşam. Mən 55-ci qrupda, o isə 53-cü qrupda. Eyni qrupda oxumasaq da, bir müddət sonra əvvəl yoldaş, nəhayət, dost olduq. Tələbəliyin acılı-şirinli, gəncliyin haylı-haraylı günlərini dörd il ərzində birgə yaşadıq. Bunun ən başlıca səbəbi isə xasiyyətimiz – çilğınlığımız, əla oxumağımız, tədqiqata meyilli olmağımız, tələbə-elmi cəmiyyətində çıxışlarımız və s. yamanca tuturdu... Bəlkə də bunun əsas səbəblərindən biri, böyüyüb boya-başa çatdığımız mahalların – Göyçə-Şirvanın təbiətinin, flora-faunasının bir-birinə oxşarlığı, burada ədəbi və aşıq mühitlərinin zənginliyi, ikimizin də dağ havası, saf bulaq suyu ilə böyüməyimiz, eləcə də Şirvanda ürfan şairi, Yunis İmrənin «ehtiyat etdiy» Molla Qasım Şirvani, o biri mahalda ustad Miskin Abdalın ayaq izləri hopmuş müqəddəs torpaqda yaşamağımız. Hər iki söz nəhənginin, həqiqət məqamına qovuşmaq, yetmək üçün bütün ömürlərini sərf edən ustadların, dərvişlərin poeziyası ilə köklənməyimiz olmuşdur. Ürfan sahibləri belə buyurmuşdur:

Şikəstə Qasımam, həyat içində,
Yeddi ərkan, səkkiz sifət içində,
Müsəlmanlar, beş vaxt salat içində,
Beşi üsyan, beşi nisyan, beşi nə?

Miskin Abdal:

Məhşər günü özün tutarsan camı,

Tutmuş ətəyinnən niku, bad-hamı,
Seçmə muxsullardan Miskin Qulamı,
Kömək et, kövsərdən badə, ya Əli.

Beləliklə, dörd il ərzində bir-birimizə daha çox bağlandıq. Özümüz də böyük elm sahibi olan müəllimlərimiz – fəlsəfə bilicisi Həmid, Feyzulla Qasımzadə, M.Təhmasib, A.Qurbanov, P.Əfəndiyev, M.Həkimov və başqalarının sevimlisi ola bildik. Çox mətləblərə yiyələndik onların sayəsində...

Uzun illərin tanışlığı, dostluğu, nəhayət, ailəvi yaxınlığımız zamanı yəqin etmişəm ki, Hüseyn müəllimin yaşadığı mənalı ömrü mənim aləmində böyük bir dastandır. Özü də sazlı, sözlü, nəğməli bir dastan. Təbii ki, bu ömür dastanının bir dost kimi mənə məlum olan bütün boyları, qolları barədə burada oxuculara müfəssəl məlumat vermək, söz açmaq mümkün deyildir. Ona görə də sadəcə olaraq bəzi məqamları qeyd edəcəyəm həmin ömür dastanından...

Nəhayət, Hüseyn müəllim görkəmli alim, böyük insan Yaşar Qarayevin zəmanəti ilə ilk əvvəl Folklor sarayına rəhbər təyin edilir. Ömrü boyu Y.Qarayevə xüsusi hörmət bəsləyən Hüseyn müəllim işin məsuliyyətini dərk edir. Y.Qarayevin arzularını çin etmək üçün birinci gündən qolunu çırmayıb işə başlayır. Folklor İnstitutunu yaratmaq haqqında düşünür...

İlk əvvəl Azərbaycanın görkəmli folklorşünas alimlərini, eləcə də bütün varlığı ilə folklorla bağlı olan gəncləri başına yığır... Məsləhətlər, məşvərətlər öz uğurlu nəticəsini verir. Hüseyn müəllim böyük, çətinlik, gərgin zəhmətlər bahasına institutu təşkil edir. İnstitutun binası təmir olunur, yenidən qurulur. Bundan sonra işə uğurlar başlanır – məcmuələr, kitablar, toplular çap olunur, ustadların yubileyləri, anma günləri təşkil edilir. Ən başlıca vəzifə – türk xalqları bir araya yığılır, beynəlxalq konfranslar təşkil edilir. Artıq dünya xalqlarının çoxu Azər-

baycandakı Folklor İnstitutunu və onun qurucusu Hüseyn müəllimi yaxşı tanıyırlar.

Hüseyn müəllim yaratdığı institutun ilk gündən mayasına halallıq qatdı. Neçə illərdir ki, halallıqla «addımlayan» Folklor İnstitutu, mən deyərdim ki, Hüseyn müəllimin böyük çətinliklə ərşəyə gətirdiyi möhtəşəm abidədir. Gələcək nəsillərə çox söz deyə biləcək əvəzsiz bir abidə...

Hüseyn müəllim doğulduğu torpağı çox sevən, ona canı-qanı ilə bağlı olan bir vətəndaşdır.

Bakıya təzəcə köçmüşdü. İlk dəfə görüşəndə onu narahat, qəmgin gördüm. Səbəbini soruşdum:

– Hacı, necə də qəmgin, narahat olmayım. Neçə vaxdır ki, Göyçə – dədə-baba yurdu həsrəti ilə alışıb-yanıram. Başı qarlı uca dağlar, sıx meşələr, yaşıl ormanlar, buz bulaqlar hər gecə yuxuma girir. Danışıram onlarla. Keyfim açılır. Elə ki, sabah açılır, yenə qəm dəryasına qərq oluram. Bakıda o yerləri xatırladan heç nə yoxdur. Başdan-başa gurultu, hay-küy...

Bir neçə gündən sonra Hüseyn müəllimi Şamaxıya, Pirqulu-ya qonaq apardım. Bütün ailə üzvləri ilə Pirqulu yaylasında bulud kimi meşəni, allı-güllü ormanı görüb, buz bulaqdan ovcunu qoşalayıb doyunca içdi. Kövrək səslə:

– Hacı, elə Göyçə kimidir bu yerlər, suyu da, havası da, yemliyi, türşəngi, baldırğanı da bir-birinə oxşayır, – deyə kövrəldi Hüseyn müəllim. Biz də kövrəldik... Ondan sonra Hüseyn müəllim Şamaxını da ürəkdən sevdi – təbiətini də, insanlarını da. Özünün dediyi kimi, axı burada da onun sanki Göyçəsi vardı. Dadını, tamını, havasını daddığı Göyçəsi. Bu arzu ilə Hüseyn müəllim Şamaxıda – Çuxuryurdda bina qurmağı da qət etdi...

Hüseyn müəllim ulu babalarımızın əzəli və əbədi yurdu sayılan Göyçədə – uca dağlar qoynunda böyüyüb boya-başa çatmışdır. Uşaqılıqda dağların zirvəsinə bir nəfəsə qalxmağı özünə

vərdiş edən Hüseyn müəllim ömrü boyu da ucalıq haqqında düşünmüşdür. İşdə ucalıq, elmdə ucalıq, həyatda ucalıq. Atalar demiş, niyyətin hara, mənzilin də ora. Yaşının bu çağında istəyinin hamısına qovuşdu Hüseyn müəllim və böyük Allahın ən sevimli bəndəsinə də çevrildi. Dini mənbələrdən gün kimi aydındır ki, Allah-təala həmişə özünün ən sevimli bəndələrini, sədəqə sahiblərini sınağa çəkir, imtahan edir. Neçə vaxtdır ki, Hüseyn müəllim qismətindəki yazıya görə Allah dərgahında imtahandadır. Mənə belə gəlir ki, can qardaşım Hüseyn müəllim Allah-təalanın bu sınağından da uğurla çıxacaqdır. Ona görə ki, Hüseyn müəllim «sağ əlinin verdiyini sol əlinin bilmədiyini» xeyirxah insanlardandır. İnsanları sevən, əlindən gəldiyi qədər yaxşılıq etməkdən zövq alan, halallığı qoruyan elm fədailərini, mənəviyyat sahiblərini Allah-təala nə qədər imtahana çəksə belə, sonda onları qoruyur, onlara qıymır... İnşallah, tezliklə görəcəyik o günü – Hüseyn müəllimin özünün yaratdığı, övlad məhəbbəti ilə sevdiyi Folklor İnstitutunun qapısından içəri girəcəyi günü. Ömrünün kamillik çağını yaşayan alim dostumuz hələ bundan sonra yazıb-yaradacaq özünün şah əsərini...

QAYA KİMİ SƏRT, İPƏK KİMİ ZƏRİF DOSTUM

Əqidə və məslək dostum Hüseyn Ələsgər oğlu ilə tanışlığımızdan 30 ildən bir qədər az (6 ay) vaxt keçir. Bu günkü kimi yadımdadır, 1979-cu ilin yay günləri idi. Akademiyamızın Ədəbiyyat İnstitutunun folklor şöbəsində yenicə kiçik elmi işçi kimi fəaliyyətə başlamışdım. Günlərin birində iş otağımızdan koridora çıxanda qarşımda dolu bədənli, qaynar gözlü, orta boylu, həm də son dərəcə səmimi baxışlı tanımadığım bir nəfər şəxslə üz-üzə gəldim. İlk baxışdan mənə elə gəldi ki, bu nurlu insanı əvvəllər hardasa görmüşəm. Özümüzdən asılı olmayaraq eyni vaxtda bir-birimizə salam verib görüşdük. Adlarımızı söylədik. Çox hərarətlə əlimi sıxıb «Hüseyn» – dedi. Söhbət əsnasında məlum oldu ki, yenicə tanış olduğum bu cavan insan institutumuzun dissertantıdır, elmi rəhbəri də dövrümüzün mötəbər ədəbiyyatşünas alimi, hamımızın sevimlisi professor Yaşar Qarayevdir. Mövzusu ilə maraqlandım. – «Məmməd Arif və rus ədəbiyyatı» mövzusunda işlədiyini bildirdi.

Həmin yay günlərində Hüseyn İsmayılova bir neçə dəfə görüşüb söhbətləşdik, dönə-dönə çörək kəsdik. O vaxtlar mən 10 il idi ki, Azərbaycan radiosunda bazar günləri yarım saat səslənən və böyük nüfuz qazanmış «Bulaq» verilişini ayda bir dəfə yazırdım. Bu veriliş Hüseynin də ruhuna çox yaxın olduğundan «Bulaq»ın daimi dinləyicisi kimi məni qiyabi tanıdığını bildirmişdi. Məhz elə bu ruh yaxınlığımız sonrakı illərdə bizi daha da yaxınlaşdırdı, qardaşlaşdırdı. Hüseynlə bu görüşümüzdən bir neçə gün sonra onun böyük qardaşı, adını eşidib özünü görmədiyim istedadlı şair Eldar İsmayılın Yaşar müəllimin otağında tanış oldum.

Yaxşı yadımdadır, günlərin bir günü Eldar İsmayılın çıxışını «Bulaq»da səsləndirdim. Beləcə, bu iki dəyərli qardaşlarla az bir müddətdə dostlaşıb, qardaşlaşdıq.

Az keçməmişdi ki, Hüseyn Ələsgər oğlu müvəffəqiyyətlə dissertasiya işini müdafiə etdi. Xalası oğlu Ziyadın o vaxtlar Vorovski adlanan qəsəbədə yerləşən evində təntənəli bir ziyafət də verdi. Məclisi aparmağı bir dost kimi mənə həvalə etdi.

Hüseyn Ələsgər oğlu İrəvan Pedaqoji İnstitutunda müəllim kimi fəaliyyət göstərirdi. O vaxtlar rus ədəbiyyatından, Azərbaycan ədəbiyyatı tarixindən, folklorşünaslıqdan mühazirələr oxuyurdu. Bu o vaxtlar idi ki, Azərbaycan KP MK-nın sərəncamı ilə Aşıq Alının anadan olmasının 180 illik yubileyinə ciddi hazırlıq işləri gedirdi.

Dövri mətbuatda Aşıq Alının həyat və yaradıcılığı ilə bağlı sanballı yazılar verilirdi. Buna baxmayaraq, bir sıra yazılarda Aşıq Alı gerçəkliyi təhrif olunur, onun doğulduğu Qızılvang kəndi, Göyçə mahalı inkar olunurdu, hətta aşığın milli mənsubiyyətinə belə kölgə salınırdı. Bu dövrdə Aşıq Alının adından şeir yazanlar ciddi-cəhdlə ustadın sənət dünyasına böhtanlar atmağa başlamışdılar. Bu haqsızlığa qarşı mətbuatda bir neçə dəfə münasibətimi bildirmişdim. Və bu sahədə ilk dəfə səsə səs verən, saxtakarlara tutarlı cavablar yazan ziyalılarımızdan biri, həm də birincisi Hüseyn Ələsgər oğlu oldu. Onun 1980-ci ildə «Sovet kəndi» və «Sovet Ermənistanı» qəzetlərində nəşr etdirdiyi tutarlı yazıları aşıqlığımıza, sazımıza, həm də dilimizə, tariximizə qarşı acı qurd kimi qana susamış «Alının qohumlarına» bir dərs oldu. Doğrudur, həmin adamlar sonralar da bu niyyətlərindən əl çəkmədilər, o qədər həyasızlaşdılar ki, 400 səhifədən ibarət təcnis (bunlara təcnis demək olarsa? – E.M.) düzəldib, Aşıq Alının adına nəşr etdilər. Yenə biz iki dost bu təxribata da layiqli cavab verə bildik. Elə həmin il (1995) Ədəbiyyat İnstitutunun elmi şurasında mərhum Yaşar Qarayevin sədrliyi ilə keçən

yığıncaqda Aşıq Alıya yamaq edilmiş «Təcnislər» adlı kitabı Hüseynin də fəal iştirakı və tutarlı çıxışı ilə darmadağın etdik.

Haşiyə: Yazımımızın bu məqamında bir haşiyə çıxmaya bilmədim. Yaxşı yadımdadır, 1984-cü ilin iş planında Göyçə mahalına folklor ekspedisiyasına getməyimi qeyd etmişdim. Bu ideyanı da beynimə Hüseyn Ələsgər oğlu həkk etmişdi. Demişdi ki, hökmən Göyçəyə səfər edim, zəngin Göyçə folklor nümunələrini bir yerdə toplayaq. Mən də böyük məmnuniyyətlə razılaşırdım.

O vaxtlar institutumuzun direktoru Yaşar Qarayev idi. Günlərin bir günü plan işimi oxuyub tanış olan Yaşar müəllim mənə çox təkidlə dedi ki, Elxan müəllim, gələn siz bu yay Göyçəyə getməyin. Bu il Borçalıya gedin, sağlıq olsun gələn il Göyçəyə gedərsiz. Düzü mən Yaşar müəllimin bu təklifinə qarşı çıxa da bilməzdim. Eləcə də razılaşırdıq.

Növbəti il, yəni 1985-ci ildə yayda Göyçəyə yollandım, təbii ki, Hüseyn müəllimin, onun şair qardaşı Eldar İsmayılın adını tutub getdim. Onların doğma Ağbulaq kəndində 15 gün qonaq oldum. Və bu az müddətdə Hüseynin və Eldar İsmayılın bələdçiliyi və qayğıkeşliyi ilə Göyçəni dolaşib istədiyimiz qədər folklor nümunəsi topladım.

Günlərin bir günü Hüseyn müəllimin söhbətlərindən belə anladım ki, bir il öncə Yaşar müəllim də onların qonağı olub. Və bir daha başa düşdüm ki, rəhmətlik Yaşar müəllim onda nəyə görə Göyçəyə səfər etməyimi məsləhət bilməyib.

1988-ci ildə Qərbi Azərbaycanda dədə-baba torpaqlarımızda yaşayan 300 min soydaşlarımızla birlikdə Hüseyn qardaşım da didərginlik, köçkünlük həyatı yaşadı. Qardaşı Eldar İsmayıl, yaxın qohum-qardaşları ilə birlikdə Bakıda məskunlaşmışdı. Ana Azərbaycanımız bütün qaçqın və köçkünlərimiz kimi onlara da qucaq açdı. Ev-məişət şəraitlərini bir qədər düzəldilər. Çox keçmədi Hüseyn Ələsgər oğlu Neft Akademiyasında «Azərbaycan

dili» kafedrasında dosent vəzifəsinə işə götürüldü. Təxminən həmin vaxtdan etibarən də mərhum Yaşar Qarayev onu Ədəbiyyat İnstitutuna, bizim folklor şöbəsinə yarımştat işə götürdü. Elə bu vaxtlardan da Hüseyn Ələsgər oğlunun elmi fəaliyyətində ciddi dönüş yarandı. İlk öncə az bir müddətdə 550 səhifəlik gözəl bir kitab hazırladı. Kitabın adını «Vətən qürbətdə qaldı» qoydu. Çox mətləblərdən xəbər verirdi bu kitab. «Yazıçı» nəşriyyatı az bir müddətdə bu kitabı çap edib oxuculara təqdim etdi. Böyük əks-səda doğurdu bu kitab. Az bir zamanda satılıb qurtardı.

Hüseyn Ələsgər oğlu «Vətən qürbətdə qaldı» kitabının redaktorluğunu mənimlə dostumuz Oruc Əliyevə etibar etdi.

Günlər keçirdi. Hüseyn işə durmadan çalışırdı. Mətbuatda tez-tez çıxışlar edirdi. Elmi yazıları ilə yanaşı, Vətən dərdi ilə bağlı da saysız-hesabsız məqalələr nəşr etdirdi Hüseyn müəllim. Sanki başqa mətbuat orqanları onun yazılarını çap etməyə azlıq edirdi. Yeni bir qəzet çıxartmağa ehtiyac duyurdu Hüseyn. Beləcə iki qardaş birləşib (Eldar İsmayıl – E.M.) «Ulu Göyçə» qəzetini təsis etdilər.

Bu minvalla qardaşlar özlərini sakitləşdirmək üçün ürək ağrılarını «Ulu Göyçə»yə boşaldıb təsəlli tapdılar.

Bir müddətdən sonra Hüseyn Ələsgər oğlunun həyatında daha məsuliyyətli, daha şərəfli günlər başladı. 1994-cü ilin sonuna yaxın Ədəbiyyat İnstitutunun direktoru Yaşar Qarayev öz sevimli yetirməsini yanına çağırıb, ona həmin vaxtlar «Folklor Sarayı» adlanan, institutumuzun nəzdində fəaliyyət göstərən bir strukturumuza rəhbərlik etməyi təklif etdi. Hüseyn bir qədər tərəddüd etdikdən sonra «əgər Elxan da mənimlə gedərsə, razıyam» demişdi. Elə də oldu. Hüseyn «Folklor sarayı»nı qəbul etdi. Ertəsi gün unudulmaz Yaşar müəllim mənim də əmrimi verib İçərişəhərə, Hüseyn Ələsgər oğlunun sərəncamına göndərdi. Daha bir neçə həftədən sonra dostumuz Oruc Əliyev də gəldi, bizimlə işə başladı. Hətta o vaxtlar

əvəllər çalışdığımız «Folklor» şöbəsində Hüseynlə birgə işlədiyimiz üçün bizi «satqın» adlandıranlar da vardı. Təbii ki, bu adamlar çox deyildi. Onlar sadəcə olaraq Hüseynin uğurlarını görüb həqiqəti həzm edə bilməyənlər idi. Bu adamlar həqiqətən də çox çalışdılar ki, «Folklor sarayı» fəaliyyət göstərməsin. Və bir müddət çalışdılar ki, Ədəbiyyat İnstitutunda qalib işləyən yoldaşlarımızdan heç biri bizim dalmızca gəlməsinlər. Lakin bacarmadılar. Orucdan sonra professor İsrafil Abbaslı, Təhmasib Fərzəliyev, İslam Ələsgər, Rza Xəlilov da gəldilər və əl-ələ verib, Hüseynin iradi keyfiyyətləri, işə olan vicdani münasibəti, həyat eşqi, təşkilatçılıq qabiliyyəti, yüksək elmi dünyagörüşü sayəsində «Folklor sarayı»nı «Folklor Elmi-Mədəni Mərkəzi»nə və 2002-ci ildən etibarən isə «Folklor İnstitutuna» çevirə bildik. Bu illər ərzində ağılasığmaz dərəcədə kitablar nəşr etdi bizim çalışdığımız bu institut. Özü də 100% Hüseyn Ələsgər oğlunun iradəsi, fiziki və zehni gücü, bir də tələbkarlığı sayəsində.

Təkcə birçə faktı oxucuların nəzərinə çatdırmaq istərdim.

1961-ci ildən 1987-ci ilə kimi Ədəbiyyat İnstitutu «Azərbaycan şifahi xalq ədəbiyyatına dair tədqiqlər» seriyasından cəmi 7 kitab nəşr etmişdi. Hüseyn Ələsgər oğlu bu işə rəhbərlik etdikdən sonra isə (1995) həmin seriyadan nəşr olunan kitabların sayı 27-yə çatıb. Təsəvvür edin 13 ildə 20 kitab. Bu gün Hüseyn İsmayılovun rəhbərliyi ilə hərəsi orta hesabla 400 səhifədən çox olan 20-dən artıq Azərbaycanın regional folklor antologiyaları işiq üzü görüb. İnstitutda neçə illərdir ki, «Dədə Qorqud» dərgisi nəşr olunur. Məhz Hüseyn Ələsgər oğlunun milli qeyrəti, fədakarlığı, vətənpərvərliyi sayəsində bu günə kimi ildə bir dəfə olmaqla «Türk xalqlarının ortaq keçmişindən ortaq gələcəyinə» mövzusunda beynəlxalq konfrans keçirilir. Bu tədbirlərə dünyanın müxtəlif ölkələrindən onlarca türkşünas alimlər gəlir. Beləcə Hüseyn Ələsgər oğlunun simasında, onun fədakar əməyi sayəsində Azərbaycanımız dünyada daha yaxşı tanınır.

Bu sadaladıqlarım, təbii ki, Hüseyn Ələsgər oğlunun gördüyü işlərin az bir hissəsidir. Onun fəaliyyəti çoxşaxəlidir. Təbii ki, bunların çoxusu haqqında məndən başqa yazanlar da, Hüseyn müəllimə ayrıca monoqrafiya həsr etmiş dostumuz Seyfəddin Rzasoy da yazıblar. Mən də çox yaxşı tanıdığım dostum, qardaşım, məsləkdaşım haqqında ürək sözlərimi yazdım. Etiraf edirəm ki, bu yazımda Hüseyn Ələsgər oğlunu, onun fəaliyyətini, gördüyü işləri tam əks etdirə bilmədim. Bir qədər də onunla bağlı gələcəkdə yazılacaq kitablar üçün də nəsə saxladım. Ancaq ona olan qardaşlıq-dostluq məhəbbətimi saxlaya bilmədim.

Əziz dost, səni yüz yaşa! Tutduğun vəzifədə, getdiyən müqəddəs yolda sənə uğurlar diləyirəm. Sən tək-cə bizə – dostlarına, Azərbaycana yox, böyük Türk dünyasına gərəksən. Tanrı səni qorusun, əziz dost.

H.İSMAYİLOV – FOLKLORUMUZUN FƏDAİSİ

2001-ci ilin payızı idi, mən də Türkiyədən yenicə qayıtmışdım. 1994-2001-ci illər arasında Ərzurumda Atatürk Universitetində işləmişdim. Türkiyəyə getməmişdən əvvəl işlədiyim Ədəbiyyat İnstitutuna getdim. İnstituta getdim ki, əvvəlki iş yerimə bərpa olunum. Dost-yoldaşla görüşükdən sonra institutumuzun o vaxtkı direktoru görkəmli alimimiz, rəhmətlik Yaşar müəllimin yanına görüşə getdim. Rəhmətliklə bir xeyli söhbət etdikdən sonra o, telefonun dəstəyini götürüb kiməsə zəng etdi.

– Qardaş, yanına bir dostumu göndərirəm ki, əl-ələ verib işləyəsiniz. Amma, indi kim olduğunu demirəm, bir azdan özün görüb, kim olduğunu biləcəksən.

Danışıb qurtardıqdan sonra Yaşar müəllim mənə dedi:

– Hüseynlə (f.e.d.H.İsmayilov – R.Xəlilov) danışdırdım. İndi mərkəzdə (AMEA Nizami adına Ədəbiyyat İnstitutunun «Folklor sarayı» Elmi-Mədəni Mərkəzi nəzərdə tutulur) böyük işlər görülür.

İçərişəhərdə mərkəzə gəlib Hüseyin müəllimlə görüşdüm. Hüseyin müəllim böyük bir coşğunluqla mərkəzdən, burada görülmüş işlərdən və görülməyəcək işlərdən danışdıqca mən onunla tanışlığımızın ilk vaxtlarını – 80-ci illəri xatırlayırdım. O illər Hüseyin müəllim İrəvanda, Pedaqoji İnstitutda dərs deyir, tez-tez də Bakıya gəlirdi. Hər dəfə də Bakıya gələndə Azərbaycan EA Nizami adına Ədəbiyyat İnstitutunun folklor şöbəsinə gəlir və buradakı dost-yoldaşları ilə folklor və folklorşünaslığımızın müxtəlif məsələlərindən bəhs edir, fikir mübadiləsi edirdi. İrəvan Dövlət Pedaqoji İnstitutunda müəllim işləyərkən 1986-cı ildə

Ədəbiyyat İnstitutunda namizədlik dissertasiyasını müdafiə edib filologiya elmləri namizədi olmuşdu.

Məlum hadisələr nəticəsində Azərbaycana gələn Hüseyn müəllim Neft və Kimya İnstitutunda dosent vəzifəsində fəaliyyət göstərməyə başlayıb. Bir müddət sonra isə «Folklor Sarayı» Elmi-Mədəni mərkəzində direktor vəzifəsinə təyin olunmuşdu. Sonralar bu mərkəz 2003-cü ilin aprel ayında AMEA Folklor İnstitutuna çevrildi və elə həmin ildən Hüseyn müəllim bu institutun direktorudur.

2004-ci ildən filologiya elmləri doktoru olan Hüseyn İsmayılovun elmi yaradıcılığına, folklorşünaslıq fəaliyyətinə nəzər salsaq, biz burada folklor nümunələrinin toplanması, tərtibi, nəşri və tədqiqinin əsas aparıcı istiqamətlər olduğunu görürük. Son illər bir alim kimi onun elmi fəaliyyəti çox məhsuldar olmuşdur. Onun «Göyçə aşıq mühiti: təşəkkülü və inkişafı yolları», «Azərbaycan folklorunun regional xüsusiyyətləri» monoqrafiyaları və folklorumuzun müxtəlif problemlərindən bəhs edən onlarla elmi məqalələri məhz bu illərin elmi məhsuludur.

Hüseyn İsmayılovun folklorşünaslıq fəaliyyətindən danışarkən onun folklor nümunələrinin toplanılması, tərtibi və nəşri sahəsindəki işlərini qeyd etməmək olmaz. O, toplayıcılıq işinə hələ öncədən başlamışdır. Onun yalnız bu illərdə nəşr etdirdiyi «Göyçə folkloru» («Azərbaycan folkloru antologiyası» seriyası), «Göyçə dastanları və aşıq rəvayətləri», «Miskin Abdal», «Göyçə aşıqları və el şairləri» kitabları bu fəaliyyətin nəticəsi olaraq ərsəyə gəlmişdir.

H.İsmayılovun Azərbaycan folkloru və folklorşünaslığı qarşısında ən böyük xidməti Folklor İnstitutunun normal işini təmin etməsidir, onu bütün çətinliklərə baxmayaraq yaşatmasıdır.

Onunla əl-ələ verib işləyənlər isə onun şəxsində sədaqətli, güvənilir bir yoldaş, dost, qağa qazanmışlar.

Hüseyn müəllim daxili emosiyası üzdə olan elə kateqoriya insanlardandır ki, onu tanımaq üçün bir dəfə ünsiyyətdə olmaq kifayət edir. İnsanlara elə tez inanır və o qədər səmimi münasibət bəsləyir ki, adam üçün bir anın içində doğmalaşır.

İŞIQLI HƏYAT YOLU

Hüseyn müəllim Göyçə mahalının Ağbulaq kəndində anadan olub, orada böyüyüb boya-başa çatıb, orta təhsilini də doğma kəndində alıb. Azərbaycan Dövlət Pedaqoji İnstitutunun filologiya fakültəsini bitirib. Ali məktəbi bitirdikdən sonra hərbi xidmətdə olub. Bir müddət Vədi rayonunun Şirazlı kəndində dil-ədəbiyyat müəllimi kimi fəaliyyət göstərüb, sonra isə YDPİ-də müəllim işləyib. 1986-cı ildə Azərbaycan EA Nizami adına Ədəbiyyat İnstitutunda namizədlik dissertasiyası müdafiə edərək filologiya elmləri namizədi alimlik dərəcəsi adını alıb. Məkrli qonşuların xəyanəti nəticəsində doğma yurd-yuvasını itirən Hüseyn müəllim bir müddət M.Əzizbəyov adına Azərbaycan Neft və Kimya İnstitutunun Azərbaycan dili kafedrasının dosenti vəzifəsində işləyib. Sonralar isə «Folklor Sarayı» Elmi-Mədəni Mərkəzinin direktoru vəzifəsini yerinə yetirməyə başlayıb. 2003-cü ildən isə AMEA Folklor İnstitutunun direktoru vəzifəsindədir.

Filologiya elmləri doktoru Hüseyn İsmayılov çoxşaxəli, geniş əhatəli, orijinal yaradıcılıq yolu keçib. O, folklorumuzun toplanması, tərtibi, nəşri, tədqiqi və təbliği ilə müntəzəm, ardıcıl şəkildə məşğul olub.

Hüseyn müəllim bir toplayıcı-folklorşünas kimi fəaliyyətə hələ ali məktəb illərindən başlayıb. Bu da tamamilə təbii idi. Çünki o, əsrarəngiz təbəitli, sazlı-sözlü Göyçə mahalında dünyaya göz açıb, burada boya-başa çatıb, bu ulu torpaqda yetişən qüdrətli sənətkarların sehrli səsi, nəfəsi hələ uşaqlıqdan Hüseyn müəllimi də ovsunlayıb, özünün dediyi kimi «Göyçə mahalında dünyaya göz açan körpələr ana laylası, ana oxşaması ilə birlikdə daha bir sehrli layla səsinə, telli sazın laylasına qulaq kəsilmişlər».

Hüseyn müəllim analarımızın laylasında bu gün də saz səsi eşidir. Onun fikrincə, hər bir azərbaycanlı ananın səsində saz səsi, saz dünyası çağlayır.

Görkəmli folklorşünas M.H.Təhmasib də Göyçə mahalının çox uzaq keçmişdən bəri aşiq sənətinin inkişafındakı rolunu yüksək qiymətləndirir: «Göyçə çox qədim zamanlardan aşiq sənətinin beşiyi olmuş, bu sənətin inkişafında çox böyük rol oynamış, bir sıra görkəmli ustadlar yetişdirmiş, XIX-XX əsrlərdə isə öz Aşiq Ələsgəri, onun ustadı, ustadının ustadları, eləcə də şəcərəsi, nəslə və şagirdləri ilə aşıqlıq sənətinin ən yüksək zirvələrinə qalxmışdır».

Hüseyn müəllimin xalq dilinin incəliklərini bütün dərinliyi ilə duymasının, bilməsinin bir səbəbi də yəqin ki, elə yuxarıda yada saldıığımız məsələlərlə bağlıdır. Bu isə onun neçə-neçə bayatılarımızı, dastanlarımızı, əfsanə və rəvayətlərimizi, nağıllarımızı toplayıb üzə çıxarmasına səbəb olub. Xalq yaradıcılığına ürəkdən bağlı olan, bu qüdrətli yaradıcılığa böyük inam bəsləyən Hüseyn müəllim inanıb ki, bu yaradıcılıqda xalqımızın tarixi dilə gəlir. Onları toplayıb üzə çıxarmasaq, nəşr etməsək, bu qiymətli incilər səssiz-soraqsız itib-bata bilər. Bu sahədə o öz sözünü deyib. Onun uzun illərdən bəri böyük zəhmət bahasına topladığı, sistemləşdirdiyi folklor nümunələri «Azərbaycan folkloru antologiyası (Göyçə folkloru)», «Göyçə dastanları və aşiq rəvayətləri», «Miskin Abdal», «Göyçə aşıqları və el şairləri» kimi kitabların yaranması ilə nəticələnib. Hüseyn müəllimin bu sahədəki fəaliyyəti ancaq bir regionla məhdudlaşmış qalmayıb. Bu silsilədən işıq üzə görə Qarabağ folkloru, Ağbaba folkloru, İrəvan Çuxuru folkloru, Şirvan folkloru, Zəngəzur folkloru, Gəncəbasar folkloru, Dərbənd folkloru, Dərələyəz folkloru, Ağdaş folkloru, Muğan folkloru cildlərinin də ərsəyə gəlməsində o, toplayıcı-tərtibçi, redaktor və ya ön sözün müəllifi kimi iştirak

edib. Hüseyn müəllim topladığı nümunələrdə yer-yurd adlarının, məhəlli-ləhcə sözlərinin, söyləyicilərin danışığı tərzinin, dil və üslubunun qorunub saxlanılmasına xüsusi əhəmiyyət verib. Bu cəhət müxtəlif folklor nümunələrində özünəməxsus şəkildə üzə çıxır. Məlum olduğu kimi, aşıqlar təkcə dastanların deyil, onlarla digər folklor nümunələrinin nəsil-dən-nəsilə, dildən-dilə keçib yaşamasında mühüm rol oynamışlar. Hüseyn müəllimin yazıya aldığı bir çox nümunələr də bunu sübut edir. Misal üçün «Sınağın nağılı»nda göstərilir ki, qəhrəmanı hər şeydən çox babasından qalma saz maraqlandırır. O, səfərə silah əvəzinə özü ilə sazını götürür. O, sevdiyi qızın Ölkəsinə də aşıq kimi qədəm basır. Bunu görən qızlar deyirlər:

«Əbru xanım, bu oğlanın deyəsən aşığılığı var. İzn versən çalib oxuyardı.

Əbru xanım dedi:

– İzindi, çağırın oğlanı».

«Narın xanımın nağılı»nda isə müdrik qoca qəhrəmana tilsimi ancaq sazla sındıra biləcəyini xəbər verir:

«Qoja dedi:

– Bala, indi ki, Qara dev öldürülüb, daha qorxum yoxdu. Hər şeyi sənə danışajam. Bu qarannıx dünyaynan bir qədər gedənnən sonra qavağınıza bir qapı çıxajax. Qapıya nabadə əl toxundurasan, o saat daşa dönərsən. Bu qapıyı gərək saznan açasan.

Xəlil pəhlivan dedi:

– Baba, mən yaxşı saz çalmağı bajarıram, ancaq burada sazi haradan ala bilərik.

Qoja dedi:

– Oğul, mən Qannı gölə gələndə əlimdə balaja saz gətirmişdim. Telləri keçi bağıracağına görə xaraf olmuyuf.

Qoja sazı gətirif oğlana verdi. Xəlil pəhlivan qapıya yaxın-naşif, barmaxlarını tellərə toxunduran kimi qapılar taybatay açıldı».

Bu nağılda qəhrəman qaranlıq dünyadakı tilsimli qapını sazın köməyilə açə bilir. Bu da musiqinin, musiqi alətinin şər qüvvələri qovması inamını əks etdirir.

Hüseyn müəllimin toplayıcılıq fəaliyyətində ustad sənətkarların repertuarının yazıya alınması da başlıca yer tutur. Misal üçün o, Aşıq Hacı, Aşıq Mahmud kimi sənətkarlardan aşıq şeirləri, dastanlarla yanaşı neçə-neçə nağıl, əfsanə, rəvayət, bayatı, lətifə və s. nümunələri də yazıya alıb.

Hüseyn müəllimin laylaldan tutmuş dastanlara qədər zəngin folklorumuzun toplanmasına böyük məhəbbəti təsadüfi deyil. Çünki folklor örnəklərində xalqımızın qəhrəmanlıq tarixi, arzu və istəkləri, mübarizəsi, qələbə əzmi, ağrı-acısı, adət-ənənəsi, keçmişə yaşayır, onu yenidən xalqın özünə qaytarmaq isə ən müqəddəs vəzifələrdən biridir. Bununla yanaşı o, belə bir mülahizəni də irəli sürür:

«Folklor harada yaranmasından, yaşamasından asılı olmayaraq mənsub olduğu xalqın müştərək mənəvi sərvətidir. Amma bununla belə xalq sənətinin çox mürrəkəb və ziddiyətli bir yol keçdiyini də yaddan çıxarmaq olmaz. Müxtəlif ərazilərdə bir-birindən fərqli ictimai-siyasi şəraitlərdə yaşayan insanların həyat tərzini onların dünyagörüşünə və bədii təfəkkürünə təsirsiz qala bilməz. Xalq yaradıcılığının dərin elmi təhlil və tədqiqi onun bu xüsusiyyətlərini nəzərə almaqla reallaşa bilər».

Hüseyn müəllim çoxşaxəli bir elmi yaradıcılığa malikdir. 1961-1987-ci illərdə yeddi kitabı nəşr olunmuş «Azərbaycan şifahi xalq ədəbiyyatına dair tədqiqlər»in növbəti səkkizinci cildi onun təşəbbüsü və iştirakı ilə işıq üzə gördü. Həmin vaxtdan bu günə qədər artıq iyirmi yeddinci cildi nəşr olunan bu məcmuənin elmi

redaktoru və əsas müəlliflərindən biri Hüseyn İsmayılovdur. Hüseyn İsmayılov «Göyçə aşığı mühiti: təşəkkülü və inkişaf yolları», «Azərbaycan folklorunun regional xüsusiyyətləri» kimi sanballı monoqrafiyaların, ölkəmizdə və xaricdə nəşr olunan neçə-neçə elmi məqalələrin müəllifidir. Bu əsərlərdə aşığı sənəti, bu sənətin ünlü nümayəndələrinin yaradıcılığı, şifahi söz sənətinin ayrı-ayrı janrları, folklor və yazılı ədəbiyyatla bağlı bir çox problemlər təhlil süzğəcindən keçirilir. Hüseyn İsmayılovun əsərlərində folklorumuzun ən mübahisəli, mürəkkəb məsələləri təhlilə cəlb olunur, bunlara aydınlıq gətirilir, orijinal təhlil aparılır, yeni istiqamət müəyyənləşdirilir. Onun ölkəmizdə və xaricdə keçirilən elmi konfrans və müşavirələrdəki çıxışları, məruzələri öz yeniliyi ilə həmişə diqqəti cəlb edib.

Hüseyn müəllim folkloru milli-mənəvi dəyərlərimizin qorunmasında, gələcək nəsillərin tərbiyəsinin formalaşmasında bir xəzinə, qaynaq kimi baxır. Folklorumuzun, aşığı sənətinin qorunması, yaşaması, inkişafı, gələcək nəsillərə çatdırılması ilə bağlı mətbuatda, radio və televiziya da çıxışlar edir, müzakirələrdə iştirak edir, öz sözünü söyləyir.

Hüseyn müəllim bu gün yaradıcılığının ən qaynar və məhsuldar bir zirvəsinə gəlib çatıb. Bu işıqlı yolda ona yeni-yeni yaradıcılıq uğurları arzulayırıq.

Əzizxan TANRIVERDİ
filologiya elmləri doktoru, professor

AZƏRBAYCAN FOLKLORŞÜNASLIĞININ GÖRKƏMLİ NUMAYƏNDƏSİ

Türk poetik təfəkkürünün ən nadir inciləri olan «Dədə Qorqud kitabı», «Manas», «Koroğlu» kimi abidələri, eləcə də Dədə Qasım, Dədə Ələsgər və daha neçə-neçə ustad sənətkarların yaradıcılığını təhlil süzgəcindən keçirən Hüseyn İsmayılov, obrazlı desək, folklorşünaslığımızda dədə statusu qazanıb. İndi görkəmli alim təkəcə Azərbaycanda deyil, bütün türk dünyasında məşhurdur. Avropaya inteqrasiya və qloballaşmanın gücləndiyi bir dövrdə türk birliyinin reallaşdırılması uğrunda mübarizə aparan alimlər sırasında da Hüseyn İsmayılovun adı xüsusi olaraq vurğulanır. Burada təkəcə onu qeyd etmək kifayətdir ki, 2003-2007-ci illərdə məhz onun təşəbbüsü və rəhbərliyi ilə «Ortaq türk keçmişindən ortaqlıq türk gələcəyinə» adlı beynəlxalq konfranslar keçirilib. Sonuncu, daha dəqiqi, 2007-ci ildə keçirilmiş «Ortaq türk keçmişindən ortaqlıq türk gələcəyinə» adlı Uluslararası Folklor Konfransının iştirakçılarında Hüseyn İsmayılovun müraciəti bütün parametrlərinə görə dəyərlidir. Müraciətin son cümlələrinə diqqət yetirək: «Bu gün Türk xalqları öz dövlətçiliyinin möhkəmlənməsi üçün onun folklorunu, milli tarixini, adət-ənənələrini qurmalı, saxlamalı və onlara sadıq olmalıdır (millətin yaşaması üçün bütün dünyada belə bir proses gedir). Bunu etməyən millət necə inkişaf edirsə-etsin, dövlətdə iqtisadi vəziyyət necə olursa-olsun, məhvə məhkumdur. Hər bir dövlət milli-mənəvi dəyərləri ilə qurulanda güclü olur. Türk alimlərinin simasında türk xalqlarının mənəvi birliyinin yaradılması, şanlı keçmişə malik türkün eyni işarəli gələcəyinə real olduğunun anılması işində irəliyə bir addım olacaq,

ona doğru gedən yolları göstərəcək». Bu müraciət, hər şeydən əvvəl, ona görə əhəmiyyətlidir ki, türk birliyinin ilkin konturları etnik-millî mədəniyyət kontekstində dəqiqləşdirilib. Digər tərəfdən, müraciətin hər bir detalında H.İsmayılovun uzaqgörənliyi və məntiqə əsaslanması birbaşa duyulur. O sanki həmin fikirləri ifadə edərkən «Oğuznamə»lərə, xüsusən də «Dədə Qorqud kitabı»ndakı «Bu dünyayı ərənlər əqlə bulmuşlar» atalar sözüne söykəyib. Yeri gəlmişkən, görkəmli alimin şəxsiyyəti, yaradıcılığı və ümumtürk birliyi uğrunda mübarizəsini nəzərə alan Türkiyə Respublikasının Hüseyin Qazi Kültür və Sənət Vəqfi onu «Türk dünyasına xidmət ödəyən» ilə mükafatlandırır.

Erməni tapdağı altında inildəyən yurd yerlərimiz Göyçə mahalının Ağbulaq kəndində dünyaya gələn Hüseyin müəllimi daim düşündürür, bəlkə də, yüksək intellekti ilə fərqlənən alimin 2004-cü ildə müdafiə etdiyi «Göyçə aşığı mühiti: təkamülü və inkişaf yolları» adlı doktorluq dissertasiyası da həmin zərurətdən doğmuşdur. Fikrimizcə, belə bir mövzunun tədqiq olunması təkcə folklorşünaslığımız yox, həm də erməni əsarəti altında olan qədim Oğuz yurdunun mədəniyyətinin, xüsusən də Göyçə aşığı mühitinin ən səciyyəvi cəhətlərinin dünya ictimaiyyətinə çatdırılması baxımından əhəmiyyətlidir.

H.İsmayılov ilk dəfə olaraq aşığı sənətinin keçid mərhələlərini müəyyənləşdirib: Ata (Tanrı elçisi), Baba (Baba dəriş), Dədə (haqq aşığı), Aşığı (sənətçi). Cəsarətlə qeyd edirik ki, o yalnız bu konsepsiyasına görə ən məşhur folklorşünaslarla bir sırada durur. Yaxud o, «Dədə Qorqud kitabı»nın Drezden nüsxəsində işlənən «Qorqud» antroponimik vahidinin Vatikan nüsxəsində «Qorqurt» şəklində yazılmasını digər qorqudşünaslardan fərqli olaraq, «orfoqrafik xəta» hesab etmir, əksinə, onun mətndəki rolu və məna yükünü dəqiqləşdirir. Bu, bir daha təsdiq edir ki, H.İsmayılov folklor nümunələrinin hər birini mətn semantikasına müstəvisində araşdırır,

mətnin görünən və görünməyən tərəflərini kodlaşdırarkən folklorşünaslıqla yanaşı, dilçilik, tarix, etnoqrafiya və s. elmlərə də istinad edir – bir sözlə, mətnə zərgər dəqiqliyi ilə yanaşır.

H.İsmayılov Azərbaycan folklorşünaslığının dədə statuslu ağsaqqalı, yol göstərəni kimi hər bir bölgənin folklorunun toplanaraq sistemli şəkildə tədqiqinin təxirəsalınmaz vəzifə olduğunu göstərir. O, Azərbaycan folkloru antologiyası silsiləsindən «Göyçə folkloru»nu toplayıb tərtib etməklə (2000) kifayətlənmir, eyni zamanda «Miskin Abdal» (2001), «Göyçə dastanları və aşiq rəvayətləri» kimi folklor toplularını çap etdirir. Bir cəhəti də qeyd edək ki, Qaraqoyunlu, Ağbaba, Gəncəbasar, İrəvan, Şirvan, Dərbənd kimi folklor toplularının nəşri də bilavasitə H.İsmayılovun adı ilə bağlıdır.

Görkəmli alimin şəxsiyyəti və yaradıcılığı barədə bəhs edənlər onun natiqliyini, məharətli və bacarıqlı tribun olduğunu xüsusi olaraq qabardırlar. Bu da təsadüfi deyil. Çünki H.İsmayılov radio və televiziya verilişlərində, konfrans və elmi şura iclaslarında, hətta adi söhbətlərində belə artıq söz və ifadələr işlətmir, fikir və mülahizələrini tutarlı faktlarla arqumentləşdirir, nitqində məntiqi ardıcılıq, səlislik və aydınlıq kimi cəhətlərə xüsusi olaraq diqqət yetirir. Məhz bu keyfiyyətlərinə görə o, gözəl bir natiq kimi dəyərləndirilir.

AMEA Folklor İnstitutunun direktoru, filologiya elmləri doktoru, türk dünyasının görkəmli ziyalı Hüseyn Ələsgər oğlu İsmayılovu 55 illik yubileyi münasibətilə təbrik edir, ona yeni-yeni uğurlar arzulayıram.

**NƏNƏMİN NAĞILLARINDAKI ALİM VƏ SÖZÜ
BUTÖV KİŞİ DYNNASINI XATIRLADAN ŞƏXSİYYƏT**

Tərəkəmə-elat ailəsində dünyaya göz açdığımndan dünyagörüşümün təməlini nənəmin nağıllar dünyası təşkil edir. Payızın, qışını uzun gecələrində qara keçədə, dəyədə ocaq ətrafında nənəmin söylədiyi nağılların əfsunu, qüdrəti ruhuma elə hopmuşdur ki, həyatımın heç bir mərhələsində bu təsirdən çıxıb bilmədim. Nənəmin nağılları çoxşaxəli idi. Lakin ən çox alimlərin qüdrətinə, kişilərin sözbütövlüyünə həsr olunardı. Bu nağıllarda ölkələr arasında uzun illər müharibələr gedər, şahlar, sultanlar vuruşar, sülh bağlaya bilməzdilər, alimlərin işə qarışması ilə şahlar arasında sülh yaranar, əmin-amanlıq olardı. Əjdəhalar çayların qarşısını kəsər, kəndlilərin əkin sahəsini suvarmağa imkan verməzdilər. Ərənlər qoşun yığıb əjdəhalarla döyüşər, lakin məğlub olardılar, alimlərin məsləhətlərin dinlədikdən sonra ərənlər əjdəhaya qalib gələr, çayların suyunu kəndlərə axıdardılar. Alimlər bitkilərdən hazırladıqları maddələrlə daşları əridər, dərdlərə çarə qıldılar. Nənəmin nağıllarındakı alimlər və kişilərin sözbütövlüyü heç vaxt şübhə doğurmazdı. Nənəmin nağıllar dünyasındakı alimdən uca heç nə, heç kim yox idi. Sözbütövlüyünə görə bütün kişilər də alimlər kimi idi. Onlara da alimlər kimi hörmətlə yanaşılırdı. Nənəmin nağılları məni o qədər ruhlandırılmışdı ki, hələ kiçik yaşlarımdan onları oxumağa can atırdım. Əlimə götürdüyüm kitabı oxuyub qurtarmayınca ondan ayrılmaq istəmirdim. Nənəmin alimlər dünyasına girmək istəyim hamının diqqətini cəlb etmişdi. Hərdən əmim kitabımı əlimdən alıb deyərdi:

– Deyəsən, alim olmaq istəyirsən, get işinlə məşğul ol.

Cavab qaytarmasam da, sözləri qəlbimə dəyər, könlümdə ondan inciyərdim. Ürəyimdə «görərsən necə alim olacağam» deyib ondan uzaqlaşar, tapşırığını icra edərdim. Əminin alim olacağıma inamsızlığı, şübhəsiz, heç vaxt inamımı qırmaz, əksinə, məni mübarizləşdirirdi. Alim olmaq idealıma çevrilmişdi. Beləcə mən orta məktəbi bitirib Bakıya gəldim, ali məktəbə qəbul imtahanı verdim. İmtahanlardan yüksək qiymət alsam da, müSAbiqədən keçə bilmədim. Özümə söz verdim ki, ali məktəbə qəbul olmayınca kəndimizə qayıtmayacağam. Belə də etdim. İkinci il ali məktəbə qəbul olduqdan sonra kəndimizə qayıtdım. Nənəmi bağrıma basıb sevincdən ağladım. O, uşaqlıqda olduğu kimi, başımı dizləri üstünə qoyub saçlarımı oxşadı, məni yuxuya verdi. Bu mənim nənəli dünyamın sonuncu xoşbəxt günü oldu.

Bakıya qayıdıb «alim»lərdən dərş almağa başladım. Beləliklə, «alim»lər şüurumda nənəmin qurduğu alim dünyasını, kişi sözü bütövlüyünü dağıtmağa başladı. O gündən həyatım nənəmin şüurumda qurduğu alim dünyasını qorumaq üçün mücadiləyə həsr olundu. Rus imperiyasının xalqımızın sözübutöv kişilər dünyasını yaradan alim və kişiləri məhv edib, onun yerində alim adı altında mənəviyyatımızı dağıdan bir zümrə yaratdığını öyrəndim və bu zümrənin necə yaradıldığının şahidi oldum.

Tələbələr, müəllimlər arasında, cəmiyyətin müxtəlif təbəqələrində, az da olsa, xalqına, mədəniyyətinə, mənəviyatına tərəkmə nənəmin kişi dünyasına sahiq insanlarla rastlaşdım, onlarla dostlaşdım. Milli-mənəvi dünyamıza qarşı yönəlmiş süni uydurmalara qarşı mübarizə apardıq. Zaman imperiyanı məhv etdi. İmperiyanın dağıtmaq, məhv etmək istədiyi əxlaqımız, milli ruhumuz yenidən öz kökləri üzərində şaxələnməyə başladı. Tarix, yeni nəsillər milli ruhumuza xəyanət etmiş «alim və ziyalıları» lənətlədi. Çox az alim, ziyalı və yazar xalqının üzünə dik baxa bildi. Hüseyn İsmayılov da onların sırasındadır. O, əxlaqi dəyərləri etibarlı ilə gənc nəsilə milli

nümunə aşılaya biləcək çox az miqdarda, faiz təşkil etməyəcək sayda olan alim ziyalılardandır. Azərbaycan folklorşünaslığında elmi səviyyəsinə görə birincilər cərgəsindədir. Elə bu səbəbdən də rəhbərlik etdiyi Folklor İnstitutunda amirlik deyil, demokratik mühit mövcuddur. Elmi polemikalara şərait yaradır və özü də bu polemikalarda fəal və səmimi iştirak edir. Razılaşmadığı mülahizələrə elmi arqumentlərlə münasibətini bildirir. Obyektiv tənqidi məmnunluqla qəbul edir. Rus imperiyası ənənəsi ilə işləyən elmi işçiləri zorla özünə uyğunlaşdırma ənənəsini dağıdan, bəlkə də, yeganə elmi müəssisə rəhbəridir. İnstitutun elmi əmək Daşlarının, hətta mülahizəsini qəbul etmədiyi əməkdaşların əsərlərinin nəşrinə qayğı ilə yanaşır. Bu üsulla elmi mülahizələrini geniş elmi diskussiyadan keçirməklə ictimai fikir süzgəcindən keçməsinə şərait yaradır. O, elmi işçilərin, xüsusən gənclərin elmi uğurlarına ürəkdən sevinir. Cılız adamlara məxsus qısqanclıq hissi ona yaddır. O, folklorşünas alim olmaqla bərabər, folklorumuzdan gələn əxlaq və normaların, adət-ənənələrin daşıyıcısıdır. Hüseyn müəllim mənə nənəmin alim və sözübütöv kişi dünyasını xatırladan bir obrazdır.

BİZİM O DİYAR QARŞISINDA BORCUMUZ HƏLƏ TÜKƏNMƏYİB...

Hüseyn İsmayılov çağdaş milli elmi düşüncənin aparıcı simalarından biri, böyük Türk əxlaqının və mənəviyyatının, qan və gen yaddaşının daşıyıcısı, Azərbaycan folklorunun, xüsusilə aşıq sənətimizin böyük bilicisi və vurğunu, tədqiqatçısı və təbliğatçısıdır. Mən Hüseyn müəllimin Şəxsiyyətini üç aspektdə nəzərdən keçirmək istədim: bir İnsan kimi, bir Alim kimi və bir Təşkilatçı kimi.

Bir İnsan kimi. Çoxlarından fərqli olaraq mən Hüseyn müəllimi daha əvvəldən, lap gənclik illərindən tanıyıram. Bu tanışlığın nə az – nə çox, düz otuz illik bir tarixi, həm də şəxsən mənim üçün xoş olan bir tarixi var. O vaxt Hüseyn müəllim, çox gənc olmağına baxmayaraq, İrəvan Dövlət Pedaqoji İnstitutunun Azərbaycan bölməsinin müəllimi və İrəvanda Azərbaycan dilində nəşr olunan «Sovet Ermənistanı» qəzetində çağdaş ədəbi proseslə bağlı dövrü yazıların müəllifi idi. Mənə ədəbi aləmə ilk vizanı da, demək olar ki, elə o vaxt həmin qəzetin səhifələrində Hüseyn müəllim verib. Hələ o vaxt biz tanış deyildik. Sonralar mən Hüseyn müəllimi gördüm, daha yaxından tanıdım və bizim tanışlığımız tədricən yoldaşlığa, dostluğa, qardaşlığa çevrildi. Bu münasibət mənə imkan verir ki, Hüseyn müəllimin xarakterinin bütün incəlikləri barədə söhbət açım. Təbii ki, mən bunu etməyib, fikrimi nadir şəxsiyyətlər haqqında işlədilən belə bir məşhur ifadə ilə ümumiləşdirmək istədim: Hüseyn müəllim sözün həqiqi mənasında **QƏNİMƏT** adamdır.

Elə bilirəm ki, bu sözün məzmununda çox mənalar ehtiva olunur. Bununla belə, Hüseyn İsmayılov şəxsiyyətinin bəzi cizgiləri üzərində dayanmamaq mümkün deyil.

Öncə qeyd edim ki, Hüseyn müəllim dostluğa son dərəcə sədaqətlidir. Sevdiklərini bütün varlığı ilə və axıradək sevir, nifrət etdiklərinə isə elə həmin şəkildə də nifrət edir. Sevgini mükəfatlandırmağı, xəyanəti isə cəzalandırmağı bacarır.

Ümumiyyətlə, dünyada həyat yolu hamar olan insan yoxdur. Bu mənada Hüseyn müəllimin də həyat yolu hamar olmayıb, əksinə, mən deyərdim ki, hələ qədərindən daha artıq kələ-kötür, keşməkeşli olub. Çünki Hüseyn müəllim özü təbiəti etibarilə adi və sadə həyat tərzi keçirməyi sevən adam deyil. Həyat onun qarşısına bəzən çox sadə formullar çıxaranda o bu formulları çox mürəkkəb üsullarla çözməyi sevir və bacarır. O, son dərəcə mübarizdir, lakin mübarizəyə başlayanda əvvəlcədən onun nəticəsini düşünür və təmin edir, uduzmağı qətiyyənlə sevmir. O, həddən artıq işgüzarlıdır, gərgin işləyir, lakin bu əmək mütləq uğurlu nəticə ilə sonuqlanır, ortaya dəyərli məhsul qoyulur.

Hüseyn müəllim son dərəcə vətənpərvər, Vətəni, Millətini və Dövlətini sevən bir insandır. Ulu Göyçə kimi doğma yurdu, Qərbi Azərbaycan kimi diyarı, Azərbaycan Respublikası kimi vətəni, Bütöv Azərbaycan kimi ölkəsi var. Və onların hər birini eyni dərəcədə bağrının başında saxlayır.

Hüseyn müəllim dövlətçiliyə və ulu öndər Heydər Əliyev ideyalarına son dərəcə sadıq və bu ideyaların alovlu təbliğatçısıdır.

Şəxsən mən Hüseyn müəllimi xoşbəxt insanlar kateqoriyasına aid edirəm. Ona görə ki, o, bir tərəfdən sevdiyi işlə məşğuldu, Azərbaycan folklorunu tədqiq edir, digər tərəfdən də həm evdə, həm işdə, həm də asudə vaxtlarında həmişə sevdiyi və sevildiyi insanlar əhatəsindədir.

Hüseyn müəllim həm də xoşbəxt ailə başçısıdır. Övladları onunla fəxr etdiyi kimi, o da övladları ilə fəxr etməkdə tamamilə haqlıdır. Və nəhayət, o, nəvələrinin sevimli babasıdır.

Bir Alim kimi. Hüseyn İsmayılov Azərbaycan folklorşünaslığında özü və sözü olan, özünə və sözünə hər addımda ehtiyac duyulan alimlərimizdəndir. Hüseyn müəllimin Azərbaycan folklorşünaslığına verdiyi töhfələr, göstərdiyi xidmətlər barədə istənilən qədər danışmaq və yazmaq olar. Onun belə qısa bir vaxtda bu qədər iş görə bilməsini ancaq Tanrı vergisi, Tanrı möcüzəsi və Tanrı ilhamı ilə izah etmək olar. Bunun başqa adı və başqa cür izahı yoxdur.

Xüsusilə belə bir məqamı xatırlatmamaq mümkün deyil ki, Hüseyn İsmayılov Azərbaycan folklorşünaslığında çox mühüm bir tarixi-elmi missiyanı şərəflə yerinə yetirmiş, Azərbaycan aşiq sənətinin genezisi ilə bağlı mövcud fikir və mülahizələri elmi müstəviyə keçirərək, məsələ ilə bağlı orijinal konsepsiya irəli sürmüş, onu nəzəri və bədii materialla əsaslandıraraq sübuta yetirmişdir.

Hüseyn müəllimin bir alim kimi ən böyük xidmətlərindən biri də Azərbaycan folklorunun regional problemlərini elmi müstəvidə gündəmə gətirməsi, Azərbaycanın ayrı-ayrı regionlarının folklor mətnlərinin toplanmasını, nəşrini və öyrənilməsini təmin və təşkil etməsidir.

Bir Təşkilatçı kimi. Hüseyn müəllimin həyatda və elmdəki bütün uğurlarını bir kənara qoysaq, təkcə Folklor İnstitutunun yaradılması ona Azərbaycan xalqının və Azərbaycan elminin tarixində əbədi yaşamağa kifayət edir. Bu da bir ömür, bir taledir. Həyatda çox az adam tapmaq olar ki, onun taleyinə bəni olmaq qisməti düşsün. Kiminsə xoşuna gəlsə də, gəlməsə də, Hüseyn müəllim həmin nadir şəxsiyyətlərdəndir. Azərbaycan Milli Elmlər Akademiyasının Folklor İnstitutu yaradılmasına və mövcudluğuna

görə bu gün məhz Hüseyn müəllimin ağır zəhmət və mübarizəsinə borcludur. Biz bu işə kömək göstərənlərin əməyini yerə vurmaq fikrində deyilik, amma Hüseyn müəllimin haqqını da heç kəs dana bilməz.

Hüseyn müəllim AMEA Ədəbiyyat İnstitutunun Folklor Elmi-Mədəni Mərkəzinin rəhbəri təyin ediləndə, demək olar ki, adı olub özü olmayan bir qurumun başına keçdiyinin fərqiində olmamış deyildi. Lakin inanılmayacaq qədər qısa bir vaxtda bu mərkəz böyük bir elm ocağına, folklor və sənət məbədinə çevrildi. Bu iş üçün Hüseyn müəllim nə qədər əmək və enerji sərf edib – bu da bizim gözümüzün qarşısında baş verib.

Bu gün Folklor İnstitutu AMEA-nın aparıcı qurumlarından və ən nümunəvi institutlarından biridir. Burada folklorşünaslığımızın ən böyük nümayəndələri və ən gənc alimləri, ağsaqqalları və fidanları, bu günü və gələcəyi çiyin-çiyinə çalışır. Azərbaycanın ayrı-ayrı bölgələrində regional mərkəzlərimiz fəaliyyət göstərir. İnstitutun İxtisaslaşdırılmış Müdafiə Şurasında folklorşünaslıq ixtisası üzrə ildə neçə-neçə tədqiqatçı namizədlik və doktorluq dissertasiyaları müdafiə edir. Hamısı da Hüseyn müəllimin birbaşa rəhbərliyi və dəstəyi ilə.

Bu gün Folklor İnstitutu Milli Elmlər Akademiyasında bəlkə də yeganə instituttur ki, onun əməkdaşları nəşr olunmaq problemi ilə heç vaxt üzləşmirlər. Hüseyn müəllimin təşəbbüsü ilə təxminən otuz (30!) illik fasilədən sonra nəşri bərpa olunan «Azərbaycan şifahi xalq ədəbiyyatına dair tədqiqlər»də folklorşünaslarımızın folklorşünaslığımızın ən mühüm problemlərinə dair yazıları özünə yer alır. 1999-cu ildə səkkizinci sayı ilə təzədən həyata qədəm qoyan məcmuənin bu gün artıq iyirmi yeddinci sayı işıq üzü görüb.

İnstitutun növbəti belə bir dövrü nəşri «Dədə Qorqud» beynəlxalq dərgisidir. AMEA-nın müxbir üzvü, Türk dünyasının

böyük alimi, görkəmli türkoloq Tofiq Hacıyevin redaktorluğu ilə 2001-ci ildən nəşr olunan dərginin də artıq iyirmi səkkizinci sayı işıq üzü görmüşdür.

Hüseyn müəllim Folklor İnstitutunda digər çox böyük layihələrin də müəllifidir. Onun səyi ilə Azərbaycanın regionlarından külli miqdarda folklor materialları toplanmış və bu materiallardan institutda möhtəşəm bir folklor arxivi yaradılmışdır. Lakin Hüseyn müəllim bununla kifayətlənməmiş, toplanmış folklor materiallarını saf-çürük etdirib, cild-cild kitablara çevirtmişdir. Bu gün artıq Azərbaycanın ən müxtəlif bölgələrini əhatə edən «Azərbaycan folkloru antologiyası»nın 18 cildi nəşr olunub oxucuların ixtiyarına verilmişdir. Bu, təsəvvür oluna biləcəyindən də qat-qat nəhəng bir işdir və Hüseyn müəllimin gördüyü işlərin çox cüzi bir hissəsidir.

İki il əvvəl Hüseyn müəllim daha bir yeni layihənin reallaşdırılmasına başlamışdır. Bu da 100 cildlik «Azərbaycan folkloru külliyyatı»nın nəşri məsələsidir ki, bu kitabın da artıq onuncu cildi nəşr olunub oxucuların ixtiyarına verilmişdir.

Hüseyn müəllim başçılıq etdiyi kollektivin təkcə rəhbəri, direktoru deyil, həm də hər kəsin yaxını, doğması, yaşına və mövqeyinə görə kiminin müəllimi, kiminin atası, kiminin qardaşı, kiminin də dostu və sirdaşdır. Bunu bu böyük kollektivin hər bir üzvünün ona olan sevgisindən də hiss etmək çətin deyil.

* * *

Hüseyn müəllim bütün Türk dünyası, xüsusilə Azərbaycan türklüyü üçün xüsusi önəm daşıyan müqəddəs bir məkanda – Göyçə mahalında, Göyçə gölünün sahillərində dünyaya gəlmişdir. Ona görə müqəddəs məkan deyirəm ki, əlimizdəki təkzibolunmaz tarixi mənbələrə görə, Göyçə mahalı ərazisini ilk dəfə məskunlaşdıran Gögqamın məzarı bu gölün sahilindədir. Əbubəkr

Tehraniyə görə, Oğuz xanın qəbri də bu gölün sahilindədir. Bizim son araşdırmalarımıza görə isə, bu gün dünyanın qədim erməni mənbələri kimi tanıdığı yarısaxtalaşdırılmış qədim türk – qarqar tarixində adı Qornu//Qarni kimi keçən Dədə-Qorqudun ata-baba yurdu da bu gölün sahilindədir.

O müqəddəsləri bağrında saxlayan torpaq da müqəddəsdir, müqəddəs ruhlar məkanıdır. Sən o müqəddəs torpağın, o müqəddəs məkanın övladısan, Hüseyin müəllim. Bizim o diyar qarşısında borcumuz hələ tükənməyib. Biz o elləri bir yerdə hələ çox gəzəcəyik...

ƏRDƏMLİYİN ƏLLİ BEŞ İLİ

«Ərdəmliyin əlli ili»ndən beş il keçdi¹...

Beş il insanların ömründən bəzən bir göz qırpımı kimi uçub gedir...

Elə indi də bu müddətin nə vaxt keçdiyindən xəbər tutmadıq...

Lakin əslində, bu beş ildə böyük bir epoxa yaşandı: Azərbaycan folklorşünaslıq elminin filologiya elmləri doktoru Hüseyn İsmayılovun adı və əməli ilə bağlanan epoxa...

H.İsmayılovun gördüyü işlərə qiymət vermək çətindir. Çünki onun fəaliyyətinin fəvqəlölcülərini dəyərləndirmək üçün çağdaş Azərbaycan folklorşünaslığının, sadəcə olaraq, mizanı – ölçü vahidi yoxdur: milli folklorşünaslıq öz tarixi ərzində heç vaxt bu nəhənglikdə və miqyasda işlərin şahidi olmamışdır.

Sovet dövrü fəlsəfəsinin məşhur bir sualı var idi: «Tarix şəxsiyyətləri, yoxsa şəxsiyyətlər tarixi yaradır?» Biz öz gəncliyimizdə sual barəsində mübahisələr edərdik. Rəsmi fəlsəfə (tarixi materializm) şəxsiyyətin rolunu (imkanlarını) tarixi şəraitə (imkanlara) müncər edirdi. Biz rəsmi auditoriyalardan qıraqda şəxsiyyətin roluna önəm verərdik.

Heç düşünməzdim ki, bir gün gələcək və mən H.İsmayılova münasibətdə bu suala cavab axtarmalı olacağam. Doğrudan da,

¹ Щ.Исмайыловун ялли йашынын тамам олмасы мцнасибяти иля йазылмыш йубилей мягальяси нязрядя тутулур. Бах: С.Рзасой, А.Хялил вя Т.Оруьов. «Щцсейн Исмайылов – ярдямлийин 50 или» – «Дядя Горгуд» дярэиси, 2002, № 1, с. 157-162; «Экспресс» гязети, 20 декабр, 2002-ъи ил.

milli müstəqillik dövrümüzün *Yeni Folklorşünaslıq Tarixi* bir-mənalı şəkildə H.İsmayılovun adı ilə bağlıdır. Bu tarixi onsuz təsəvvür etmək mümkün deyil və onun şəxsiyyətindən qıraqda indi içində yaşadığımız *Yeni Folklorşünaslıq Erası*, sadəcə, olmazdı. Bütün hallarda başqası olardı.

Bu da bir tale naxışdır ki, bu tarix mənim gözümün qabağında yaranmış və yaşanmışdır. Öncə biz yaşamın «H.İsmayılov ritminə» köklənə bilmirdik. Çünki bu ritmin sürət təcəli, kəmiyyət və keyfiyyət mizanları bütün hallarda bizim ritmimizdən fərqli idi...

O, sürətli və amansızcasına işləyir. «Dayanmaq», «durmaq», «fasilə etmək» kimi feli anlayışlar onun üçün sanki yoxdur. İşləmək, daim fəaliyyətdə olmaq, hərəkətə can atmaq onun varlığının funksional dialektikasını təşkil edir. Fəaliyyət ritmi «Səndən – hərəkət, Məndən – bərəkət» ilahi formulunu aramsız şəkildə təsdiqləyir. O, insan həyatının mənasını yalnız fəaliyyətdə görür.

H.İsmayılovun bütün fəaliyyət dinamikası ilahi fitrətindən gəlir. Heç şübhəsiz ki, insanı yaradan da, ona taleyi verən də Uca Allahdır. Allahı onu belə yaradıb: bir an belə dayanmamaq, daim nəhəng işlər görüb onun cəfası və səfası ilə yaşamaq.

H.İsmayılov üçün fəaliyyətsiz insan, tənbel, iş-güclə məşğul olan adam ölü timsalındadır. Yadıma uşaqlığım düşür. Uşaqkən yatmağı çox sevərdik: uşaq yuxusu şirin olur. Atam Gülverdi kişi bizi oyadanda həmişə deyirdi: «Durun, a bala, yatmaq vaxtı deyil. Yatmaq vaxtımız gələndə heç kəs gəlib bizi oyatmayacaq».

Mən uşaqkən həmin «yatmaq vaxtının» gəlməsini həsrətlə gözləyirdim. Çox marağında idim: o nə vaxtdır ki, şirin-şirin yatırsan və heç kim də gəlib səni oyatmır. Sonralar anladım ki, həmin «yatmaq vaxtı» ölümdür və ulularımız yatmağa ölüm kimi baxmışlar. Elə oğuz babalarımız da yatmağı «kiçik ölüm» adlandırırdılar.

H.İsmayılovun da Allahın «həyat» adlı nemətinə münasibəti minilliklərin müqəddəs inamlarına söykənir. Ulu kosmoqonik yaddaşımızın «Həyat-Ölüm» kosmoqonik modeli onun şəxsiyyətində bütün arxetipik saflığı ilə reallaşmış: o, fəaliyyətsizliyi, dayanıb durmağı, ətalətə qapılmağı «diriykən ölü» formulu əsasında birmənalı olaraq qəbul etmir.

AMEA Folklor İnstitutunun direktoru, filologiya elmləri doktoru, folklorla bağlı neçə-neçə fundamental monoqrafiya və toplama kitablarının müəllifi Hüseyn Ələsgər oğlu İsmayılovun fəaliyyəti «folklorşünas alim» qəlibinə heç bir halda sığmır və o, lap çoxdan həmin qəlibi «vətəndaş alim» və «ictimai xadim» semantik qəliblərinə oturtmuşdur.

H.İsmayılov bir insan, alim və ictimai xadim kimi epoxal şəxsiyyətdir. Onun fəaliyyəti, hansı bucaqdan baxılırsa-baxılsın, bütün hallarda «epoxal» vahidi ilə təyinlənmə bilər. Başqalarına rəya kimi görünən, icrası, adətən, qeyri-müəyyən gələcəyin (gələcək nəsillərin) öhdəsinə buraxılan işlər H.İsmayılovun gündəlik və adi həyat tərzini təşkil edir. Tarix və şəxsiyyət onun varlığında qovuşaraq Azərbaycan mədəniyyətinə belə bir passionar simanı təqdim etmişdir.

O, L.N.Qumilyovun etnos nəzəriyyəsinə çıxış etsək, passionardır. Belə şəxsiyyətlərin fəaliyyəti bütün hallarda epoxal səciyyəli olur. Tarix H.İsmayılovu həm fiziki, həm də mənəvi-millî anlamda epoxal dəyişikliklər üçün yaratmışdır. O, Azərbaycan folklorşünaslığı tarixində yeganə şəxsiyyətdir ki, minilliklərin fiziki qovuşmasını epoxaların milli-mənəvi qovuşmasına çevirə bilmişdir.

Azərbaycan (folklorşünaslığı) tarixinin H.İsmayılov adlı şəxsiyyəti:

– Sovet epoxasında Nizami adına Ədəbiyyat İnstitutunun bir şöbəsinə «sıxışdırılmış» milli-mənəvi zənginliyimizi – folkloru

müstəqillik dönəmində ideoloji «əsərətdən» qurtarıb, Folklor İnstitutu adlanan möhtəşəm tarixi hadisəyə çevirdi;

– O, «folklor» adlanan milli dəyər sisteminin etnik-mental şüurumuzda, elmi-mədəni həyatımızda bərqərar olmasından ötrü, sözün gerçək anlamında, böyük bir mücadilə və savaşı apararaq onu zəfərlə başa çatdırdı: folkloru öz korporativ-iqtisadi mənafeələrinin, xəstə-ambisioz təkəbbürlərinin, mutant-pataloji düşüncələrinin əsirinə çevirən insanların yaratdığı antimilli sistemi dağıdıb, onu sağlam milli sistemlə əvəz etdi;

– Bütün sovet epoxası ərzində cəmi yeddi sayı çapdan çıxmış və Azərbaycan folklorşünaslıq elminin «sifəti» («siması») sayılan «Azərbaycan şifahi xalq ədəbiyyatına dair tədqiqlər» məcmuəsini *milli nəşr* səviyyəsinə qaldıraraq, onun sayını keçən müddət ərzində 27 cildə çatdırdı;

– «Azərbaycan folklor antologiyası» seriyasının işini təşkil edib, folklorumuzun regional mühitlər üzrə çapını 18 cildə çatdırdı. Bu – fəxrlidir: azərbaycanlının Azərbaycan mədəniyyətinin zirvəsinə doğru yürüşündə 18-ci pillədir. Yurdun 18 bölgəsinin folklor yaddaşımızın yazılı salnaməsinə həkk olunmuş 18 səhifəsidir;

– Xalqımıza Azərbaycan mədəniyyəti tarixində öz yeri və missiyası olan «Dədə Qorqud» dərgisini bəxş etdi;

– Azərbaycan və türk xalqlarının folklor tarixində annaloqu olmayan, yeni minilliyin layihəsi sayılan, hətta bünövrəsinin qoyulması hər xalqa nəşib olmayan «Folklor külliyyatı»nın ilk on cildini çapdan buraxmışdır.

Biz cəsərlə deyərdik ki, «Azərbaycan folkloru külliyyatı» hələ çoxlarının nəzər-diqqətini cəlb etməsə də, elm sahəsində, folklorşünaslıqda dünya səviyyəli hadisə olacaqdır. Bu gün onun cildlərinə rast gələndə, sadəcə olaraq, məmnunluqla qarşılayan insanlar bir vaxtlar bu nəşrdən milli şərəf və iftixar abidəmiz, bizi

bizə və dünyaya tanıtılacaq, xalqımızın şərəf və ləyaqət pasportu olacaq monumental-millî abidə kimi danışacaqlar.

H.İsmayılov indiyədək çox böyük layihələr reallaşdırmışdır: o, zirvələr fəth etmək üçün doğulmuşdur. Elmdə dünya səviyyəli konsepsiyalar müəllifi, aşıq yaradıcılığının mənşəyinə dair yeni konsepsiyası dünya alimlərinin böyük maraq və reaksiyasına səbəb olmuş H.İsmayılovun özü indi «Küllüyyat»ın əzabının mənəvi feyzi ilə yaşayır.

Onun «Küllüyyat»ın ilk cildində xalqına müraciəti, əslində, millət oğlunun millətə çağırışıdır: «...məhz milli hədəflər naminə, millətin hədəfləri naminə, bizi bir fərd kimi millətləşdirən hədəflər naminə Azərbaycan Milli Elmlər Akademiyasının Folklor İnstitutu Uca Tanrının adını çağıraraq Azərbaycan elminin miladın III minilliyində qarşısında duran ən uca hədəflərindən biri olan **«Azərbaycan Folkloru Küllüyyatı»nın** nəşrinə başlayır»¹.

Öz yaşamında sakral-mənəvi dəyərlərə söykənən H.İsmayılov «Azərbaycan folkloru küllüyyatı»na ilahi kitabların sakral paradigmatı kimi baxır: «Əziz oxucu, qarşında duran bu kitab sənin üçün, heç şübhəsiz ki, kitablar kitabı «Qurani-Kərim»dən sonra ən uca kitabdır. Sən onu müqəddəs bil: çünki sənin ulu baban millətin kitabını «Quran»dan sonra ən ulu kitab bilib. Oğuz babalarımız Oğuz kağan babamızın «Ata sözlərini» məhz «Qurani-Kərim»in müqəddəsliyinə yaraşdırıb və «Ataların sözi Qurana girməz, amma Quran yanınca yalın-yalın yalışur», – deyib... «Azərbaycan Folkloru Küllüyyatı» Oğuz Atanın – tanrıçı türk peyğəmbərinin müqəddəs kəlamlarıdır. Xalqımızın ulu tarixi yaşayır bu kəlamlarda. «Küllüyyat»ın hər səhifəsi milli varlığımızın qan – gen yaddaşdır.

¹ Щ.Исмайылов, С.Рзасой. Азярбайъан фолклору вя фолклоршцнаслыы эпохалар говшаында – Азярбайъан фолклору кцллийаты, I ылд: Наыыллар. I китаб. Б., «Сяда», 2006, с. 7

Qanında və genində millətin ruhundan hətta bir damla olan kəs bu ulu kitabı biganə qala bilməz... «Azərbaycan Folkloru Külliyyəti»... millətin və millət olmağın məhək daşdır: özünü yurda oğul sayan, özünü vətənin qızı bilən hər bir kəs «Külliyyət»in içindən keçib, vətəndaş statusu almalıdır. AMEA-nın Folklor İnstitutu minilliyin bu layihəsini başlayarkən qarşısına məhz bu hədəfləri qoymuş, özünün bütün milli, mənəvi, maddi, iqtisadi ehtiyatlarını, İntellektual potensialını bu uca hədəfin reallaşdırılmasına yönəltdir»¹.

H.İsmayılov bu nəşrlə, əslində, millət tarixinin yeni təkamül nöqtəsinin təməlini qoymuşdur: «Azərbaycan Folkloru Külliyyəti» öz cari hədəfində yeni əsrin, strateji hədəfində isə minilliyin proyektidir. Biz bu ilk cildlə Azərbaycan folklorşünaslığının bütöv XX əsr boyu arzusunda olduğu, lakin heç bir vaxt reallaşdırı bilmədiyi milli proyektin bünövrəsini qoyuruq. Elə bir etibarlı bünövrəni başlayırıq ki, millətin mənəviyyəti dünya durduqca onun üzərində dura bilsin...»²

H.İsmayılovun elmi-ictimai fəaliyyəti qəliblərə sığmadığı kimi, onun dəyərləndirməsini aparıb, təhlil-təsnifatını vermək də çətindir. Çünki bu şəxsiyyətin fəaliyyətinin görünən və görünməyən tərəfləri var. Ona görə də hər hansı sistemləşdirmə bütün hallarda yarımçıqlığa münəcər olunur. Ancaq bütün bunlara baxmayaraq, həyatı və fəaliyyəti, müəyyən mənada, artıq əfsanəyə dönmüş bu insanın şəxsiyyət və alim portretinin yaradılmasına ehtiyac və zərurət vardır.

H.İsmayılovun «portreti» özünün görünən tərəfləri ilə aşağıdakı təməl tərəfləri ilə boy verir:

1. Özünün etnik-mental tipi etibarilə tipik azərbaycanlıdır:

¹ Щ.Исмайылов, С.Рзасой. Эюст. гайнаг, с. 7

² Щ.Исмайылов, С.Рзасой. Эюст. гайнаг, с. 7-8

– bütün canı və qanı, cismi və varlığı ilə ailəsini, uşaqlarını, doğmalarını sevir.

2. Psixoloji tipi etibarilə passionardır:

– daxilində çox böyük yaradıcılıq enerjisi, qurmaq, yaratmaq həvəsi kükrəyir;

– ilk baxışda çox səbirsiz adam təsiri bağışlayır və bu keyfiyyətdən, haradasa, məhrum da deyil;

– passionarlığı xarakter və davranışlarında açıq şəkildə bürüzə verən davakarlıq, mübarizlik kimi keyfiyyətlərdə də təcəssüm olunmuşdur;

– başlıca passionar keyfiyyəti yaradıcılıq və quruculuqdur.

3. Yurdcanlı – vətənpərvərdir:

– doğulduğu Ağbulaq kəndini də, kəndinin məkanlaşdığı Göyçə mahalını da, mahalın məkanlaşdığı Azərbaycanı da, Turanı da eyni dərəcədə sevir.

4. İntellektual tipi etibarilə yaradıcı alimdir:

– tədqiqatları, fundamental elmi konsepsiya və nəzəriyyələri ilə artıq dünya türkologiyasında tanınır.

5. Alim tipi etibarilə filoloqdur:

– professional filoloji təhsil almış və nəzəri-filoloji görüşləri çağdaş Azərbaycan filoloji-estetik fikrinin patriarxı, mərhum Yaşar Qarayevin rəhbərliyi altında formalaşmışdır.

6. Humanitar-filoloji tipi etibarilə folklorşünasdır:

– folklor onun fitrətindədir: mayası, qanı və canı ilə folklorla bağlıdır;

– folklorun bağrından qopmuş və heç bir zaman ondan ayrı düşməmişdir.

– onun milli görüşlərində folklorun xüsusi anlamı vardır: H.İsmayılova görə, «xalq-millət» adlı varlığın mənası folklorndan başlanıb, folkorda da tamamlanır.

7. Sosial-psixoloji tipinə görə liderdir:

– harada olursa-olsun, hadisələrin fəvqünə qalxıb, idarəçilik qabiliyyətini reallaşdırmağa bilir;

– liderlik imicini qorumağı bacarır: bu keyfiyyəti hər yerdə yox, reallaşdırılma rejiminə şərait yarandıqda tətbiq etməyi bacarır.

8. Məharətli və bacarıqlı tribundur:

– aydın və məntiqi nitqi var: inandırıcı və elmi danışır;

– nitqini, fikrini cilalamağı sevir: bunun üçün nitq repitisiyalarından (təmrinlərindən) tez-tez istifadə edir;

– məsuliyyətli və gərgin şəraitlərdə cəsarətli çıxışlar edib, yuxarı instansiyalar qarşısında özünün və institutun mövqeyini əsaslandırmağa bilir.

9. Dövlətə və dövlətçiliyə, onun ideoloji dəyər və əsaslarına sadıqdır:

– H.Əliyevin dövlətçilik təcrübəsinin konseptual əsaslarını şüurlu şəkildə qəbul etmişdir;

– O, H.Əliyev idealına əski türk dövlətçilik ənənələrinin konseptual modeli çəvrəsində yanaşır;

– milli dövlət və onun qurucuları H.İsmayılov üçün həyatının ən uca ideali və mənasıdır;

– H.Əliyev AMEA Folklor İnstitutunun yaradıcısı kimi H.İsmayılov üçün Azərbaycan folkloru və folklorşünaslığının ulu hamisidir.

10. Bir türk oğlu olaraq Azərbaycançılıq ideallarına bütün varlığı ilə bağlıdır:

– onun üçün milliyyətdən asılı olmayaraq, bütün gücü ilə qoruduğu «azərbaycanlı haqqı» adlanan vətəndaş məsləki var: o, bu məsləkini heç vaxt heç kimə və heç nəyə dəyişməmişdir.

11. Azərbaycanı dünyada tanıdan alim və ictimai xadimdir:

– yeni elmi konsepsiya və nəzəriyyələri dünya türkoloqlarının diqqətini cəlb etmiş, haqqında çoxsaylı yazılar yazılmışdır;

– qardaş Türkiyədə elə bir şöhrət tapmışdır ki, həmin Ölkənin elmi təşkilatları beynəlxalq elmi layihələri H.İsmayılovla birgə böyük həvəslə həyata keçirirlər;

– hər il öz şəxsi təşəbbüsü və əzmkarlığı ilə düzənlədiyi «Ortaq türk keçmişindən orta q türk gələcəyinə» adlı beynəlxalq folklor konfransında dünya folklorşünaslarını bir araya gətirməklə Azərbaycanı artıq ümumtürk folklorşünaslığının mərkəzinə çevirmişdir.

12. Azərbaycan folklorşünaslıq elminin patriarxıdır:

– çağdaş Azərbaycan folklorşünaslığının hazırkı coşğun intibahı birbaşa və birmənalı şəkildə H.İsmayılovun adı ilə bağlıdır;

– o, Azərbaycan folklorşünaslıq elminin həm ağsaqqalı (patriarxı), həm də qara fəhləsidir: Azərbaycan folklorşünaslığına rəhbərlik etməklə yanaşı, yorulmadan folklor toplayır və bu elmin inkişafına toplayıcı və tədqiqatçı folklorşünas kimi də misilsiz töhfələrini verir.

FOLKLOR FƏDAİSİ

Həseyin məğəllimin Azərbaycan milli humanitar elmlərinin inkişafında xüsusi rolu və müvqeyi var. Geniş və əhatəli fəaliyyəti ilə az zamanda zox iş gürməş milli humanitariyanın izində yeni elmi istiqamətin əsasını qoymuşdur.

Yeni dövr Azərbaycan folklorşğnaslığı və Azərbaycan kulturologiyasının yeni mərhələsi Həseyin İsmayılovun fəaliyyəti ilə əlaqəlidir.

Məştəqillik dövrəngən ilk illərində böyğk sıxıntılar yaşayan, və tənəzzğl etməkdə olan elmi təşkilatlardan birinin dirzəlməsi və bu əsasda məğtəşəkkil bir institutun yaradılması kimi fədakar fəaliyyət onun halal haqqıdır.

Həseyin məğəllim millətini sevən, xalqının taleyi ilə yaşayan, yurd duyğusuna zox bağlı olan və vətənlə küngl dğnyası arasında məsafə saxlamayan bir insandır.

Həseyin məğəllim zox narahat bir adamdır. Bu narahatlıq milli təəssəbbəşlikdən və bəşəri məsuliyyətdən irəli gəlir. O, ətrafında və dğnyada baş verən hadisələrə həssas yanaşır, onları vətəndaş müvqeyindən və humanitar hisslərlə qəbul edir, onların konstruktiv məcraya yünəlməsi gğğn bğtğn qğvvə və imkanlarını əsirgəmir. Proseslərə təsir etmək məğmkğn olmayanda belə onu dəyişdirmək, daha kamil və faydalı etmək gğğn cəhdlərindən əl zəkmir.

Beləcə Həseyin məğəllim millət gğğn, vətən gğğn, düvlət və düvlətzilik gğğn, insan gğğn, dğnya gğğn, insanlıq naminə, Allah rizasına, Tanrı eşqinə bir insan ümrğ yaşayır. Bu ümrğ insanlara faydalı olmaq gğğn fəaliyyətlərə, cəhd və təşəbbəslərə həsr olunub.

Əlbəttə, Həşeyn mğəllim nadir bir şəxsiyyətdir. Belə şəxsiyyətlər adətən tarixin, əsrin, millətin və vətənin bəzəyi, yaraşığı olur. Tarix də, bəşəriyyət də belə şəxsiyyətlərlə yeknəsəqlikdən xilas olur.

Həşeyn mğəllim etmək istədiklərinin zox kizik bir hissəsini etmiş adamdır. Bu onun gürdəyğ işin kizilməsi anlamına gəlmir; ona güərə ki, onun gürmək istədiyi işlər zox və zox büyğkdğr.

Həşeyn mğəllim Folklor İnstitutunu qurdu, yaratdı. İlk nüvbədə ona güərə ki, mənəvi institutlarımız qorunsun, milli dəyərlərimiz yaşasın, ruhani dğnyamız mğhafizə olunsun, adət-ənənəmiz, əxlaq və tərbiyəmiz, sənət və xəyal aləmimiz daha etibarlı şəkildə gələcək nəsillərə zata bilsin. Bu mənada Folklor İnstitutu zamanla dərk olunacaq. Həşeyn mğəllimin folklor alimi kimi fəaliyyətini bir zamanlar Avropanın ortasında, Almaniyada folklor işini təşkil edən və bğtğn dğnyaya nğmunə olan Qrim qardaşları ilə mğqayisə etmək olar.

Həşeyn mğəllim büyğk arzularla yaşayan bir insandır. Vətəni, millətini və millətinin yetirdiyi büyğk şəxsiyyətləri sevir və onları uca tutur. Həşeyn mğəllim bu gğng tarixləşdirən bir şəxsiyyətdir. Onun zox arzuları var və bu arzular onun həyatının mənasıdır.

Əlbəttə, mən Həşeyn mğəllim haqqında gələcəkdə daha gənış və daha ətraflı yazı yazacam. İndilik bu qədər. Həşeyn mğəllimə uzun ümğr, can sağlığı arzusu ilə!

«ƏSL İNSAN HAQQINDA POVEST»

Körpəlikdən belə bir fikrin tez-tez söyləndiyinin şahidi olmuşam: «Dünya yaxşı adamlardan xali deyil». Uşaq aqlım bu cümlənin hansı informasiya daşdığına fərqi belə varmayıb. Çünki 5-6 yaşlı uşaq dərrakəsi hələ dünya adamlarını yaxşı ya pis deyə bölməyə qadir deyil, bu uşaq üçün hamı eynidir, sadəcə bu dünyanın adamlarıdır, vəssalam.

Amma böyüdükcə, yaşa dolduqca, ən əsası, dünyanın bərkinə-boşuna düşdükcə anladım ki, sən demə, bu dünyanın adamları sadəcə adam deyil, bu dünyanın yaxşı və pis adamları da varmış. Və mənim özümçün etdiyim bu «kəşf» insanlara, dünyaya münasibətimi dəyişdirdi. Pisləri gördükcə, hər şeydən əlim üzöldüyü kimi, yaxşı adamların varlığı həyata, sabahkı günə, ədalətin qələbə çalacağına inamımı artırdı. Həyatımda rastlaşdığım belə yaxşı insanlardan biri f.e.d. Hüseyn İsmayılovdur. Ömrünün yarım əsrlik bir dönməni arxada qoymuş Hüseyn müəllim bizim üçün – öz işçiləri üçün rəhbər işçidən çox, yaxın, doğma bir insandır. Hər kəs həyata bir missiya ilə gəlir. Kimisi analıq missiyasını həyata keçirir, kimisi cəmiyyətin rifahını düşünür, kimisi sadəcə vaxt keçirir. Hüseyn müəllimin boynuna isə milləti var edən, onun milli kimliyi sayılan milli-mənəvi dəyərləri qorumaq, gələcək nəsələ çatdırmaq, hər an artan unudulmaq təhlükəsini önləmək missiyaları düşmüşdür. Və Hüseyn müəllim də bu missiyaların öhdəsindən layiqincə gəlir. Ona bu səlahiyyəti vermiş insanların etimadını gördüyü işlərlə doğruldu. Bəlkə də kənardan onun özünün və onun rəhbərlik etdiyi qurumun gördüyü işlərin miqyası lazımı qədər görünmür. Amma işin içində olan, bu prosesləri izləyən, bu proseslərdə iştirak etmək şərəfinə layiq görülmüş bizlər hər şeyi yaxşı duyur və anlayırıq.

H.İsmayılovun rəhbərlik etdiyi kollektivin üzvü olduğum ilk günlərdən onun bu xalqın gələcəyi naminə, yaddaşının qorşalmaması naminə, gələcəkdə – sən kimsən? - sualına alnıaçıq və üzüağ – mən bu olmuşam, babalarım bu olub, milli varlığım bundan ibarətdir – deyə cavab verə bilməsi üçün gördüyü misilsiz ximətlərinin şahidi olduqca, beynimdən yalnız bu misra keçirdi: «Əsl insan haqqında povest». Məktəb illərimin yaddaşından qopub gələn bu misranın B.Polevoyun A.Maresyevə həsr olunmuş əsərinin adından götürüldüyünü yəqin ki, bizim dövrün insanları anladı. A.Maresyev düşmənlərə qarşı mübarizədə bədəninin önəmli əzalarını itirmiş, amma ümidini itirməmiş bir qəhrəman olmuşdur. Əslində əsl insanın necə olması barədə kriterilər yoxdur və insanın əsil insan həddinə yüksəlməsi üçün nə etməli olduğu da qeyri-müəyyəndir. Amma həqiqət budur ki, H.İsmayılov bu müəyyən olunmuş və müəyyən olunmamış kriterilərə cavab verə biləcək qədər işlər görmüş, ilk öncə əsl azərbaycanlı, əsl ata, əsl baba, əsl vətəndaş, əsl dost, əsl alim, əsl tədqiqatçı, əsl xalq təəssübkeşi olmuş və nəhayət ƏSL İNSAN səviyyəsinə yüksələ bilmişdir.

«Dünya yaxşı adamlardan xali deyil». Xalq bu məsəli niyə yaradıb? Axı xalq heç nəyi elə-belə, söz xatirinə yaratmır, demək xatirinə demir. Bu dünya niyə yaxşı adamlardan xali deyil? Əslində dünyanın özünün yaxşı adamlara ehtiyacı var imiş. Dünya özü yaxşı adamların çiyində bərqərar olub. Yaxşı adamların yaxşı əməlləridir bu dünyanı yaşıdan, məhvə sürüklənməkdən saxlayan.

Çiyiniz var olsun, Hüseyin müəllim!

P.S. Yaxşılığın əvəzi ancaq yaxşılıqdır!!!!!!!!!!!!!! (*Qurani-Kərim, 55-ci surənin – Ər-Rəhman surəsinin 60-cı ayəsi*)

Hüseyin müəllim, etdiyiniz bütün yaxşılıqlar Sizə yaxşılıq şəklində qayıdacaq, mən buna əminəm!

11.06.2008

Mətanət YAQUB QIZI

MİLLİ RUHDA DÖYÜNƏN ÜRƏK

Qloballaşmanın bütün dünyada hegemon olduğu bir vaxtda milli ruhdan, milli düşüncə tərzindən danışmaq çox çətinidir.

Sosial-iqtisadi həyatda mədəniyyət və incəsənət SAhəsində, daha haralarda hiss olunmur «Avropalaşma»nın bu «möhürləri»?! Belə qlobal məkanda milli özünəməxsusluğu ilə seçilən bir İnstitut fəaliyyət göstərməkdədir. Bu İnstitut Folklor İnstitutudur.

İnstitut yalnız ilkin görüntü əlamətləri ilə seçilmir. Burada fəaliyyət göstərən işçi kütləsi milli mentalitetin, milli düşüncə tərzinin, milli spesifikanın göstəricisidir. İnstitutun milli özünəməxsusluğu özündə əks etdirən bir sıra fəaliyyət göstəricilərini qeyd etməmək mümkün deyildir:

Məkan arealı.

İnstitut tarixi ərazidə – İçərişəhərdə yerləşir.

Fəaliyyət arealı.

İnstitutda mədəni irsin tədqiqi və təbliğində böyük rolu olan «Azərbaycan folkloru», «Aşıq yaradıcılığı» və s. şöbələr, hətta milli ruhu oxşayan «İrs» folklor ansamblı və aşıq yaradıcılığının təbliği ilə məşğul olan sənətkar aşıqlarımız fəaliyyət göstərir.

Bu elmi məkana daxil olan kimi müxtəlif bölgələrin təmsilçiləri ilə üz-üzə gəlirsən. Bu insanlar daima folklorumuzun toplanması, tədqiq edilməsi və təbliği ilə məşğuldurlar. Bu məkanda bu fəaliyyət missiyasını birbaşa həyata keçirən, dəstək olan bir insan vardır – İnstitutun direktoru! Ürəyi daima milli ruhda döyünən bir insan.

Bu insan milli folklorumuzun keşiyində dayanmış sərkərdəyə bənzəyir. İnstitutu daima yad ünsürlərdən qoruyur. Nəinki yerli camaat arasında, hətta radio və televiziya belə milliliyi təbliğ edir, yeri gəldikdə mübarizə aparır, sözünü kəskin deməyə gücü yetir.

Allah Sizi əskik etməsin!

Elçin ABBASOV
Sərxan XAVƏRİ

**AZƏRBAYCAN AŞIQ SƏNƏTİ:
TƏŞƏKKÜLÜ VƏ İNKİŞAFI KONSEPSİYASI**
*(H.İsmayılovun «Göyçə aşiq mühiti: təşəkkülü və inkişaf
yolları» monoqrafiyası barədə)*

Sivil dünyaya inteqrasiya prosesində dünya elminin bugünkü səviyyəsilə təmas folklorşünaslığımızdan xalqın mənəvi sərvətini, bədii söz yaradıcılığını ən aparıcı nəzəriyyələr və metodlar əsasında konseptual, sistemli tədqiqatını və təqdimatını tələb edir. Bu, eyni zamanda, sovet ideologiyasının cızdığı hüdudlarda, çox az araşdırmalar istisna olmaqla, 70 il yerində addımlayan Azərbaycan folklorşünaslığı elmində şifahi xalq ədəbiyyatının və həm də tək-cə ədəbiyyatın yox, xalq yaradıcılığının, etnik mədəniyyətin bir çox Sahələrinin kölgədə buraxılan aspektlərini və məsələlərini araşdırma müstəvisinə gətirilməsini, onlara elmi dəyər verilməsini zərurətə çevirir.

Folklorun şifahi bədii yaradıcılıq sahəsi olmaqla bədii-estetik kontekstdə səciyyəsi ilə yanaşı, etnosun özünü ifadə faktı olması, daha geniş müstəvidə götürdükdə, etnopsixoloji təzahür forması olması onu milli-siyasi kontekstdə də, milli ideoloji tərbiyə işində də xüsusi əhəmiyyətə malik sahələrdən birinə çevirir. Son illərdə folklorla bağlı müzakirələrin dövlətin ən ali siyasi orqanlarında professional mütəxəssislərin yaxından iştirakı ilə müzakirəsi, bütünlükdə bu müzakirələrin yekun nəticəsi kimi folklorla bağlı rəsmi qərar və formaların verilməsi də məhz folklorun müasir günümüzdə milli ideoloji əhəmiyyəti ilə şərtlənir. İstər beynəlxalq kontekstdə dünya elminin bugünkü səviyyəsinin, istərsə də milli kontekstdə milli dövlət quruculuğunun folklorşünaslığı elmi qarşı-

sında irəli sürdüyü tələbləri həyata keçirmək missiyasını son on ildə Azərbaycan MEA-nın Folklor İnstitutu öz üzərinə götürmüşdür. İnstitutda həm elmi-təşkilati strukturun düzgün qurulması, həm də intellektual folklorşünaslıq fəaliyyətinin keyfiyyəti son nəticə olaraq özünü çoxsaylı folklor toplularının və araşdırmaların nəşr funksionallaşması ilə nəticələnir. İnstitutun fəaliyyəti nəticəsində folklor bütün janrlar və mövcud regional areallar üzrə toplanır, sistemləşdirilir, nəşr olunur və sonda müasir dünya elminin tələbləri səviyyəsində professional tədqiqatın predmetinə çevrilir. Folklorun professional tədqiqatın predmeti səviyyəsində tədqiqi baxımından nüfuzlu və tanınmış folklorşünas Hüseyin İsmayılovun «Göyçə aşığı mühiti: təşəkkülü və inkişaf yolları» monoqrafiyası (Bakı, «Elm», 2002) həmin tələblərə və maraqlara cavab verən, son dövrlərin ən sanballı elmi araşdırmalarından biri kimi diqqəti cəlb edir.

Azərbaycan folklorşünaslığının nailiyyəti kimi dəyərləndirilən bu əsərinə alim induktiv tədqiq üsulu ilə Azərbaycan mədəniyyətinin fenomenal hadisəsi olan aşığı sənətinin daha düzgün, dini-ideoloji və mədəni-tarixi proseslərin diqtəsi ilə şərtlənən, sənət korifeylərinin istər həyat və fəaliyyətilə bağlı, istərsə də əsərlərində saxlanan informasiyanın doğurduğu məntiqi mühakimələr əsasında mənşə, sənət tipi, keçiyi təkamül yolu və s. Aspektlərdən aydın mənzərəsini ortaya çıxarmağa nail olub.

Məlum olduğu kimi, Göyçə aşığı mühiti Azərbaycanın digər aşığı mühitləri ilə müqayisədə ümumən aşığı sənətinin genetik baza statusuna iddialıdır. Sözügedən sənət arealı özünün təşəkkül və inkişaf dinamikasında Azərbaycan aşığı sənətinin mikrostruktur masştablı inkişaf dinamikasını əks etdirir. Azərbaycan aşığı sənətinin təşəkkülü, təkamülü və intibahı Göyçə aşığı mühitinin inkişafı səviyyəsində təsdiqini tapır. Bu baxımdan həmin arealın bədii fakturasının zənginliyi (çoxsaylı dastanlar, ustad aşığıların bədii

yaratıcılığı, el şairlərinin rəngarəng qoşma, gəraylı, bayatı, təcnis və s. əsərləri), musiqi repertuarının canlı mövcudluğu alimə imkan vermişdir ki, ümumi metodoloji təmayül kimi təkdən ümumiyə, mikrokulturoloji təzahürdən makrokulturoloji təzahürə doğru induktiv tədqiqat üsuluna əsaslansın.

Haqqında söhbət gedən monoqrafiyanın yalnız müasir Azərbaycan folklorşünaslığı kontekstində deyil, ümumən müasir Azərbaycan ədəbi-elmi və humanitar-ictimai fikir tarixində əhəmiyyətini ən müxtəlif rəqurslardan dəyərləndirmək mümkündür. Lakin bu müxtəlifliklər içərisində dörd aspekt diqqəti xüsusi olaraq cəlb edir.

I. Tədqiqatın aşiq sənətinin genezisi, inkişafı və xarakteri barədə təqdim etdiyi yeni elmi-nəzəri konsepsiya.

H.İsmayılovun aşiq sənəti barədə ardıcıl araşdırmalarının əksəri indiyədək Azərbaycan ədəbiyyatşünaslığında və folklorşünaslığında bu mövzuda yazılan əsərlərdən təsvir üslubunun orijinallığı və elmi tədqiqat metodunun rəsonal tətbiqi, həmin sənətin genezisi və mahiyyəti barədə fərqli konsepsiyası ilə seçilir.

Hüseyn İsmayılov öz elmi tərəkürünün tipologiyası etibarilə fəlsəfi-analitik təhlil üsuluna əsaslanan, mövcud folklor fakturasını modelləşdirilmiş elmi tədqiqatın predmetinə çevirən, mədəniyyət fenomenlərini həm mədəniyyətin öz daxili inkişaf qanunauyğunluqları kontekstində, həm də kənar təsirlərlə şərtlənən amillər kontekstində paralel götürən tədqiqatçıdır. Biz btün bu xüsusiyyətləri alimin bu monoqrafiyaya qədərki elmi yaratıcılıq nümunələrində – ədəbiyyatımızın, folklorumuzun, ümumən mədəniyyətimizin bu və ya digər şəxsiyyətlərinə və fundamental nəzəri problemlərinə həsr olunmuş yaratıcılıq nümunələrində müşahidə etmişik. Alimin daim inkişafda olan elmi tərəkürünün bu analitik təmayülü məhz haqqında söhbət gedən monoqrafiyada mü-

kəmməl bir elmi-nəzəri konsepsiyanın meydana çıxmasına səbəb olmuşdur.

Bu konsepsiya Azərbaycan mədəniyyətinin fenomen təzahür aktı kimi özünü göstərən aşiq sənətinin genezisi və inkişaf dinamikası haqqındadır.

Müəllif türk-oğuz mədəniyyətindəki şaman, ozan, ata, dədə, aşiq və digər bu kimi tarixi, dini və mədəni fenomenləri təsnif edir, aşiq sənətinin qədim türk monoteizmi (tanrıçılığı) və xalq inamlarının islam və onun mistik təlimləri ilə qovuşması zəminində təşəkkül tapdığını müəyyənləşdirir. Tədqiqatçı bununla da türk dini dəyərlərinin ritual, inanc, kult və b. səviyyələrdə yaşıl don geyinməsi ilə səciyyələnən adaptasiyasının çiçəkləndirdiyi türk sufizminin islam Şərqindəki türk dövlətləri və regional mədəniyyətləri daxilində sonrakı tarixi diferensial mədəniyyət faktlarından (Azərbaycan Səfəvilər dövləti mühitində) biri olmasını ortaya çıxarır.

Alimin aşiq sənətinin genezisi və inkişafı ilə bağlı yeni nəzəri konsepsiyasının müddəalarını qısaca olaraq belə sistemləşdirmək olar:

1. Aşiq sənəti mənşə etibarilə ozan sənəti və ya şamançılıq üzərində yaranmamışdır.

2. Aşiq sənətinin mənşəyində əski türk tanrıçılığının dini funksioneri olan ata və ata institutu dayanır.

İslama keçiddə və daha sonra həmin funksionerlər «dədə», «baba» adı altında sufi mürşidlər kimi dini-ritual icraçılığını davam etdirirlər və «Haqq aşiqi»nə çevrilirlər.

3. Aşiq sənəti tarixi-mədəni proseslərlə şərtlənən iki əsas mərhələdən keçmişdir:

1. XVI əsrin əvvəllərindən XVIII əsrin ortalarınaqədər (dini funksionerlik mərhələsi);

2. XVIII əsrin II yarısından günümüzədək (sənətçilik mərhələsi).

Estetik-sənət baxımından aşiq sənətinin daxili evolyusiyası Göyçə aşiq mühiti kontekstində üç dövrdə təsnifatını tapır:

- 1) Göyçə aşiq sənətinin təşəkkül mərhələsi (XVI əsr);
- 2) Sənətin təkamül dövrü (XVII-XVIII əsrlər);
- 3) Göyçə aşiq sənətinin zirvə dövrü (XIX əsr).

Alimin konsepsiyasına görə, Göyçə aşiq poeziyası, ənənədə təsdiq və etiraf edildiyi kimi, XVI əsrin sufi mürşidi, dövrünün böyük ideoloqu və şairi Seyid Miskin Abdalın yaradıcılığı ilə özülləşmiş, XVII-XVIII əsrlərdə Dərdli Nəsim, Zodlu Fatma xanım, Qul Mahmud, Şımpırlı Sevgili kimi el sənətkarlarının yaradıcılığı ilə inkişaf tapmış və XIX əsrdə Ağ Aşiq, Alı, Ələsgər, Məmməd Hüseyin kimi korifeylərin simasında öz zirvə, intibah məqamına yüksəlmişdir.

Qeyd edək ki, H.İsmayılovun Göyçə aşiq mühiti kontekstində apardığı bölgü, ümumən Azərbaycan aşiq sənətinin tarixi-mərhələvi kvalifikasiyası üçün də tam yararlıdır. Göyçə aşiq mühitinin aşiq sənətində aparıcı mövqeyi, Azərbaycan türklərinin məskun olduğu tarixi bölgələrin (Borçalı, Şərqi Anadolu, Naxçıvan, Cənubi Azərbaycan, Qarabağ, Zəngəzur, Ağbaba və s.) arasında coğrafi mərkəz olması, göyçəli aşıqların uzun müddət bu bölgələr arasında zaman-zaman ortaya çıxan siyasi sərhədləri aşaraq, xalqımızın mədəni-mənəvi, folklor birliyini və vəhdətinin qoruyucuları, folklor kommunikasiyasının təminatçıları olması faktını diqqətə alsaq, bu fikir əsaslı dəstək qazanmış olar.

II. Tədqiqatın aşiq yaradıcılığının poetikasına dünyanın müasir və aparıcı elmi metod və nəzəriyyələri işığında yeni baxışı.

Kitabda Göyçə aşıqlarından yazıya alınmış dastanların hər-tərəfli elmi təhlilinə böyük yer verilmişdir. Tədqiqatçı aşağıdakı

məsələlərin yeni, aparıcı metod və nəzəriyyələr əsasında, yığcam, lakin aydın müddəa, kontur və eskizlərini təqdim edib:

- 1) Dastan süjetinin strukturu;
- 2) Dastanın informativ, işləmə strukturu;
- 3) Dastanlarda dünya modeli;
- 4) Dastanların xalq sufizmi konteksti;
- 5) Dastanda şeir-nəsr növbələşməsi;
- 6) Dastan şeirinin poetikası;
- 7) Göyçə dastanlarının təsnifi;
- 8) Göyçə dastanlarının dili;
- 9) Praqmatika məsələləri (subyekt-mətn münasibəti) və s.

Aşıq poeziyasının semiotikasına böyük yer ayıran müəllif bədii mətnlərdəki işarələrin daşdığı informasiyanın xarakterinə görə iki əsas fərqli tipini ayırd edir:

- 1) Oğuz-türk milli özünəməxsusluğunun işarələri;
- 2) Ümumislam dünyagörüşünün işarələri.

Alim aşıq yaradıcılığının poetikasının mürəkkəbliyini xarakterizə edən məqamı çox doğru olaraq iki kulturoloji təmayülün sintezində axtarır. Məhz belə bir kulturoloji sintezin üzərində xüsusi dayanmaq sənət mürəkkəbliyinin nəzəri «açarı»nı tapmaqda alimə yardımçı olur. İstər oğuz-türk özünəməxsusluğunun işarələri, istərsə də ümumislam dünyagörüşünün işarələri alimin saldıği elmi-nəzəri təfəkkür işığında tarixi inkişaf prosesində, fərqlilikdən vahid ümumiləşməyə, sintetikləşməyə doğru olan prosesdə bütün konturları ilə görünür.

Aşıq şeirinin ürfani mənasının aşkarlanması, alimin tədqiqatında məhz bu kontekstlərdə və onların sintezi müstəvisində aparılır.

III. Tədqiqatın informativ faktura baxımından əhəmiyyəti.

Bu monoqrafiyanın təkcə informativ yükü kifayət edərdi ki, o, bir neçə onilliklər Azərbaycan aşıq sənətini araşdıran və ya ona maraq göstərən hər kəsin stolüstü kitabına çevrilsin. H.İsmAyi-

lovun uzunmüddətli axtarışları və zəhməti sayəsində XIV-XVII əsrlər arasında yaşamış və Göyçə aşıqlarının yaddaşında həyatı və ədəbi irsindən çox az məlumatlar qorunan Ozan Cəlil, Ozan Heydər, Ozan İbrahim, Dərdli Nəsib, Fatma xanım, Mahmud, Şimpırlı Sevgili kimi sənətkarlar və onların yaradıcılıq nümunələri aşkara çıxarılmış, təkcə folklorumuz, ədəbiyyatımız deyil, ümumilikdə mədəniyyət tariximiz yeni simalarla zənginləşmişdir. H.İsmayılov XVI əsrin böyük övliyası və şairi Miskin Abdal, sözün həqiqi mənasında, Azərbaycan xalqına qaytarmışdır. Tədqiqatda əsaslandırılır ki, sovet rejimi dövrünün ideoloji qadağaları səbəbi ilə elmi ictimaiyyətin diqqət verə bilmədiyi Miskin Abdal poeziyası Azərbaycanda ideoloji, fəlsəfi və estetik fikrin tarixi mənzərəsini dolğunlaşdırmaqla yanaşı, Qızılbaşlar dönmündə (xüsusilə Şah İsmayıl Xətəinin dövründə) cərəyan edən tarixi-sosial proseslərin fonunda Səfəvi sarayında yaranan poeziyaya, həmçinin mədəniyyətin digər sahələrinə – musiqiyə, rəssamlığa, arxitekturalara və s. ideya verən, onun mövzularını şərtləndirən, onu istiqamətləndirən amillərin müəyyənləşdirilməsində zəngin material verən mənbələrdən biridir.

XVI əsrin əvvəllərindən başlayaraq XX əsrin əvvəllərinədək Göyçə aşıqlığının ustad-şagird silsiləsinin aydın mənzərəsini yaradan tədqiqatçı bu arada yaşayıb yaradan böyük sənətkarların (Miskin Abdal, Dərdli Nəsib, Qul Mahmud, Sevgili, Ağ Aşıq, Alı, Ələsgər, Alçalı Məhərrəm, Aşıq Musa, el şairləri Məmmədhüseyn, Mirzə Bəylər, Hacı Əliş Ağa, Usta Abdulla və b.) hər birinin həyat və yaradıcılığını ayrılıqda tədqiq edib, sənətin inkişafı, dinamizmi prosesində mövzu və ideyada hər hansı yenilikləri, dəyişiklikləri, ifadə-üslub özəlliklərini faktlarla təqdim edib. H.İsmayılov, eyni zamanda, topladığı onlarla dastan mətni barədə ətraflı informasiya vermiş, tam mətni bizə gəlib çatmayan «Şimpırlı Sevgili və Qul Mahmud» dastanının əldə edə bildiyi fraqmentlər və

şerlər əsasında məzmununu bərpa etmişdir. Məhəbbət (eşq) dastanlarına keçid dövrünün məhsulu olan bu əsərin mövcudluğu bərədə bilgilər böyük dəyəərə malik olmaqla, dastanşünaslığımız üçün maraqlı bir mərhələnin – klassik qəhrəmanlıq dastanlarının yerinə məhəbbət motivli dastanların populyarlaşması dövrünün ənənədəki transformasiya məqamlarını izləmək üçün müəyyən əsas verir.

IV. Tədqiqatın günümüzün tarixi (həm də mədəni) reallığı ilə şərtlənən aktuallığı.

Hüseyn İsmayılovun əsərinə əvvəldən axıra qədər milli ruh və milli ideya hakimdir.

Məhz H.İsmayılov kimilərinin vətəndaşlıq qeyrəti sayəsində Göyçə düşüncələrdə Vətənin bir parçası kimi, özü də ondan ayrılmayan və hətta onun saz və sözdə insanlığı lərzəyə salan mənəviyyat stixiyasının episentri kimi mövcudluğunu sürdürür.

Alim bəhs etdiyi ədəbi şəxsiyyətlərə, onların bədii yaradıcılıq fəaliyyəti nəticəsində kompleksləşən regional aşiq mühitinə yalnız quru, sxematik elmi nəzəriyyələrlə yanaşmır, istər ayrı-ayrı korifeylərdən, istərsə də küll halında aşiq sənətindən etnosun (türkün) mənəviyyat dünyasının ayrılmaz bir parçası, milli özünüifadə təzahürü kimi bəhs edir. Məhz bu rakursdan yanaşdıqda əsərdə nəzəri-analitik alim intellekti ilə yanaşı, bütün varlığı ilə yurduna bağlı vətəndaş-ziyalı qəlbinin çırpıntıları da aydın sezilir. O yerdə ki söhbət tarixən Göyçənin qədim türk məskənlərindən biri olmasından, dövlətçilik maraqlarından gedir, alimin vətəndaşlıq mövqeyi bu məqamlarda ifrat radikalizmə qədər sərtləşir.

H.İsmayılovun tədqiqatı ilhaq olunmuş və indi Ermənistan adlanan saxta dövlətin sınırlarında qalmış Göyçə mahalının Azərbaycanın zəngin mədəniyyət mərkəzlərindən və türklərin ən qədim məskənlərindən biri olduğunu isbatlayır, bu regionun Azər-

baycanın mədəniyyət və siyasi tarixindəki yerini, xüsusən Azərbaycan aşıq sənətinin beşiyi olduğunu aşkara çıxarır.

Məlum olduğu kimi, milli dövlət quruculuğu prosesində xalqımızın milli-mənəvi dəyərlərinə, bu dəyərləri özündə təcəssüm etdirən ayrı-ayrı mədəni abidələrə, xalqın mənəvi mədəniyyət tarixinə müraciət xeyli artmışdır. Müasir qloballaşma prosesində milli mənəvi «Mən»in zədəsiz qorunması naminə belə müraciəti zaman özü zərurətə çevirmişdir.

H.İsmayılovun haqqında söhbət gedən monoqrafiyası xalqımızın folklorda, aşıq sənətində daşlaşan milli-mənəvi dəyərlər məcmusunu müasir azərbaycanlı şüuruna transfer edən, bununla da dövlət və dövlətçiliyin ideoloji baxımdan daha da möhkəmlənməsinə xidmət edən bir əsərdir. Monoqrafiyanın bu aspektdən əhəmiyyəti, elmi baxımdan əhəmiyyəti ilə birləşərək onu müasir ictimai-humanitar fikrimizdə xüsusi olaraq aktuallaşdırır.

KAQQA AŞIQLIKDĖN KAQQ AŞIĞINA QĖDĖR OLAN SEV,,İ VĖ JAXUD ,,ÖJÇĖ SEV,,İSİ

Son onillikdĖ Ėn çox qazanan bĖlkĖ dĖ xalq jaradıĖılıı oldu. AzĖrbajĖanın müstĖqilliji folklorşünaslııa jeni ab-Ėava ...Ė-tirdi. Bir nĖov xalq jaradıĖılııında Ėanlanma baş verdi. ĖvvĖlki sovet dĖovründĖ ĖĖjata keçirilmĖsi qejri-mümkün olanlar edildi. Pantürkist, panislamist xofu aradan ...Ėtürüldü. Bu jenilik düşünĖsini reallaşdıranlar sanki Ėoz düşünĖlĖrini ortaja qojmaq üçün şĖrait ...ĖzlĖjirdilĖr. ŞĖrait dedijimiz kimi jarandı. Folklorşünaslar da etmĖk istĖdiklĖrini etdilĖr. Bu sırada Ėsas aırlıı DĖdĖ Qorqud adına Folklor Elmi-MĖdĖni MĖrkĖzi (indiki Folklor İnstıtutu – red.) Ėoz üzĖrinĖ ...Ėtürdü. BĖjĖk işin jeni mĖrĖlĖsi başladı. Xalq ĖdĖbijjati nĖmunĖlĖri ajrı-ajrı re...ion-lar üzĖ antolo...ijalarda çap olundu, neçĖ illĖrdĖn bĖri jarımçiq qalmış «TĖdqıqlĖr»in çapı başladı, «DĖdĖ Qorqud» dĖr...isi jarandı. Ėn müĖüm olanı isĖ folklorşünasların bir araja ...Ėtirilib bu bĖjĖk işĖ ĖĖlb edilmĖsi oldu. İndi bütĖn bu ...ĖrkĖmi ilĖ DĖdĖ Qorqud adına Elmi-MĖdĖni MĖrkĖz (indiki Folklor İnstıtutu – red.) tĖkĖni, oĖaı xatırladır. BütĖn bunların başında isĖ Ėoz zĖĖmĖtkeşliji, vĖtĖn vĖ jurdsevĖrliji ilĖ ĖornĖk olan Ėüsejn İsmajılov dajanır.

O, ĖözünĖn Ėanlı fĖalijĖtini AzĖrbajĖan folklorunun, onun bir ĖissĖsi olan ,,ĖjçĖ xalq ĖdĖbijjati nĖmunĖlĖrinin toplanmasına, nĖşri vĖ tĖdqıqi mĖsĖlĖlĖrinĖ ĖĖsr edib. AzĖrbajĖan folkloru antolo...ijası silsilĖsindĖn «,,ĖjçĖ folkloru», «Miskin Abdal», «,,ĖjçĖ dastanları vĖ aşıq rĖvajĖtlĖri» kitabları buna nü-

munódir. Bu kitablarda itirilmiş „%ojçó jaşajır. Onun daşı, qajası, ósrarón...iz ...%ozólliklióri, başı órşó dajanan vüqarlı dacların ózómóti, xalqın çal-çaarı eşidilir. Dóddó ħlós...órin sazının sósi ...ódir. Bu kitablar, ejni zamanda, tózdódn tókrar-tókrar „%ojçó sev...isi jaradır. İtirilmiş torpaqların Ħarajı kimi ...%orünür. Bu kitabdan qódim okuz elinin Ħarajı ...ódir. Daclar, daşlar pórón-pórón düşmüş %ovladlarının yolunu ...%ozlójir. Bu kitablarda Okuz elini perikdirmiş Tópó...%oz var. Bu kitablarda, ejni zamanda, Tópó...%özü ...%özündón daclajan Basat var. Ona ...%oró dó beló kitabların çapına indi daħa çox eħtijađ var. Móħz folklor bütün bu maħijjóti, ...enetik düşünđósi iló strateji óħómijjót kósb edir.

Ķ.İsmajilovun bu yaxınlarda işıq üzü ...%ormüş «Aşıq jara-dıđılıı: mónşóji vó inkişaf mórħólılıóri» (Bakı, Elm, 2002) monoqrafijası da jurd sev...isinin izħarı kimi ...%orünür. ħvvóلكi kitablardan fórqli olaraq, bu kitab artıq „%ojçó folklorunun nózóri problemlórinini %ojrónmók móqsódi daşajır. Aparılan araşdırmada uzun illórin qónaóti var. Bir mósólılıni qejd edim ki, Ķ.İsmajilovu tanımamışdan çox-çox óvvól onun jazılarını, móqalólılınini oxumuşdum. XVI ósrin ...%orkómlı sónótkarı Ozan Ķejdór, Ozan İbraħim, Ozan †ólılı Ħaqqında verdiji mólumat Ħólıó neçó il bundan óvvól maraımıza sóbób oldu. Ķ.İsmajilov Ħómin móqalólılıri iló folklorşünaslıqda dolaşan bir faktı – «Qurbaninin aşıq sónótinin babası olması» tezisini sarsıtdı. O, ajdın şókildó ...%ostórdi ki, aşıq sónótinó Qurbani qóddór şórik olan vó Ħóttá ondan da óvvól jaşamış sónótkarlar var. Belólikló, aşıq sónótinin Qurbanijó qóddórki inkişaf jolunun müójjónlóşmósi zórruróti ortaja çıxdı. Miskin Abdalla baalı dolaşan róvajótlórin jaddaşlardan jazıja ...ótirilmósi başladı. Füzuli, Şaħ İsmajıl, Qurbani xóttinó daħa nurlu bir ad – Miskin Abdal adı da qoşuldu. Bu,

Tanrı miskini, Tanrı abdalı Miskin Abdal idi. K.İsmajilov bu adların axtarışına başladı. Axtardıqça axtardı. Tanrıja aşıq olan Miskin Abdala Küsejn İsmajilov aşıq oldu. KÖLÖ uşaq ikÖn eldÖ-obada eşitdiklÖrini, sonralar a«saqqalların, a«birçÖklÖrin jaddaşında dolaşanları ka«ıza k%öçürdü. XX Ösrin 70-80-çi illÖrindÖn başlajaraq Miskin Abdalla ba«lı bir sıra rÖvajÖtlÖr, ÖTvalatlar, şeirlÖrindÖn nümunÖlÖr mÖtbuat sÖTifÖlÖrindÖ çap olunma«a başladı. Ortaja qojulan faktlar, Miskin Abdalın şeirlÖri bizÖ türk dÖnjasının ħTmÖd JÖsÖvisini, M%ovlanasını, Junis ħmrÖsini xatırladır. S%özün TÖqiqi mÖnasında Miskin Abdal da ruTı, dÖşÖnÖsi, amalı etibarı ilÖ bu sırada dajanır. Bizim ÖçÖn mÖTul olan vÖ lazımlı«a tanınmajan bu sÖnÖtkarın jaradıTılı«ının ÖstÖndÖki %ortÖjü K.İsmajilov ...%ötÖrdü. Aşıq Alı K.Arifin kÖşfi idi, Miskin Abdal K.İsmajilovun. K.İsmajilov bu tÖdqıqatı ilÖ sanki qÖTÖrÖmanlıq ...%östÖrib. B%öjÖk bir şÖxsijjÖti b%öjÖk bir ÖdÖbijjata tÖqdim edib vÖ bununla onun Taaqqı-sajını %özÖnÖ qajtarıb. Artıq Miskin Abdal-ŞaT İsmajil-Qurbani xÖttini araşdırmaq, o d%övr Taaqqında daTıa mÖkÖmmÖl qÖnaÖtlÖr ÖldÖ etmÖk ÖçÖn imkanlar ...enişÖnib.

Miskin Abdal bir baxımdan da xÖsusi maraq do«urur. Bu ...Ön AzÖrbajTıan folklorunun re...ional mÖstÖvidÖ araşdırılması Tıalları da var. Re...ionallıq mÖTıt sÖvijjÖsindÖ %özÖnmÖxsusluqla mÖşafidÖ olunur. Son onillikdÖ nÖşr olunan folklor antolo...ijaları TÖmin mÖTıtlÖri sÖTijjÖlÖndirir. MÖsÖlÖn, Şirvan folklor mÖTıti, cÖnub zonası folklor mÖTıti, QÖrb zonası folklor mÖTıti vÖ s. Bunlar bÖT%övlÖkdÖ AzÖrbajTıan folklorunun mÖnzÖrÖsini Öks etdirir. „%öjÖ folkloru da bu mÖTıtlÖr sırasındadır. MÖlum nümunÖlÖri Ozan KējÖrdÖn, Ozan İbraTımdÖn, Ozan TÖlildÖn başlajan „%öjÖ folklor mÖTıti QÖrb zonası folklor

mühtinin içrisindədir. Bu mühtin ösasında kökü insanların ilkin düşünüşü ilə bəllənən saz dajanır. Buranın ön adı jınaqlarından tutmuş ön adı mötlislərinə qədər hər jerdə saz hakimdir. İnsanlar öz adını və özablarını, sevinçlərini sazla ifadə ediblər.

K.İsmajilovun yeni kitabı «Aşıq jaradılışı: mənşəji və inkişaf mərhələləri» adlanır. Bu kitab Azərbaycan folklorşünaslığına təfəddürdür. Demək olar ki, bu kitab K.İsmajilovun illərdən bəri topladığı folklor nümunələrini nəzəri şüp...idə fakta çevirmə aktıdır. Hər şey yalnız „oçqə aşıq mühtinini açmaq amalına xidmət edir. Bu işə, nətişə etibarını ilə, tək „oçqə ilə məhdudlaşmır, bütövlükdə aşıq jaradılışını öks etdirməyə ...ələ çıxır, sənətin ümumi problemlərində sonuşlanır. «Aşıq sənətinin inkişaf mərhələləri», eləşə də bu kitaba daxil olan di...lər məqalələr bu sənətlə bəllənən önlükdən əlavə, fərqli düşünüşüni də öks etdirir. Bu düşünüş fərqlilijinin təsdiqi və reallaşma faktı başqadır. Həsas məsələ aşıqın mənşəji məsələsinə marağın kösürdəndə düşməməsidir. Son dövrlər bu problemə marağ daha da çoxalmışdır. Burada sazın və sənətin mənşəji başlıca olandır. K.İsmajilov B.Çobanzadəndən, M.F.Kəprülüzadəndən, M.Kökimovdan tutmuş, ön sonuşusu bizə qədər bütün deyimlərdə şərh verir. Hələttə, bu şərhin mübahisə doğuraşaq bir qədər ziddijətli tərifləri də vardır. Tədqiqatçı bu inkişafı – mərhələləri sələflərindən fərqli olaraq yalnız ata, baba, dedə xətində izləyir. Həvələ, onu qejd edək ki, aşıq jaradılışında ata, dedə olmanın notları var. Baba olma məsələsi işə alt qatdadır. Bunun bütövlükdə aşığı jüklənməsi çətinliklə ...edən prosesdir. Dedə olma işə aşıq jaradılışında ...öründür. Dedə Qorquddan Dedə Şəmşirə, Dərja

MQRHmmdQ qdQR dÜrlÜ bir ...qlş var. DdQ Qasım da, DdQ ħlqs...QR dQ bu silsilQjQ daxildir. XX QsrDQ DdQ ħlqs...QR ddQlijin f%vqündQ dajanır vQ onun fQalijjQtindQ, bÜtÜn rQftarında ddQlijin Qkisi dajanır. «Aşiq olub tQRki vQtQn olmaq»la «pür-kamal» olma DdQdQ birlQşir. Bu mQqamda aşiq «DdQ» funksiyasına jetir.

Küsejn İsmajilovun Taaqında s%TbQt açdı«ımız bu kitabı sırf mQqalQlQR toplusudur. Onu da qejd edQk ki, bu mQqalQlQRin QR biri bir tQdqiqat QsQRi qdQR djQrlidir. Kitabda tQdqiqatçının şQxsijjQti vQ jaradıı siması ajdın ...%rÜnür. K.İsmajilov tQmasda olduqlarından Qox (real TQjat nQzQrdQ tutulur) „%jçQ folkloru ilQ, onun tQsirindQ şQxsijjQtQ çevrilir. K.İsmajilov sanki dÜnjaja „%jçQ folklorundan boylanır. Araşdırmalar da bu sev...inin izTarıdır. «Aşiq sQnQtinin mQRHlQlQRi» adlanan birinı mQqalQdQ problemin „%jçQ kontekstindQn Qıxması var. Qalan mQqalQlQR isQ sırf TQmin müTiti, onun ajrı-ajrı nÜmajQndQlQRinin jaradııılıkı açma« xidmQt edir.

Aşiq jaradııılıkında Qn Qox tQdqiq olunan „%jçQ müTitidir. Onun ajrı-ajrı nÜmajQndQlQRindQn tutmuş Ümumi problemlQRindQ qdQR müxtQlif sQp...ili araşdırmalar aparılır. Anıaq bu nQTQn... müTitin müqabilindQ edilQnlQR Qox azdır. Bu müTit sanki bÜtÜnlÜkdQ türk dÜnjasına, bu dÜnjanın aşiq mQdQnijjQtindQ işiq salır. K.İsmajilov da ...%zÜnü açib aşıqları, onların Qal-Qaıırını, Musiqisini, qara zurnanı ...%rÜb. K.ħlizadQdQn bu jana bu müTit araşdırılır. TQdqiq olunduqıa da jeni tQdqiq zQRurQtı jaradır. „%jçQ müTiti sanki ustadları ilQ bura Üz tutanları ovsunlajır.

Küsejn İsmajilov „%jçQ müTitindQn Qıxıb. O da sQlQflQRi kimi bÜtÜn ruTu, varlıkı ilQ „%jçQjQ balıdır. Miskin Abdal, A« Aşiq, Aşiq Alı, Aşiq ħlqs...QR „%jçQ folklor müTitini jaratdı.

Ƙ.İsmajilov isə ustadların yaratdıqlarının elmi-nözüri şöhrətini verdi. Bu müəhitin məhijətini Azərbajğan folkloru müəhitində jerini ...ostərməyə çalışdı. Onsuz da məlum olan bu jerin dərin qatlarında yaşajan problemlər Ƙ. İsmajilov əjdənlıq ...ətirdi. Kitaba daxil olan məqalələr bütönlüklə bu məqsədə xidmət edir. Tədqiqatçı alimin jaradıcılığında əsas jeri Miskin Abdalın jaradıcılığınəti tutur. Ƙansı ki, bu məojüklük bütöün zamanlarda müəhitə Ʀakim kəsilməşdi. Sanki „məjçə müəhiti bir istiqamətdə ondan bəhrələndirdi. Ozan tərildən başlajan bu yol Ozan İbrahimin şa...irdi Miskin Abdalda ali məqama çatdı. Sonrakı mərhələdə sakit axarını yaşajan bu müəhit A< Aşığın fəalijəti ilə ikinçi mərhələsinə qədmə qojdu. Kitabda əsas jeri də Miskin Abdalla bəklı məqalələr tutur. Dərd məqalə sırf Miskin Abdalın jaradıcılığına həsr olunub.

„məjçə folklor müəhitində dəhə çox diqqət mərkəzində olan bir üçlük dolaşır. Bu üçlük nəsil şəfərsi ilə həç bir əlaqəsi olmayan sırf jaradıcılıqla bəklanan A< Aşiq, Aşiq Alı, Aşiq hələs...ərdir. Bu sənətkarlar Miskin Abdaldan sonrakı uşalı nəinki qorudular, həttə jeni zirvələrə səslədilər. „məjçə aşiq müəhitini ələtməzirvəyə qaldırdılar. Bu üçlünün sonunəti nümajəndəsinin joxluğundan, təxminən, 76 il vaxt keçir. Lakin hələs...əzirvəsi ələtməzir, fəthəlməzir bir hədisədir. Belə sənətkarların ...əlişə ilə ədəbijət, sənət təzələndir və jeni mərhələyə qədmə qojur. Aşiq hələs...əzir Aşiq Alıdan, Aşiq Alı isə A< Aşıqdan sənətin sirlərini məjçəndi. İnsafən, bunların həər üçü dəhədir.

«„məjçə aşiq müəhitində A< Aşığın məvqəjində dair» adlı məqalə təkşir A< Aşiq adı ilə tanınan sənətkarı məjçənməklə məqsədi dəşimır. Ejni zamanda, türk məz...ürlüğünü açıqlajır. Son dərsəti müəhəfizəkarlıqla xarakterizə olunan türk düşüncə tərzini „məjçənin

timsalında tədqiq olunur. A< Aşıq zaman etibarilə XVIII əsrin ortalarının adamıdır. Onun fitri istedadı, yaradıcılığı özündən övvəl və özündən sonra hesablanır. Kəttə tədqiqatçı 1754-ü ili ustadın anadan olduğu tarix kimi (deyilənlərdə ...or) ...ostərir. K.İsmajilov A< Aşıqla bəli mülahizələrdə təklə dəbi-nə-zəri dəbijatda olanlara münasiblətlə jekun vurmur. Ejni zamanda, jaddaş adamlarına mürəfiət edir. Onların səjlədikləri əvalat, kəkəjə fakta çevrilir. A< Aşıqla bəli məlumatlar azlıq təşkil edir. K.İsmajilov bir nəvə öz dedikləri ilə bu informasiya qıtlığını aradan qaldırır. A< Aşıqla bəli faktlara yeni faktlar əlavə edir. Bu, K.İsmajilovun başqalarından fərqli olaraq „əjələ elə „əjələdən də baxmasından irəli ...əilir. K.İsmajilovun tədqiqatında „əjələdə ...ərdükləri ilə eşitdikləri, oxuduqları qovuşur. Araşdırmaların bir uuru da bununla bəlidir.

Aşıq hələs...ə „əjələ folklor məhətinin, ümumilikdə, Azərbaycan aşıq yaradıcılığının zirvəsidir. Aşıq hələs...ə «zaman bir də belə sənətkar jətirməz» düşüncəsinə dayanır. XVI əsrdə özünün ən uşa məqamına çatan Miskin Abdal uşalı XX əsrdə Aşıq hələs...ərlə təkrarlandı. K.İsmajilova qədər bu məhəti araşdırmağa çox tədqiqatçılar səj ...əstərib. Ajrı-ajrı sənətkarlarla bəli faktlardan tutmuş, küll əalında araşdırmaya qədər çoxlu işlə ...ərilüb. K.əlizadə, ə.Axundov, K.Arif, M.Kəkimov bu səhədə də uurlu addım atanlardandır. K.əlizadənin jandırdığı oşaq bu ...ün bəjək əlov dili ilə ərsə bülənd olur. Yeni-jeni tapıntılar ortaja çıxır. Araşdırmaların ...eniş şəri verilir. Onu da qejd edək ki, bu münasiblətdə bir qədər tənqid kəskinliji də var. Bunun özündə də „əjələ sev...inin şərtıları ...ərünü. A< Aşığın «A< Aşıq və Səsnərdə» dastanı dastançılığın inkişafı baxımından xüsusi təjimətlidir. Bu dastan ustadın şəirlərinin, kəjəti ilə bəli

bözi faktların aşkarlanmasında mönbö rolunu oynadır. Ustadın tösniqlöri, möşhur «Qajıtdı» şeiri onun poetik dünjasının sonsuzluğunu açıqladır. K.İsmajilov da, mörz, mölum möqalösində HÖmin sonsuzluğun koordinatlarını tızmaça çalışır. A< Aşığın aşiq söndötinq, „%ojçöjörd verdiği önb%ojük t%öfö Aşiq Alıdır. Bu HÖmin Alıdır ki, eldö-obada tötünis Alı adı ilə möş-Hurlaşmışdır. Bu HÖmin Alıdır ki, Aşiq hıls...ör kimi bir azman söndötkarın ustadı olmuşdur. K.Arif «Alını axtarıram» adı ilə „%ojçöni, bütün Azörbajıanı söfördö çıxdı. Son olaraq Aşiq Alı jaradıtıılıkından ayrı-ajrı nümunölör toplanıb kitab Halında nöşr olundu. Ejni taleji jeni minillijin övvökindö Miskin Abdal da yaşadı. Aşiq Alı, belöliklö, „%ojçö aşiq mühitinin önb qüdrötlü nü-majöndösi kimi nözör-diqqöti tölöb edir. Bu ustad tökötö şeirlöri ilə aşiq jaradıtıılığını zön...inlöşdirmömişdi, ejni zamanda ustad Aşiq hıls...öri jetişdirmişdi. Belöliklö, „%ojçö aşiq mühitindəki bu üçlük (A< Aşiq, Aşiq Alı, Aşiq hıls...ör) söndöti ölcətməz bir zirvöjörd qaldırdı. Onlar bu ...ün dö %öz b%ojüklüjünü aşiq jaradıtıılıkına diqtö edir.

Kitabdakı sonuntu möqalö «Dödö hıls...ör poezijasının sufi maħijjötinq dair» adlanır. ^{www} mumijjötölö, aşiq jaradıtıılıkında sufi düşünötösinin araşdırılmasına çox az yer verilib. Son dövr araşdırmalarında artan maraqlardan biri dö bu istiqamötödir. Kaqq aşığı olmanın bir jöönündö töriqöt idejaları dajanır. Miskin Abdal, Qurbani dö bu idejalarda Şaħ İsmajılı %özlörinin mürsidi Hesab edir. Jeri ...ölmışön, bir mösölöni dö qejd edök ki, sufi düşünötösinin aşiq jaradıtıılıkında %özlönmösündö bir ifratçılıq var. Bu isö mösölölöri dolaşdırır. Son olaraq onu qejd edök ki, aşığın ajağını jerdön özmök olmaz. Onda nö var, olanı qödörinötö qejd etmək lazımdır. K.İsmajilov Dödö hıls...örin poezijasında bu

ideyanı araşdırır və maraqlı qonaqlarlı düşünçələrini jekunlaşdırmağa çalışır. Aşiq Həs...r Şərq poeziyasının, ayrılıqda türk şeirinin ən bəyüzük şəxsijjələrindəndir. O, bizə XII-XIII əsrin Həməd Həsəvisini, Junis Həməsini, Məvləni xatırladır. Aşiq Həs...r şeri bir sirdi, jozulduqğa jozudur. Onun jaradığı poetik düşünçənin fəvqündə dayanır. „əjçə aşiq müəiti bu bəyüzük şəxsijjətə əzünün ən bəyüzük zirvəsində çatdı. İndi o, bütün jaradığı ilə aşiq poeziyasına, ədəbiyyata diqqət edir. Sufi kontekstində bizə sufi dərişlərini xatırladır. Həs...r «isbat etdij Həqq səz» də var. Bu, Tanrı kəlamıdır. K.İsmajilov bir istiqamət kimi ustadın şeirlərində ayrı-ayrı nümunələri verməklə əz düşünçələrini ümumiləşdirir. Kəç şübəsisiz, K.İsmajilovun xüsusi diqqətli izləməyə çalışdığı bu problem də...eniş kontekstə tədqiq olunma zərurətindədir.

K.İsmajilov „əjçə müətinin bir müəit kimi başlanğıından son çəkəki durumuna qədər inkişafına şərh verir. Eyni zamanda, tədqiqatçı „əjçə müəitini bütövlükdə aşiq jaradığı kontekstində ...ötürüklə problemi müqayisələrli şərh edir. Bu kitab, Həç şübəsiz, aşiq jaradığı tədqiqatçılara bir təfəddir. Özü də mülahizələrli, uurlarla qarşılanacaq tədqiqatçı qonağıdır. „əjçə sev...isi, vətən, jurd janı ilə dolu olanların kitabıdır.

SAZ SƏNƏTİNİN FƏDAİSİ

Həmişə biz eşidirdik ki, Göyçə mahalının insanları çox qonaqpərvər, üzügülər olurlar. Təsadüf elə gətirdi ki, biz Göyçəyə getdik. Bizi Hüseyn müəllimin ailəsi çox mehribanlıqla qarşıladı. Onlar bizi Göyçənin gəzməli, baxımlı yerlərinə aparırdılar. Bu, bir nağıl idi desəm, inanmazsınız.

Göyçə, nə Göyçə! Göyçənin uca dağları, gömgöy yamaqları, sərin, dişgöynədən bulaqları, qonaqpərvər insanları adamı heyran edirdi.

Bu dağların gözəlliyini, əzəmətini, vüqarını, saf bulaqlarını Göyçəli Aşıq Nəcəfin (1900-1968) sözü ilə desək, yerinə düşər:

Üç ay qış dolanıb, gələndə bahar,
Xoş keçir havası bizim dağların.
Xəstəyə can verən bulaqları var,
Dərdlərin davası bizim dağların.

Tarixdən nişanı var qayasında,
Əylənməz yapalaq, sar qayasında.
Axtarsan, taparsan hər qayasında
Var Laçın yuvası, bizim dağların.

Əzəl ibtidadan budu adəti,
Pozulmaz ilqarı, var sədaqəti,
Qəribə, qonağa çoxdu hörməti,
Belədi qaydası bizim dağların.

Yaşar müəllimin (sühbət ədəbiyyatşünaslığımızın nəhənglərindən olan professor Yaşar Qarayevdən gedir – red.) görüşünə gə-

lən insanlar, Göyçə çayının göz yaşı kimi saf suyu, çayında üzən nadir balıqları – bütün bunlar bizə çox böyük təsir bağışladı. Hələ mən Göyçə çayı sahilində Hüseyn müəllimin sevimli həyat yoldaşı Nəzifə xanımla birgə aş bişirdiyimizi demirəm. Biz təbiətin qoynunda, Göyçə çayının şır-şır axan zümzüməsində oturub iştahla nahar etdik. Kişilərin şirin söhbətlərinə qulaq asasa özümüz qaynatdığımız samovar çayını da onlarla birgə içdik. Bu, Yaşarla mənim yadda qalan xoş bir xatirəmiz idi.

Səhəri gün Hüseyn müəllim Yaşar müəllimi təzəcə qurulmuş çadıra dəvət etdi. Bir az sonra sazın səsi ətrafa yayıldı. Ürəyəyatan bu musiqi sanki insana qol-qanad verir, qollar, ayaqlar bu ecazkar musiqinin sədaları altında özü də bilmədən hərəkətə gəlir, səni elə bir dünyaya aparır ki, orada qəm-qüssə, kədərlə yanaşı, həm də yaşamaq və yaratmaq ehtirası baş qaldırır.

Və heç də təsadüfi deyil ki, Hüseyn müəllimin «Dədə Qorqud» jurnalında əks olunan yaradıcılığı, məhz aşiq sənəti ilə bağlılığı özünü büruzə verir.

Qeyd etmək lazımdır ki, Hüseyn müəllimin aşiq sənətinə vurğunluğu hələ kiçik yaşlarından başlamışdır. Olduqca çılğın, erköyün böyüyən, yetənə-yetən, yetməyənlə bir daş atan bu uşağın aylar-illər keçdikcə saza olan meyli daha da artmışdır. Balaca Hüseyn ağacdən kiçik bir budaq sındırıb, onun kələ-kötürünü bıçaqla təmizləyib, aşıqlar kimi «sazı» bağrına basaraq, barmaqlarını onun üstündə gəzdirər, yavaş-yavaş zümzümə edərmiş.

Zaman keçdikcə bu uşaq böyüyür və onunla bərabər aşiq sənətinə olan sevgisi də artır. Bunu görən qardaşı – istedadlı şair Eldar İsmayıl Hüseynin bu sənətə vurğunluğunu nəzərə alır və bu hissi onda daha da gücləndirmək üçün ona aşiq sənətinin gözəlliyini, sirrini və sehrini aşlayır. Saz və söz onun canına, qanına hopur. Bu saz və söz vurğunluğu vahidlik bir can təşkil

edərək sazın tellərindən qopan ruhu və ona ruh verən də elə sazın səsi oldu.

Hüseyn müəllimin folklorla sıx bağlı olduğunu bilən Yaşar müəllim, şübhəsiz ki, ona bu işdə kömək etmək istəmiş və etmişdir. O, Hüseyn müəllimi Folklor Elmi Mədəni Mərkəzində işə dəvət etmişdir.

Beləliklə, əsasını Yaşar müəllim qoyduğu işin davamçısı Hüseyn müəllim olmuşdur.

Bir müddətdən sonra Folklor Elmi-Mədəni Mərkəzi Folklor İnstitutu statusunu almışdır. Hüseyn müəllim bu İnstitutu öz doğma balası kimi sevmiş və ömrünü fədakarcasına bu işə həsr etmişdir. Aşıq sənətinin fədaisi olan bu insan indi daha söylə, məhəbbətlə bu işi görür. Ancaq o heç də adına şan-şöhrət gətirmək üçün bu işi görmür. Hüseyn müəllimin məqsədi xalqımızın milli-mənəvi dəyərlərini – folklorunu, eyni zamanda aşıq yaradıcılığını xalqa çatdırmaq, onlarda bu mənəvi söz sərvətinə maraq, sevgi oyatmaq və inkişaf etdirməkdən ibarət olmuşdur. Buna sübut onun keçirdiyi konfranslar, görüşlər, xaricdə bu sənəti və sənətkarları tanımaq, sazın səsini, sözünü dünyaya çatdırmaqdır. Şübhəsiz, belə tədbirləri Hüseyn müəllim ardıcıl olaraq keçirir. Bu tədbirlərin keçirilməsi həm mənəvi-tərbiyəvi, həm də vətənpərvərlik cəhətdən böyük əhəmiyyət kəsb edirdi. Belə tədbirlər insanların yaddaşında hər zaman silinməz iz buraxır. Bu yolu Hüseyn müəllim özü seçmiş və inamlı addımlarla irəliləyir.

Hüseyn müəllim bu işlərlə bərabər folklor nümunələrinin toplanmasına, onların redaktəsinə, çapa hazırlanmasına xüsusi fikir verir.

Folklor İnstitutu, əsasən, folklorla bağlı olan, xalq yaradıcılığını qəlbən sevən istedadlı gənclərdən ibarətdir. Bu da, şübhəsiz ki, Hüseyn müəllimin bu işdə düzgün yol seçdiyindən xəbər verir.

Bu işdə «Qorqudşünaslıq» şöbəsinin işini xüsusi olaraq qeyd etməyi özümə borc bilirəm. Şöbədə işləyən gənclər öz öhdələrinə düşən vəzifəni layiqincə yerinə yetirən, heç zaman bu işdən boyun qaçırmayan, işə məsuliyyətlə yanaşan, özlərinə, sözlərinə hörmət edən, mənəvi-əxlaqi dəyərlərilə, davranışları və insanlara münasibətləri ilə seçilən insanlardır. Bu gənclər əllərindən gələni edirlər ki, «Dədə Qorqud» adını öz işlərilə və folklora münasibəti ilə daha da yüksəklərə qaldırsınlar. Bu arzu, bu istək ilk növbədə Hüseyn müəllimin də arzusudur.

Hüseyn müəllim çox yaxşı təşkilatçılıq qabiliyyətinə malik olan bir insandır. Onun instituta rəhbərlik etdiyi müddətdə 8 şöbə açılmışdır. Onların hər birinə rəhbərlik edən insanlar Respublikada və onun xaricində olan görkəmli, tanınmış alimlərimizdir. Şöbələrin açılması bir tərəfdən gənc kadrları işlə təmin etmək, digər tərəfdən yaşlı nəslin biliyindən, təcrübəsindən folklorun inkişafı yolunda səmərəli istifadə etmək imkanı yaradır.

İnstitutun direktoru kimi Hüseyn müəllim davamiyyətə xüsusi fikir verir. Bir gün mən bunun səbəbini ondan soruşanda o, konkret şəkildə dedi: «Qayda-qanun olmayan yerdə heç nəyə nail olmaq olmaz». Şübhəsiz, bu fikirlə razılaşmamaq qeyri-mümkündür.

Mən Hüseyn müəllimə bu yolda uğurlar, can sağlığı arzulayıram.

Sidqi MUSTAFAYEV

«İrs» Folklor Ansamblının Bədii Rəhbəri

HÖRMƏTLİ HÜSEYN MÜƏLLİM!

Bu gün tam əminəm ki, «İrs» Folklor ansamblının gələcək taleyi (dövrün, zamanın çətinliklərinə baxmayaraq) şəxsən Folklor İnstitutunun direktoru, filologiya elmləri doktoru, professor

Hüseyn İsmayılovun fəaliyyətindən çox asılıdır. O öz qayğı və köməkliyini bu ansambldan heç vaxt əsirgəmir.

«İrs» milli-mənəvi dəyərlərimizi yaşatmaq və xalqımıza çatdırmaqla çox müqqədəs bir missiyanı yerinə yetirir.

Hüseyn İsmayılovun elmi yardıncılığının əsas istiqamətlərindən biri də Azərbaycan folkloru antologiyalarını ardıcıl nəşr etdirməsidir. Onun aşiq yaradıcılığına, aşiq musiqisinə olan isti münasibəti Dədə Ələsgər ocağına, obasına olan münasibətidir. Dədə Ələsgərə həsr etdiyi şeirə «İrs» folklor ansamblının bədii rəhbəri olaraq musiqi də bəstələmişəm, ansamblın solisti Mehman Hacıbəyov isə bu mahnını ifa etmişdir. Həmin ifa hal-hazırda Azərbaycan Dövlət Radio-Televiziya Şirkətinin fondunda saxlanılır.

Qanadlanıb qalxdı ərşi-ələya,
Şəhpərin zirvəyə sərdi Ələsgər.
Çağladi ilhamı çoşğun çay kimi,
Yoxsa Xan Arazdı, Kürdü Ələsgər?

Mərdlərin Pirindən mətləblər alan,
Haqqın dərgahına qalxıb ucalan,
Köksündə ümmanlar çoşub çağlayan
Ərənlər ərəni, ərđi Ələsgər.

Əngin fəzaların qoynuna uçan,
Hikmət dünyamıza min cığır açan.
Günəştək aləmə şəfəqlər saçan
Zülməti yandıran nurdu Ələsgər.

Şehirli bir aləm, sirli dünyadı,
Xalqıma şöhrətli, şərəfli addı.
Biz duya bilmərik sirri-xudadı,

Vallah, bir ocaqdı, pirdi Ələsgər.

Hərdən qeyzə gəlib aşıb-daşandı,
Hərdən bahar mehi, hərdən tufandı.
Hüseyn qocalmaz, hər vaxt cavandı,
Həmişə təzədi, tərđi Ələsgər.

AMEA-nın Folklor İnstitutunun «İrs» folklor ansamblının yaranmasının 25 və 30 illik yubileyinin qeyd edilməsi və həmin kollektivin gərgin əməyi sayəsində (vaxtilə mövcud olub sonralar unudulmuş) Nəva dəstgahının bərpa edilmiş variantının mənəvi xəzinəmizə qatılması məhz Hüseyn İsmayılovun qərarından sonra olmuşdur.

«İrs» folklor ansamblının kollektivi ansambla göstərdiyiniz qayğını daim hiss edir, Azərbaycan elminə, mədəniyyətinə göstərdiyiniz böyük qayğıya görə Sizə dərin təşəkkürünü bildirir.

Ansambl Azərbaycan folklorunun təbliği sahəsində apardığı işi bundan sonra da yüksək səviyyədə davam etdirəcək. Milli-mənəvi dəyərlərimizin qorunması üçün əlimizdən gələni edəcəyik.

Hüseyn müəllim, «İrs» folklor ansamblının kollektivi adından Sizə uzun ömür, can sağlığı, yaradıcılığınızda müvəffəqiyyətlər arzulayıram.

Aşıq Mahmud MƏMMƏDOV

HÜSEYN MÜƏLLİMLƏ İŞLƏMƏK GÖZƏLDİR

Hüseyn İsmayılov haqqında saatlarla danışmağa haqqım var. Ona görə ki, Hüseyn müəllimi lap gənc yaşlarından tanıyıram. Onun haqqında çox söz demək olar, həm folklorşünas, həm də gözəl insan, Folklor İnstitutunun direktoru kimi. Xalqımızın aşıq sənətinə böyük qayğı göstərdiyinə görə ona minnətdaram, böyük

bir kollektivə rəhbərlik edir, hamını bir gözdə görür, hər bir adamın dərdinə qalır. Həm də çox tələbkar adamdır. Onun işini özü dediyi kimi aparmasan, kim olursa-olsun, ona güzəştə getmir. İşinin öhdəsindən gələn adam onun gözünün işığıdır. Ağsaqqal olsam da, bilirəm ki, onun işini layiqincə aparmaq lazımdır. Hüseyn müəllim məni işə qəbul edəndə dedi sən gərək bildiyin dastanların hamısını olduğu kimi yazıb Folklor İnstitutuna verəsən. Onda başa düşdüm ki, bu adam xalqın malının qayğısını çəkir.

Hüseyn müəllimin mum kimi yumşaq qəlbi var. Belə adamlar işləmək gözəldir. Mən bir ustad aşiq kimi, ona minnətdarlıq edirəm. Qoy hamı Hüseyn müəllimin işlərindən təcrübə götürsün, onun kimi vəzifə sahibi olsun.

ÖZÜNƏ QAYIDIŞIN AÇARI – FOLKLOR

Dünyanın hər yerində soykökə, ilkin mənəvi dəyərlərə kütləvi qayıdış, əslində, folklor qayıdış deməkdir. Ulu türk sərkərdəsi Bilgə Xaqanın daşlara yazılmış «Ey türk, titrə, özünə dön» vəsiyyət-tapşırığı da eyni kökdən ayrılan soydaşlarımızı bir araya gətirmək üçün vahid «folklor körpüsündən» keçirir. Türk xalqlarının çağdaş mədəni birliyinin formalaşmasında, milli-mənəvi münasibətlərin, intellektual əməkdaşlığın qurulmasında çox dərin qatlara işləmiş folklor qaynaqlarımızın misilsiz əhəmiyyəti var. Bu gün biz müstəqil ölkə olaraq milli mənliliyimizi, müstəqil dövlətçiliyimizi qoruyub-yaşatmağa geniş imkanlar qazanmışıq. Halbuki bir zamanlar bu imkandan məhrum olan Vəli Xulufu, Hənəfi Zeynallı, Salman Mumtaz kimi folklorşünas ziyahlarımız milli müstəqillik, milli dövlətçilik meyllərini folklor nümanələrini xalqdan toplayıb xalqa qaytarmaqla ifadə etmişlər. Yəni xalq ruhunun ifadəsi olan folklorumuz və bu ruhun daşıyıcıları olan folklorçularımız 37- ci ilin repressiyasından qıraqda qalmamışlar. Stalin, Beriya, Mikoyan, Bağırov qaragüruhunun əksər qurbanları xalq dilini, xalq ədəbiyyatını xalqına sevdiren insanlar – həqiqi ziyahlar olmuşlar. İndi zaman folklorun xeyrinə işləyir. Şifahi söz sənəti qaynaqlarımızda az qala itib-batmağa başlayan mənəvi dəyərlərimizi, sənət incilərimizi ipə-sapa düzərək zaman-zaman onu yaratmış qədim və müdrik xalqımızın öz ixtiyarına vermək günümüzün tələbidir. Bu tələblərə fərdi qaydada yox, akademik bir durum kimi cavab vermək missiyası İçərişəhərdə yerləən Dədə Qorqud adına Folklor Elmi-Mədəni Mərkəzinin öhdəsinə düşüb. Cəmi bir neçə illik fəaliyyəti dövründə Folklor Mərkəzi həqiqətən

folklorun toplanması, araşdırılması, nəşri və təbliği istiqamətində ciddi işlər görən elmi, mədəni mərkəzə çevrilmişdir.

Ədalət naminə qeyd etməylik ki, Folklor Mərkəzi bu yaxınlarda dünyasını dəyişmiş görkəmli tənqidçi-ədəbiyyatşünas Yaşar Qarayevin təşəbbüsü və gərgin əməyi nəticəsində yaranmışdır. Xalqını sevən hər kəs, şübhəsiz, onun folklorunu da sevir. Y. Qarayev kimi xalqına, dövlətinə və məmləkətinə bağlı bir alimin, bir vətəndaşın folklorla sevgisindən Folklor Mərkəzi «göyərəndə» buna dodaq büzənlər də az olmamışdır...

Lakin zaman hər şeyi öz yönünə qoydu. İndi Folklor EMM Azərbaycan MEA-nın müstəqil bir institutu kimi fəaliyyətini daha da genişləndirmək statusu alıb. MEA Nizami adına Ədəbiyyat İnstitutunun Elmi Şurası buna qərar verib. Görünür, Folklor Mərkəzinin fəaliyyəti ayrıca bir İnstitutun fəaliyyət proqramından heç də geri qalmadığına görə Akademianın rəhbərliyi bu qənaətə gəlmişdir.

Folklor Elmi Mədəni Mərkəzinə f.e.d. H.İsmaylov rəhbərlik edir. Ələsgərin, Alının doğma obası Göyçədə, sazın-sözün unikal mühitində dünyaya göz açan Hüseyn müəllimin folklorla bağlılığı onun irsi-genetik yaddaşı və qançəkərliyi ilə ilgilidir.

1988- ci il deportasiyasını təəssüflə yadına salan professor Y.Qarayevin «... yalnız folklor Göyçəyə xəyanət etmədi» sözlərində böyük həqiqət var. Göyçə kimi, Kəlbəcər də, Laçın da, Cəbrayıl da... Dağlıq Qarabağ da düşmən ələinə keçdi. Lakin el-oba doğma yurdundan dağılsa da folklor «dağılmadı». Memarı xalq olan bu möhtəşəm məbədin eksteryerində yalnız kiçik «çatlar» müşahidə olundu. Bu «çatların» bərpası naminə əlindən gələni əsirgəməyən Hüseyn müəllimin dediklərindən:

- Mən hələ kiçik yaşlarımdan folklor nümunələri toplamağın həvəsinə düşmüşdüm. Bu ehtiras mənim doğulub boya-başa çatdığım saz-söz mühiti ilə tam bağlı idi. Göyçə, Vedibasar, eləcə

də Qərbi Azərbaycanın digər mahalları sanki folklor inciləri ilə cıllanıb bədii görkəm almışdır. Belə bir diyarda mənim kimilərinə görə eşitdiklərini yazıya almaq qalırdı. Mən o illərdə özümün folklor arxivimi yarada bilmişdim. Məlum hadisələr ərəfəsində İrəvan Dövlət Pedaqoji İnstitutunda müəllim işləyirdim. Soydaşlarım ulu topaqlarından məcburən köçməyə başlayanda gözüme görünən ailə üzvlərim, bir də folklor arxivim oldu. Şükürlər olsun ki, mən ailəmi və övladlarım qədər sevdiyim arxivimi Bakıya çatdırma bildim... Mərhum professor Y.Qarayev bir vaxtlar Göyçəyə gəlişində mənim qonağı olmuşdu. İllərdən bəri gilə-gilə topladığım folklor nümunələri ilə tanış olan Y.Qarayev xalq ədəbiyyatına sonsuz məhəbbətini o zamandan hiss etmişdi. Tale belə gətirdi ki, mən Bakıya gələndən sonra Yaşar müəllimin təşəbbüsü və gərgin əməyi SAYəsində yaradılmış Folklor Mərkəzinə rəhbərlik etməli oldum. İndi bu mərkəz MEA-nın müstəqil bir İnstitutuna çevrilmək ərəfəsindədir. Folklor xalq ədəbiyyatı nümunələrinə dövlət səviyyəsində qayğının təzahürü kimi qiymətləndirdiyim bu münasibətə görə ölkə rəhbəri, möhtərəm prezidentimizə 200 nəfərlik alim kollektivimiz adından dərin təşəkkürümü bildirirəm. İnanıram ki, Dədə Qorqudun adını daşıyan bu elmi müəssisə xalqımızın bədii təfəkkür tarixinin ən qədim qatlarında yuva salmış söz sənət incilərinin üzə çıxarılıb çağdaş oxucularımıza çatdırılmasında çox mühüm rol oynayacaqdır. Bu yaxınlarda Milli Məclisin Mədəniyyət Məsələləri daimi Komissiyasının sədri Anar müəllimin rəhbərliyi ilə «Folklor nümunələrinin hüquqi qorunması» haqqında qanun layihəsinin hazırlanması da folklor xalq ədəbiyyatında diqqət və qayğının bariz nümunəsidir. Bizim Mərkəz qısa zaman içində «Naxçıvan folkloru», «Göyçə folkloru», «Gəncəbasar Folkloru», «Qaraqoyunlu folkloru», «Şəki folkloru», «Qarabağ folkloru» kimi antologiyaları oxucularımızın ixtiyarını verib. İndi yüz cildlik

«Azərbaycan folkloru»nun nəşrini planlaşdırmışıq. Azad Nəbiyev, İsrafil Abbaslı, Qara Namazov, Mürsəl Həkimov, Paşa Əfəndiyev kimi folklorşünas mütəxəssislərin, eləcə də türk aləminin tanınmış alimi, «Qorqudşünaslıq» şöbəsinin müdiri prof. Tofiq Hacıyevin bizim Mərkəzlə əməkdaşlığı dəyərli nəticələr verir. Bu nəticələr isə xalqımızın sabahı, folklorşünaslığımızın gələcəyi üçündür

ƏLVAN ÜFÜQ ADAMI...

Bədii ricət

Salam əziz həmsöhbətim. Sən üfünü seyr etmişəm?! Bir səhər erkən vaxtı. Bir də axşam Gün əyiləndə. Üfüq hər iki halda çox cəlbedicidir. Fəqət, dan sökülən üfüq, insana dərin könül xoşluğu bəxş etdiyi halda, gün əyilən üfüq isə bir o qədər həyəcan, bir də həyəcan ilğımında titrək bir niskil gətirir. İnsan ruhuna həzz və iztirab məqamları yaşadan üfüq öz taleyini və xoşbəxtliyini axtaran hər bir ziyalı, düşüncəli insanın arzularının rəngi deyilmi?! Hər zaman xəyallarının səsini eşidən insan, üfüq rəngli arzuların fəvqünə yüksəlmək, oralarda, üfüq ötəsində qüdsiyyətə boy vermək, müqəddəsliyə qarışb yaşamaq istəyini qanına, canına, qəlbinə, könlünə doldurur, oralarla qovuşmaq həvəsiylə çırpınır, çırpınır, arzuların canlı rəmzi olan bəmbəyaz göyərçin kimi, saflaşmış, durulmuş, arınmış, arıtlanmış bir həyat gerçəkliyinin özü kimi yenidən ulduzlardan uzaq yer dünyasına geri qayıdır...

Mən, Hüseyin İsmayılovu məhz o anda – bəyaz göyərçin duruluğuna xas bir ovqatı yaşayıb, qüdsiyyətlə adi bir könül xoşluğu içərisində, insani saflığın ən məsum və kövrək bir məqamını yaşadığı zaman görüb, görüşüb, salamlayıb, kişiyana bir hali-tərzdə tanış oldum. Millətimizin cəfəkeş ziyalıları Zaman Əskərli və Qurban Bayramov bu tanışlığı daha etibarlı etdilər.

Kiçik mükəllimə

Hüseyn müəllimlə tanış olandan sonra hamı kimi «havadan, sudan» danışmadıq. Çoxları təkin Bakının küləyindən, avto-tıxaclarından, yolayırıcı körpülərindən, dolların düşüşündən, manatın məzənnəsinin qalxmasından danışmadıq. Birbaşa, sözləşmiş adamlar kimi, Türk dünyasının coğrafiyasından, Türk xalqlarının iqtisadi-siyasi durumundan, ortaq türk keçmişindən, ortaq türk gələcəyindən, Uyğur türklərinin mədəniyyətindən, Balkan, Ural türklərinin mədəniyyətinə qədərki bir coğrafiya tarixindən, dünya sivilizasiyasının inkişafında türkün misilsiz xidmətindən və s. və mövzulardan danışdıq. Hər ikimiz natur-məişət gerçəkliyinin üstündə qərar tutmuş, həyatın boz reallığına enmək və ya onu xatırlamaqdan uzaq idik. Birdən Hüseyn müəllim sözü kəsib məndən soruşdu:

- Harda işləyirsən?
- Heç yerdə, Hüseyn müəllim.
- Lap yaxşı.

Mən bir az təəccüblə gülümsədim. Əcəba, işləməməyin nəyi yaxşı idi. Elə bu ovqat içində soruşdum:

- Hüseyn müəllim işləməməyin nəyi yaxşıdır?

Hüseyn müəllim, özünəxas razılıq təbəssümü ilə dedi:

– Əgər işləsəydin, mən səni öz yanıma dəvət edə bilməzdim. Gəl yanıma, sən mənim yanımda işləyəcəksən, mütləq gəl, gec qalma, oldumu?!

– Hüseyn müəllim, mənim Yekaterinburqa bir həftəlik, on-günlük bir səfərim var...

– Oldu, yanvarın 25-30-arası gəl, İçərişəhərdə Folklor İnstitutuna Oldumu?!

Mən:

– Oldu, yaxşı, Hüseyn müəllim, – dedim. O, bizdən aralandı.

Qurban müəllim mənə razılıq hissi ilə baxıb, mənim qərarımı tərcih etdi:

– Yaxşı etdin razılıq verdin, get. Sənin yerin oradır. Hüseyn müəllim bizim gördüklərimizdən deyil. O, qızıl adamdır, təmənnasızdır, tam arxayınlıqla get, özü də bizim adamdı, milli qanlı, qeyrətli oğlandı, gözəl alimdi.

Zaman müəllim də mənə:

– Sən arxayın ol, o əsl ziyalıdı, umacağı-zadı olan adam deyil, yerlipərəst də deyil, qabiliyyətli adamların hamısına kömək edən adamdır, dedi.

Mənə sadəcə bir söz demək qaldı:

– Baş üstə!

Bədii ricət

«Ruhani» havası sazın qızılı simlərindən sıxılıb, bahar nəsiminin ilq sığılı kimi yağırdı ay üzümüzə, gün gözümüzə, ulduz bəbəklərimizə. Hüseyn müəllimin gözlərinin işıq selindən keçən ruhani tərənəsi əzəmətli dağların Vüqarından dalğa-dalğa, ciltvə-ciltvə gah məclisə səpilir, gah dostların kirpiklərinə bir ruhani şəhi kimi qonur, gah da Dədə Ələsgərin alınının niskil qırıqlarından aldığı səsin ecazıyla sinəmizdən ürəyimizi qoparır, yaşıl dərələrin dumanından içir sərt qayaların qaşına çəkirdi...

Hüseyn müəllimin kişi bütövlüyü

Hüseyn müəllimlə danışib şərtləşdik. Mən ona söz verdim, vaxtda gəldim. Hüseyn müəllim məni Gülüstan xanımla tanış etdi. Gülüstan xanım əsmər çöhrəli, çox mehriban bir türk qızıdı. Türk deyəndə, yəni oğuzların Azərbaycan boyundandı. Onun tapşırdığı sənədləri gətirdim. Hüseyn müəllim sözü ilə əməlinin bütövlüyünü alp ərənlərə məxsus cəngavər kişi səviyyəsində, kişiliyin peşəkarlıq ölçüsü ilə həll etdi. Mən «Türk xalqlarının folkloru» şöbəsində işləməli oldum. Atalar demiş: «başına gələn, başmaqçı olar». Mən Hüseyn müəllimin kişilik cizgisinin şahidi olmuşam,

necə deyərlər, başıma gəlib, gözümlə görmüşəm!... Mehriban, ürəyi yumşaq – əsl millətsevər ziyalıya məxsus, xoş rəftarlı, xəlqi zarafatıyla saxta kübar təbəssümlərdən uzaq, təmiz ruhlu, bütün varlığı ilə ortaq türk keçmişi ilə yaşayan, özünü ortaq türk gələcəyinin çeşidli, dürlü, cahanşümul kriteriilərinə hesablayan böyük insan...

Hüseyn müəllimin kişi canfəşanlılığını, fədakarlığını, aydınlığını göstərən cizgilər və əlamətlər tuncdan heykəl yapan bir heykəltəraşın əlindəki tunc parçaları və malzəmələri timsalındadır. Qafqazlı bir igidin, Əlhəmdüllillah, müsəlman bir mərd igidin, bir əlində saz, birində qələm tutmuş bir Azərbaycan igidinin heykəlini yapmaq istəyən rəssam-heykəltəraşın tunca, qızıla, əlvanlığa olan ehtiyacı qədərdir bu əlamətlər.

Hüseyn müəllimin alim zəkası Folklor İnstitutundan uzantılarıyla Bakı Dövlət Universitetinin dərşxanələrinə çatanda onun insan, kişi bütövlüyü yeni mərhələyə – alimdən müəllimə keçir.

Hüseyn müəllimin pedaqoji fəaliyyəti ayrı söhbət mövzudur, ancaq onun həyati gerçəkliyinin bir tərəfidir. Bu tərəfi onunla birlikdə çalışan professor – müəllim heyəti, bir də, onun tələbələri daha yaxşı bilər. Bir dəfə mənim xətri əziz, hörmətli müəllimim Allahverdi Eminovdan eşitmişdim ki, böyük Adamlar haqqında Napoleon deyibmiş: Böyük adamlar, özlərini millətinin gələcəyi üçün yandıran meteorlardır. Dəyərin Napoleonvarı ölçüsü – Hüseyn müəllimin həyati varlığını birmənalı şəkildə dövrələyib, əhatə edir.

O, ciddi alimdir.

Hüseyn müəllimin elmi fəaliyyətini Azərbaycan folklor mədəniyyətinin bütün sahələrini, mövzularını, yüksək peşəkarlıqla, araşdırmaçı-alim üslubu ilə təhlil etməsi səciyyələndirir. Onun Göyçə folklor mühitinə həsr etdiyi araşdırmaları, bu mühitin mənşə xüsusiyyətləri və inkişaf mərhələləri bir çox əsərlərində

araşdırmaya cəlb edilmiş, dərin elmi yeniliklər və nəticələr qazanmışdır.

Bu sırada Hüseyn İsmayılovun «Göyçə dastanları», «Aşığı yaradıcılığı», «Azərbaycan folklorunun regional xüsusiyyətləri», «Aşığı sənətinin beşiyi Göyçə», «Türk eposunun dastan informasiyası – mənbələrdə», «Dədə Ələsgər, Həqiqət və dastanın sənət vəhdəti» və s. və i... monoqrafiya biçimli kitabları, jurnal məqalələri, qəzetlərdə müsahibələri, Radio-Televiziya və rəlişlərindəki çıxışları onun çoxpilləli, çoxsaxəli elmi-yaradıcılığının coğrafiyasını, elmi həcmiini əlçatmaz edir. O, öz işinin peşkar üslubda təhlilçisi, ciddi mütəxəssisi, alimidir.

Hüseyn müəllimin itirdiyi...

İnsan həyatda çox şeyini itirir. Amma itirdiyimiz hər şeyin yerini zaman doldurur. Təkcə birindən başqa. Bu Vətəndir, bu Torpaqdır, bu doğma bulağımızdan axan Sudur. Vətənin, Torpağın və Suyun yerini doldurmağa Zaman acizdir. Zaman, Allahın insan cəmiyyətinə uzanan nəzarət əli olsa da, Torpaq, Su yarasını nə unudura bilir, nə onun yerini doldura bilir, nə də o kövrək yararı kətan tənziplə sarıya...

Hüseyn müəllim Ağrı dağın şimal-şərqini, Dərələyəzi, Zəngəzuru, Göyçəni itirib. Dağları, dərələri, yarpızlı soyuq pınarları, əfsanəvi qayaları, şenlikləri, vahələri, mor çiçəkli yamacları, enişli-yoxuşlu yollarını, Qərbi Azərbaycanda qalan məzarları, məzarlarda sızıldayan sümükləri itirib.

Qədim Oğuz yurduna yayılan, daşın, qayanın daş yaddaşına hopan sazın həyəcanlı, şirin səsini itirib...

Xalqımızın milli faciə tarixini əks etdirən mənəviyyat salnaməmizin qızıl səhifələrini itirib Hüseyn müəllim. Nahaqdan deməmişlər, su gələn arxa bir də gələr. Yəqin tarixin sərt döngə-

lərindən birində millətimiz itirdiyini tapacaq, Hüseyn müəllim də
hər birimizlə bahəm...

Son haşiyə

Hüseyn müəllim dənizə hamı kimi baxmır. Hüseyn müəllim
dənizin dərin maviliyind  millətimizin itirdikl rinin obrazına baxır;
dənizin əlvan-mavi  f q nd  Göyçə g l n l p sini, şah  qalxan
dalğaların kişn rtisind  D r l y z  yağan bahar leysanının h n-
k rt s n  eşidir. O,  f qd  yanan G n ş ularının hər birində,
aldığımız z d l r v  zərbələrin əvəzinə ümid qığılımlarının parlaq
qorunu görür. Mən, Hüseyn müəllimin  m r yolunun tam ortasında
55 yaşının mübarək v sil siyl  düşündüm. D ş nd kl rimi
söyləmək  c n  z m  Hüseyn müəllimin çox sevdiyi Saza v  S z 
tutdum; Dağlara v  D r l r ,  aylara v  Bulaqlara, əlvan  f ql rin
q dsiyy tin  v  m q dd sliy  tutdum.

SAZ-SÖZ VURĞUNU

Hüseyn müəllim haqqında danışanda, açığı, bilmirəm bir insan kimi onun hansı gözəl keyfiyyətləri haqqında danışım. Hər hansı peşənin, vəzifənin sahibi olursa olsun, mənim aləmində ən yüksəkdə duran vəzifə, rütbə insanlıq rütbəsidir, insanlıq vəzifəsidir. Mən belə deyərdim ki, Hüseyn müəllim insanlıq vəzifəsinin, rütbəsinin zirvəsində dayanan şəxsiyyətlərdən biridir. Hüseyn müəllimi 1994-cü ildən lap yaxından tanıyıram. Onun nə qədər saf, təmiz bir insan olduğunu mən gözəl bilirəm və dəfələrlə onun şahidi olmuşam. Saf, təmiz olan insanlar təmənnasız olurlar. Hüseyn müəllim təmənnasız bir insandır. Eyni zamanda heç bir ambisiyası olmayan insandır. Onun yalnız bir ambisiyası, məqsədi olub. Milli-mənəvi dəyərlərimizin qorunub saxlanması, yaşaması, təbliğ olunması.

İncəsənət Universitetinin I kursunda oxuyurdum (1994). Bakıda elə bir mühit hökm sürürdü ki, milli kökə bağlı olan insanlara (misal üçün, aşıq musiqisinə qulaq asan kəslərə) yuxarıdan aşağı baxırdılar. Hətta küçədə əlinə saz alan insanları məsxərəyə qoyurdular, ələ salıb gülürdülər. Bu münasibət, açığı, mənə çox sarsıtmışdı. Sanki başqa bir ölkədə yaşayırdıq. Saza-sözə, milli kökə bağlı olan bir yer axtarırdıq ki, ora sığınaq, orada qərar tutaq. Sənət dostum Altayla birlikdə o vaxt Folklor Sarayı adlanan saraya gəldik. Sarayın direktoru bizi qəbul etdi. Hüseyn müəllimlə yaxından tanış olduq. Gördük ki, İlahi, belə bir mühitdə, belə bir məkanda saza bağlı, təmiz, saf bir insan oturub, doğrusu, inanmadıq. Sonra gördük ki, bu insan sözün əsl mənasında türk oğlu türkdür. Həmin ildən Hüseyn müəllim bizi işə qəbul etdi. Halbuki əyani təhsil alanda işlə-

məyə icazə yox idi. Lakin Hüseyn müəllim bunu etdi və bizi öz hi-mayəsinə götürdü. Hüseyn müəllim mənə, eyni zamanda bu gün xalqımızın yaxşı tanıdığı aşıqlarımız Altaya, Nemətə həmişə bir övlad kimi yanaşdı. Həmişə deyərdi siz hər üçünüz mənim mənəvi övladlarımsınız. Biz bu gün də Hüseyn müəllimin qayğısını, diqqətini hiss edirik. Və hər üçümüz Hüseyn müəllimin uzun illərdən bəri böyük arzusunda olduğu, yaratdığı Folklor İnstitutunun elmi işçisiyik və biz bununla fəxr edirik. Hüseyn müəllimin bir xüsusiyyətini də qeyd edirəm ki, həddindən ziyadə kövrək adamdı. Hər hansı bir kəsə əsəbləşər, çox keçməz könlünü alar, peşmançılıq çəkər.

Bu danışdıqlarım Hüseyn müəllimin insani xüsusiyyətləri haqqında idi. Alim kimi də Hüseyn müəllimin çox böyük nüfuzu vardı. İstər Azərbaycanda, istərsə də bütün türk dünyasında. Milli-mənəvi dəyərlərimizin yaşaması, təbliğ olunmasında Hüseyn müəllimin əvəzolunmaz xidmətləri vardır. Misal göstərə bilərəm. Aşıq sənəti tədricən tənəzzülə gedirdi. Hüseyn müəllimin səyi nəticəsində tədricən inkişaf etməyə başladı. Çünki Hüseyn müəllimin doğulduğu yer qədim Oğuz diyarıdır. Sazın-sözün vətənidir. Zaman gələcək Hüseyn müəllimin gördüyü bu işlərə görə əvəzolunmaz bir alim, şəxsiyyət kimi hər bir azəri türkünün qəlbində heykəlləşəcək. Mən Hüseyn müəllimi 55 illik yubileyi münasibəti ilə ürəkdən təbrik edir, ona sağlam can, bu xeyirxah işdə uğurlar arzulayıram.

*Sahibə PAŞAYEVA,
AMEA Folklor İnstitutunun elmi işçisi*

QƏLƏMİNİZ TUKƏNMƏSİN!

Tarixi, mədəni və milli dəyərlərimizi birləşdirən milli folklorumuz özünün gözəlliyi və füsunkarlığı ilə əsrlərdən bəri oxucularını, dinləyicilərini valeh etmiş, elm adamlarının diqqətini cəlb etmişdir. Çağdaşlaşan gəncliyimizin əksəriyyəti bu mənəvi zövqdən uzaq qalmaqdadır ki, bunu da ürək yanğısı ilə qarşılamaq olmur. Bununla belə, avropalaşmaqda olan cəmiyyətimizdə belə gənclərimizi öz soykökünə bağlamaq, milli dəyərlərimizi yaşamaq və yaşatmaq uğrunda sözün əsl mənasında mübarizə aparan folklorşünaslarımız vardır. Təsadüfi deyildir ki, əsl folklorşünas olmaq üçün sadəcə dərin elmi biliyə sahib olmaq kifayət deyil, bunun üçün yaşamını xalqın milli soykökü üzərində quran, əlinin yazdıqlarını qəlbilə duyan folklorşünas ürəyi lazımdır.

AMEA Folklor İnstitutunun direktoru, filologiya elmləri doktoru, professor H.İsmayılov bu sevgi ilə çırpınan əsl folklor ürəyidir, desəm yanılmaram. Yaradıcılıq sevgisinə hələ gəncliyimdən bələd olduğum Hüseyn müəllimin iç dünyası ilə tanışlığım AMEA Folklor İnstitutunda elmi əməkdaş olaraq fəaliyyətə başladığım gündən düşüncələrimdə daha yeni üfüqlər açdı. Kollektivimizdə mövcud olan birlik, sağlam diskussiya, xoş ab-hava Hüseyn müəllimin həm də bir rəhbər kimi məqsədyönlü işindən xəbər verir. Belə bir mühitdə fəaliyyət göstərmək məsuliyyətli olduğu qədər də şərəflidir. Hüseyn müəllimin özünün və eləcə də redaktorluğu ilə nəşr etdirdiyi cild-cild kitablar, heç şübhəsiz, ədəbiyyatımıza zənginlik qatmaqla bahəm, həm də xalqımıza mənəvi töhfədir. Ona bu yorulmaz işində işıq, qoluna qüvvət diləyirəm!

Maşallah XUDUBƏYLİ

VƏTƏN QÜRBƏTDƏ QALDI...

İllərin şahidi kimi bəzən mənə elə gəlir ki, Hüseyn İsmayılovun folklora bağlılığı onun ömür kitabıyanan qoşa yaranıb.

Mütəfəkkir alimin doğma Göyçəsindən başlayan bu yolu çox da hamar olmayıb. Həyatı daim mübarizələrdə keçən günlərdə bircə addım da olsa geri çəkilməyib.

Hələ İrəvan Pedaqoji İnstitutunda işlədiyi çağlarda bir tərəfdən müdrik insan, kamil, vətənpərvər müəllim kimi qəlbinin zərrelərini qətrə-qətrə tələbələrinə paylayır, bir yandan da ətrafını - bürüyən erməni millətçilərinin ən adi xəfkiirliyini də cavabsız qoymurdu...

Qədim Oğuz ellərimizdəki halal ocaqlarımızın adları dəyişdiriləndə, Göyçə adı yasaq ediləndə, acgöz yurdsuzların Qarabağ tamahları aşib-daşanda, Heydər Əliyevin şəkli siyasi büro üzvlərinin şərəf lövhəsindəki şəkilləri cərgəsindən çıxarılanda da Hüseyn müəllimin milli təəssübkeşliyi, güclü məntiqi qarşısında qarı düşmənin çoxluğu mənən cılızlaşdı. Bütün bunlarla birlikdə əzəlidən canıyanan-qanıyanan bağlı olduğu folklorçuluq fəaliyyətini davam və inkişaf etdirirdi... Çünki vətənin bu qayğıkeş oğlu, əsl alim və ziyalı nə vətənpərvərlik dünyamıza, nə də elm aləminə təsadüfən gəlməmişdi. Bu obyektiv, xoş bir zərurətdən yaranmışdı...

Hüseyn İsmayılovun adı köçkünlük ünvanına yazılandan, Vətən qüdrətdə qalandan sonrasa onun duyğuları həyəcan təbilinə döndü...

Elə, bax beləcə də səs saldı aləmə Hüseyn müəllim.

«Qoymayın, ay ellər, haya-haraya gəlin».

«Tək əldən səs çıxmaz». «El bir olsa dağ oynadar yerindən, güc bir olsa zərbi kərən sındırar». «AXI, Vətən qüdrətdə qalıb...»

Bunu ötərgi demədi Hüseyn İsmayılov. Gecəli-gündüzlü qələmini işə salıb, Göyçənin söz küçəsini yerindən yır-yığış elədi. Onu sinəsindən kağızlara ələyib mifli, mövsüm və mərasim nəğməli, əfsanəli, rəvayətli, xalq təbabətli, nağıllı, dastanlı, gülməçəli, oxşamalı, tapmacalı, yanılmaclı incilərdən ibarət 4 hissəlik iri həcmli toplusunu ərəsəyə gətirməyə başladı...

Duyan könüllər elə birinci açım daca müəllifin «Lələ köçüb, yurdu qalıb»... adlı ön sözüə yapışdı.

«...Könül sazım coşur... Məmməd Hüseyn qəlbi, Göyçə gölünün şahə qalxan dalğaları kimi barmaqlarım zil pərdənin üstündə qərar tutur. Məmməd Hüseynin «Yatıb oyanmayan qara bəxtindən», kükrəyib daşan mavi Göyçə gölünün fəryadından gur səslə, xoş avazla xəbər verir. İnsana cəsəret, həyata inam, gözəlliyə məftunluq bəxş edir. Sənin gözəl hüsnün sazımın tellərini ehtizaza gətirir.

Göyçəm mənim!

Onda Kərəmin nalələrini eşidir, Abbasın, Qurbaninin çarpışan qəlbinin səsinə duyuram. İstər-istəməz sənin keçmişinə qayıdıram... Mənim Göyçəm!..»

Beləcə istiqanlı, üzüdünməzdir, yurd-yuva təəssüblü bu qeyrətli Vətən oğlu...

Əgər torpağın azğın qasırgılar qoynunda unudulmağımı istəmirsənsə, onda əzəlcə onun ulu deyimlərini yuxudan oyadıb rəyalardan oyaq duyğulara qaytar!

Əgər düşmən sənə hələlik güc gəlib, səni isti ocağından uzaqlaşdırıbsa, harda olursan ol, tufan içində belə çırpınanda da, əlini telli sazın bəyaz telindən, dilini dədələrimizin yadigar söyləmələrindən ayırma!

Anlayın bizi, ay eşidənlər! Görün bu torpaq nələri bəxş edib cahan xəzinəsinə?!

Heç belə yurdu, belə ocağı da unutmaq olarmı?!

Varlığın yeddi möcüzəsindən biridir Göyçəmizin sənət şöləsi! Onu sönməyə qoymayın, ey mənim gələcək nəsillərim?!

Axı ocağı insan yaşadar bu gəlimli-gedimli dünyamızda! Bu minvalla arayıb axtara-axtara gözlərə, könüllərə köçürür qədim sənət zərrələrimizi Hüseyn İsmayılov.

İnsan zəkasını, əsl vətəndaş ruhunu xəncər itiliyiynən, sabaha səsleyən çağırış nidasıynan.

Vətən qürbətdə qaldı! Allah rəhmət eləsin ustadlara.

«Sözün yeri gəldi, qoy deyim barı,

Eşidənlər məni görməsin karı.»

Məgər Göyçənin də var-dövlət üstündə yatmağı, yalnız dünya malının xülyasında mürgüləməyi xoşlayanları yoxdurmu?! Belələrindən ötrü nə cənnət var, nə cəhənnəm... Dünyanın hər yeri onlar üçün Vətən deyilmi?! Təki özünün şəxsi güzəranı xoş keçsin. Neynək, tikansız bahar olmadığı kimi, alaqsız da bağça yoxdur.

Amma filologiya elmləri doktoru, professor Hüseyn İsmayılov kimi əvəzədiilməzlər Vətən üçün doğulub, Vətəndən ötrü ömür edənlərdir.

Qürbətdə qalıb mürdar düşməni tapdığında inləyən Vətən! Bu müqəddəs məfhumun əzəli isə bircə parça dadan, bir ovuc torpaqdan, bir udum havadan, bir içim sudan başlamırmı?! Əgər belədirsə, o diyarda baş qaldıran tikanların kosmopolit ideyaları bugünkü realıqla, sabahkı arzularla bir araya sığmaz.

Bu günümüzdə ata yurdumuzun qeyrətini çəkməyi bacarmayan bir kəs sabah cəmi Azərbaycan üçün qeyrətli vətəndaş ola bilməz.

Bax, bu nöqtəyi-nəzərdən, Hüseyn müəllim doğma Azərbaycanımızın əsl vətəndaşı, dəyərlı övladıdır.

«Vətən qürbətdə qaldı» təbili isə unutanlar, biganələr, yalnız özlərindən ötrü yaşayanlar üçün deyil, əsl vətəndaşlar və onların gələcək yetirmələri üçündür...

Və nəhayət, bu gün ömrünün ən məhsuldar zamanında dünyanın yeganə Folklor İnstitutuna rəhbərliyin bəhrələri isə göz qabağındadır ki, onlar sonsuz bir söhbətin mövzudur və neçə-neçə dastana sığmayacaq qədərdir...

GÖYÇƏDƏN BAŞLAYAN YOL

Hüseyn müəllim haqqında öz ürək sözlərimi yazmağa başlayanda bir qədər çətinlik çəkdim. Heç bilmədim nədən başlayım, nədə qurtarım. Onun haqqında 1-2 səhifə yazmaqla ürəkdə olanı boşaltmaq olmur, gərək bir sanballı kitab yazasan ki, yaradıcılığı ilə bərabər, yüksək mənəviyyətli qayğıkeş insan, gözü-könlü tox və bu kimi gözəl keyfiyyətləri cəm edə biləsən. Mən ürək sözlərimi elə onun öz sözləri ilə başlamaq istəyirəm: «Tarixdə bizim üçün hər şey folklordan, folklor isə Göyçədən başlayır». Mən isə onun bu fikrini bir az genişləndirib demək istəyirəm ki, Hüseyn müəllim, Siz Göyçədən başlayan yolun cığırlarını, qollarını Azərbaycanın hər yerinə yaydınız. Dünya qədər yaşı olan bu qədim yol nə qədər əzablı olsa da, Siz bu yoldan çəkilmədiniz. Onu daha da yüksək zirvələrə qaldırdınız. Bu yol folklor yoludur. Yorulmaq bilməyən əzminiz sayəsində, folklorumuzun neçə-neçə qaranlıq güşələrinə işıq saldınız, keçmişimizi, kim olduğumuzu, mənəvi dəyərlərimizi xalq kütləsinə çatdırdınız.

Atalar gözəl bir söz deyib: «Alim olmaq asandır, insan olmaq çətin».

Ancaq bəzən elə olur ki, alimlik – insanlıq məfhumu bir insanda cəmləşir. Onda o insanlığın ən uca zirvəsinə yüksəlir, elinin, obasının, xalqının sevimlisi olur.

Hüseyn müəllim öz işinin vurğunudur. O, bacarıqlı natiq, zəngin bədii söz ustasıdır. Dədə Qorquddan başlayıb üzü bəri gələn folklorumuz haqqında saatlarla danışsa yorulmaz, çünki folklorlara sevgi onun daxilindən gəlir. İnstitutun vaxtlı-vaxtında nəşr etdiyi ədəbiyyatlar onun işgüzarlığından, bacarıqlı rəhbər olmasından xəbər verir.

Hüseyn müəllim sədaqətli dost olmaqla bərabər, həm də öz işçilərinə qarşı çox qayğıkeşdir. O, tabeliyində olanların dərdi-sərinə köməklik edir, əlindən gələni əsirgəmir. Onu xalqa sevdiren də budur.

Hüseyn müəllim, 55 yaşınız münasibəti ilə Sizi təbrik edirəm.

Sizə cansağlığı, uzun ömür, folklor xəzinəsini daha da zənginləşdirməyi arzu edirəm.

ZAMANA SIĞMAYAN ÖMÜR

Hər bir dövr öz şəxsiyyətini yetirir. Onları tarix xalqı üçün yetişdirir. Bizim Azərbaycan tarixinin bütün mərhələlərində onlar sıra-sıra öz sözlərini demişlər. Son dövrdə bir çox şəxsiyyətlər xalq üçün öz ömürlərini məşəl etmişlər. Onlardan biri də, xalqın milli-mənəvi sərvətinin keşiyini çəkən, onu millətin özünə qaytaran, bununla da özünü folklor tarixində yaşadacaq Hüseyn İsmayılovdur. Mən bu müqayisəni ona görə seçdim ki, H.Əliyevin mənəvi sımasının işığında H.İsmayılovu daha aydın görmək olur. Ona görə də «H.İsmayılov kimdir?» sualı absurd olaraq öz cavabını alır. H.Əliyev xalqın tarixində kim olaraq qalırsa, H.İsmayılov da folklorun tarixində o cür yaşayacaq.

Göyçədən bir ömür qatarı gecənin sükutunu pozaraq ağır-ağır Bakıya gəlir. Bilmirəm, Bakı onun yolunu gözləyirdimi? Amma o, Bakısız qala bilməzdi. Uzun illər neçə-neçə folklor boxçası yığmışdı. Bakıya gəlirdi ki, Azərbaycan folkloruna yaşamaq haqqı versin. Bu məqsədlə qollarını çırmaladı. Folklorə Heydər Əliyev qayğısından ruhlanıb işə başladı. Bu yolda tək olmadı. Ən birinci Yaşar Qarayev dühasının xeyir-duasını aldı.

İndi illər keçib. Müstəqil Folklor İnstitutu fəaliyyət göstərir. İnstitut yaratmaq, özü də sıfırdan başlayaraq, hər oğulun işi deyil. Folkloru keşməkeşlikdən çıxarmaq, onu xalqın mənəvi güzgüsünə çevirmək müstəqillik dövrünün tələbi idi. Çünki folklorumuz da mənəvi əsarətdə idi. Folklor incilərinin yenidən toplanması, folklor külliyyatlarının, antologiyalarının çap olunması Azərbaycan folklorunu dünya folkloru sırasına çıxarmaq üçün çox əhəmiyyətlidir. Folklor İnstitutunu beynəlxalq arenaya qaldırmaq üçün dünya folklor mərkəzləri ilə əlaqələr qurulur, «Ortaq türk

keçmişindən ortağ türk gələcəyinə» adlı folklor konfransları keçirilir. İndi türk dövlətləri ortağ türkcənin yaradılmasına səy göstərirlər. Amma Hüseyn müəllim neçə illərdir bu çətin işin öhdəsindən uğurla gəlir. Folklor İnstitutu türk xalqlarının güvənc yerinə çevrilib. Qonaqların ardı-arası kəsilmir.

Hüseyn müəllim cənubdakı qardaşlarımızın da pənahdarıdır. Onun üçün o taylı-bu taylı Azərbaycan folklorunda birləşir. Hüseyn müəllim arzulayır ki, Göyçə, Şəki, Şirvan, Qarabağ, Ağbaba, Ağdaş və s. folklor antologiyaları kimi, Ərdəbil, Təbriz, Zəncan, Marağa, Urmiya folkloru da qalaq-qalaq cildlərə çevrilsin.

Hüseyn İsmayılov həm də yeni folklorşünaslığın tarixini yaradır. O, folklor nəzəriyyələrinə yaradıcı yanaşır. Zamanına uyğun gəlməyən tezisləri rədd edir, ortaya özünün yeni konsepsiyalarını qoyur. O, bunu həmkarlarından da tələb edir.

Ömürdən illər keçir, yaşlaşır insan. Hüseyn müəllimin də sadəcə yaşının üstünə yaş gəlir. Bu illər onu qocaltmır, müdrikləşdirir. İnsana öz zamanında qiymət vermək çətin olur. Ömür qatarı öz içimizdən keçəndən sonra şəxsiyyətin qiyməti bilinir. Hüseyn İsmayılovun ömür illərini hələ yüzildlik folklor külliyyatları bəzəyəcək. Sizi yüz yaş yaşayasınız.

*Yaşar QASIMZADƏ,
f.e.n., AMEA-nın böyük elmi işçisi*

AZƏRBAYCAN FOLKLORŞÜNASLIĞININ RENESSANSI

Müstəqilliyə qovuşan Azərbaycan elə ilk günlərdən milli mədəniyyətin qorunması və dirçəldilməsi zərurətini duymağa başladı. Ümummilli liderimiz Heydər Əliyev bu milli-mənəvi ehtiyacı daha da dərinlən hiss edir, hamıdan yaxşı anlayırdı. Məhz bu səbəbdən də istiqlaliyyətimizin ilk onilliyində dahi rəhbərin daxili və xarici siyasətində mənəvi aləmi sağlamlaşdırmağa yönəlmiş xətt mədəniyyət sütunlarını möhkəmləndirmək xətti üstünlük təşkil edirdi. Hələ 90-cı illərdə Şah İsmayıl Xətai, Məhəmməd Füzuli, Üzeyir Hacıbəyli, Bülbül, Hüseyn Cavid kimi dahi sənətkarlarımızın yubileylərinin yüksək səviyyədə qeyd edilməsi, dahi Nizami irsinə fəal müraciətin gücləndirilməsi dediklərimizə parlaq sübutdur. Ulu Rəhbərimizin misilsiz mənəvi-mədəni siyasətinin zirvəsi isə ulu Dədə Qorqudun adının və yaratdıqlarının planetar miqyaslarda yad edilməsi, anılması idi. Azərbaycan xalqının «Qurani Kərim»dən sonrakı müqəddəs kitabının – «Dədə Qorqud kitabı»nın 1300 illiyinin dünya miqyasında tənənəli etirafı Azərbaycan müstəqilliyinin bayramına çevrildi. Mühəribə və mühasirə şəraitində yaşayan Azərbaycanın özünü müdfəsi və özünü təsdiqi üçün Baba Kitabımız Dədə Qorqud dastanlarının qüdrətindən də uğurlu, təsirli bir milli-mənəvi-mədəni əsas, vasitə tapmaq mümkün idi?!

Ümumilli liderimiz ən uzaqgörən və dahi bir Azərbaycanlı kimi, «Dədə Qorqud kitabı»nın getdikcə qloballaşan və bütövləşən dünya müstəvisində bayram edilməsi, bütün cahan mədəni ictimaiyyətinin dilindən etiraf etdirilməsi ilə xalqımızın və

vətənimizin halal haqqını ona qaytardı. Daha doğrusu, bu haqqın alınmasına nail oldu. Eyni zamanda həqiqətpərəst və ədalətpərəst olmayana dünya ictimaiyyətinə Azərbaycan Dövlətinin və xalqının kimliyini, əzəmətli tarixini və bugünkü dünya düzənindəki indikindən də yüksək olan yerini bir daha göstərdi. Bəli, dahi Heydər Əliyev misilsiz bir dövlət və siyasət xadimi kimi, Azərbaycanın kökləri minilliklərə gedib çıxan qədim və zəngin mədəniyyətini, yüzüllikləri, minillikləri ötüb gəlmiş möhtəşəm tarixin bütün Qafqazda on min ildən bəri daşlaşmış hey-rətəməz və unudulmaz coğrafiyamızı bütün dünyaya, dostlarımıza və düşmənlrimizə nümayiş etdirdi.

Dahi Heydər Əliyev «Dədə Qorqud» kitabı vastəsilə Şimali və Cənubi Qafqazın bu kitiba səpələnmiş toponimiyasını, ümumən Bəşər mədəniyyətinin dünyanın bu məkanındakı miqyas və mahiyyətini, Azərbaycan dilindən və Azərbaycan mənəviyyatından törəmə olduğunu yeni əsrin və yeni minilliyin başlanğıcında bir daha misilsiz bir dərəcədə vurğuladı.

«Dədə Qorqud kitabı»nın cahanşümül bayramı kimi AMEA-nın tərkibində yeni bir elm ocağının – Folklor İnstitutunun yaradılması da dahi öndərimizin müəzzəm milli-mənəvi-mədəni strategiyasının parlaq səhifəsini təşkil edir. Dədə Qorqud adına Folklor Elmi-Mədəni Mərkəzinin bazasında AMEA-nın Folklor İnstitutunun açılması yeni əsrin əvvəlində – üçüncü minilliyin başlanğıcında ümummilli liderimizin qədərbilən xalqına bəxş etdiyi əvəzsiz töhfə, qiymətli əmanət idi. Dahi öndərimizin bu əvəzsiz zəmanətinə, tayı-bərabəri olmayan yadigarına bütün elmi-mədəni ictimaiyyətimiz, başda direktorumuz Hüseyn İsmayılov olmaqla İnstitutun kollektivi, tam sadıqdirlər və bu minnətdarlığı hər gün öz əməli işləri, yeni-yeni elmi tədqiqatları, folklorşünaslığımızı zənginləşdirən kitabları ilə təsdiqləməkdədirlər.

Beləliklə, Azərbaycan folklorunun və folklorşünaslığının fəaliyyətində, yaşam tərzində keyfiyyətə tam yeni tarixi bir mərhələ başlandı. İstedadlı və zəhmətkeş alim Seyfəddin Rzasoyun həərətli bir ilhamla yazılmış «Folklorlaşan alim ömrü» (Bakı 2007) kitabında geniş şəkildə izah olunduğu kimi, bu yeni mərhələ respublikamızın folklor həyatının bütün sahələrini özündə ehtiva edirdi. Ümumən son illər ərzində Azərbaycan folklorunun toplanması, nəşri və tədqiqi sahəsində görülən bütün əsaslı, fundamental işlər bilavasitə Hüseyn İsmayılovun yaxından iştirakı və rəhbərliyi altında həyata keçirilmişdir. Dədə Qorqud adına Folklor Elmi Mədəni Mərkəzinin AMEA-nın Folklor İnstitutuna çevrilməsi prosesi, bir Elmi tədqiqat İnstitutu kimi yenidən qurulması işlərinin hamısı gözlərimiz önündə baş vermiş, biz bu coşqun quruculuq, yaradıcılıq işlərinin Hüseyn İsmayılov tərəfindən necə bir sonsuz həvəs, ehtirasla yerinə yetirildiyinin şahidi olmuşuq. Folklor İnstitutunun yaradılması, araya-ərsəyə gəlməsi işləri ilə folklorşünaslıq elminin də təzələşməsi prosesləri eyni vaxtda cərəyan edirdi. Təsadüf deyil ki, cəmi bir neçə il ərzində filoloji elmələr içərisində ən perspektivsiz və geridə qalmış sayılan folklorşünaslıq da bir elm sahəsi kimi yenilənmiş və dirçəlməyə başlamış, Azərbaycan filologiyasının qabaqcıl və qalib sahələrindən birinə çevrilmişdir.

Filologiya elmləri doktoru Hüseyn İsmayılovun təşkilatçılıq və rəhbərlik fəaliyyəti çoxşaxəli və genişdir. Folklorumuzun regional mühitlər üzrə çoxcildli antologiyasının çap olunması, onlarla müxtəlif folklor toplularının, yüzlərlə elmi tədqiqat əsərlərinin nəşri fikrimizə parlaq sübutdur. Elə buradaca cəmi bir neçə faktı xatırlatmaq kifayətdir. Qırx il ərzində yalnız yeddi cildi çıxan «Azərbaycan şifahi xalq ədəbiyyatına dair tədqiqlər»in qısa bir vaxt ərzində H.İsmayılovun rəhbərliyiyi altında otuza yaxın cildi nəşr olunmuşdur. Azərbaycan folklor külliyyatının

monumental çoxcildliyinin nəşrinin uğurlu və məhsuldar başlanğıcı da dediklərimizə əyani misal ola bilər. Bu möhtəşəm nəşrdə folklorumuzun nümunələrinin janrlar üzrə 100 cildinin çap olunması nəzərdə tutulmuşdur. Bir məsələni də xüsusi vurğulamağa dəyər ki, Azərbaycanda ilk dəfə həyata keçirilən şifahi və bədii yaradıcılığın belə yüksək səviyyədə təqdimatının yalnız bizim mənəvi ədəbi mühitimiz üçün deyil, ümumən, türk xalqlarının və çağdaş dünyanın mənəvi-mədəni həyatında möhtəşəm bir hadisə olacağı gözlənilir. Cəsarətlə söyləyə bilərik ki, AMEA Folklor İnstitutunun geniş əks-səda doğuran aləmsümül uğurları, Milli Müstəqilliyimizin birbaşa nəticəsi olan unudulmaz nəaliyyətləri az deyil.

H.İsmayılovun yaradıcılıq fəaliyyətini yalnız qeyd etdiklərimiz səciyləndirmir. O, elm kollektivinə rəhbərlik edən bir mütəxəssis, eyni zamanda filoloq alim və folklor toplayıcısı kimi də özünəməxsusdur. Bəli, AMEA Folklor İnstitutunun direktoru H.İsmayılov təkcə inzibati-idarəçilik nöqteyi-nəzərindən deyil, həm də peşəkar folklorşünas kimi böyük işlər görmüş, təkbaşına az qala bir böyük institutun görə biləcəyi iş normasını yerinə yetirmişdir. Əgər təbii caizdirsə, Hüseyn İsmayılov Azərbaycan folklorşünaslıq elminə adəti üzrə deyil, bizim görüb müşahidə etdiyimiz tərzdə yox, necə deyərlər, köklü-köməcli, kompleks şəkildə daxil olmuşdur. O, Azərbaycan folkloruna illərlə topladığı, özü nəşrə hazırladığı və çap etdirdiyi say-seçmə folklor topluları, nəhəng şifahi ədəbiyyat antologiyaları və fundamental elmi-tədqiqat əsərləri ilə daxil olmuşdur. Söylədiklərimizin isbatı və təsdiqi üçün məhsuldar və zəhmətkeş alimin araya-ərsəyə gətirdiyi kitabların bir neçəsinin adını çəkmək, bizcə, kifayətdir. «Vətən qürbətə qaldı» (Göyçə folkloru örnəkləri) B. «Yazıcı» 1993. «Müdrilik çələngi» B., 2000, «Göyçə folkloru» B., 2000, «Misgin Abdal» B., 2001 və başqaları. Bu kitabları diqqətlə oxuyarkən istedadı alim H.İsma-

yılov gözlərimiz önündə mahir və həssas bir folklor toplayıcısı kimi, ağız ədəbiyyatının bilicisi, şifahi mədəniyyətimizin qayğıkeş qoruyucusu kimi canlanır. Hamıya məlumdur ki, əsl folklorşünasının misilsiz fəaliyyəti ondan ibarətdir ki, o, (yəni əlahəzrət folklorçu!) xalq yaradıcılığı məhsullarını xalqın özündən alıb, elmi laboratoriyadan keçirəndən sonra, yenə müəllifin özünə, xalqa qaytarır. Təbiiliyini itirməyən bu yaradıcılıq son dərəcə cazibədar və heyrətamiz bir prosesdir. MİNİllikləri arxada qoymuş xalq yaradıcılığı dürdanələri, dağlardan-qayalardan süzülüb gələn bulaq suları tək şəffaf və safdır. Böyük folklorşünas istedadı bax bu təkrarsız gözəlliyə məftunluqdan doğulur, dağ çeşmələrinin təmizliyindən və bakirəliyindən qaynaqlanır, güc-qüvvət alır. Amma folklorşünas taleyini yaşamaq son dərəcə müşküdür. Xüsusən folklor toplayıcısı olmaq məşəqqətli, ağır bir vəzifəni yerinə yetirmək deməkdir. Bu iş, bu peşə dünən də, bu gün də, həmişə ağır zəhmət, gərgin əmək tələb eən bir sahə olmuşdur. Məhz bu həqiqətləri bildiklərimizə və dərindən dərk etdiyimizə görə də səkkiz yüz səhifəyə yaxın «Göyçə folkloru» (Bakı, 2000) və yeddi yüz səhifəlik «Göyçə dastanları və aşiq rəvayətləri» (Bakı 2001) kitablarını nəzərdən keçirərkən bu monumental topluların yaranması, araya-ərsəyə gəlməsi üçün hansı miqyaslarda əsəb və əmək, qeyri-adi zəhmət tələb edildiyini təsəvvür edib heyrətlənirik. Azərbaycan folklorşünaslığını yeni ideya və yanaşmalarla zənginləşdirən, təzə elmi-nəzəri impulslarla yaradıcılıq işlərinə həvəsləndirən bu nəhəng toplama məhsulları, eyni zamanda bir alim, mütəxəssis kimi Hüseyn İsmayılovu çağdaş folklor elmimizin tarixindəki yeni dövrün əsasını qoyanlardan biri kimi xarakterizə etməyə imkan verir.

XX yüz ilin ikinci yarısında uğurlu fəaliyyət göstərmiş görkəmli Azərbaycan filoloqları və folklorşünasları M. Seyidov, P. Əfəndiyev, M. Həkimov, S. Paşayev, Y. Qarayev, A. Nəbiyev, İ.

Abbaslı və başqaları haqqında rəğbətlə qarşılanmış kitabların, elmi tədqiqat əsərlərinin, məqalələrin müəllifi olan qayğıkeş və təşəbbüskar alimimiz Seyfəddin Rzaysoy «Folklorlaşan alim ömrü» kitabında elmi təfəkkürümüzdə gedən prosesləri daha da dərinlən arşdırmağa müvəffəq olmuşdur. Filologiya elmləri doktoru Hüseyin İsmayılov yaradıcılığını folklorşünaslığımızın son 10-15 illik nailiyyətləri kontekstində araşdırıb ümumiləşdirən Seyfəddin Rzaysoyun aşağıdakı fikirləri diqqəti çəkir: «Aşiq sənətinin tarixi-prosessual strukturunun yeni konsepsiyası» müasir çağımızın görkəmli alimi, Azərbaycan folkloru və folklorşünaslığı naminə hər cür fədakarlıq göstərən, ona sözün gerçək anlamında patriarxlıq edən Hüseyin Ələsgər oğlu İsmayılova məxsusdur.

Bu ad elm aləmində, xüsusilə folklorşünaslıqda sürət və cəsarətlə elmi nüfuzun ünvanına çevrilməkdə, milli folklorşünas düşüncəmizin bir sıra əhəmiyyətli sxem və modellərini yaxın dövrümüz (bəlkə də uzaq dövrümüz) üçün standartlaşdırıcısının nominativ kordinatına isnad verməkdədir. Milliliklə bağlı olan hər cür elmi fəaliyyətə təkan verməklə özəlliklə milli folklorşünaslığımızın elmi və inzibati inkişafında rolu müstəsna dır. Elmi fəaliyyətin Yaşar Qarayev ənənələri ruhunda tərbiyə tapmış Hüseyin İsmayılovun XX yüz il Azərbaycan filoloji və estetik fikrinin patriarxınının (Y. Qarayevin) düşüncəsində doğan və arzunun milli səviyyəsini ifadə edən Folklor İnstitutu ideyasını gerçəkləşdirməsi, onu milli varlığımızın faktına çevirməsi önəmi hələ çox sonralar anıldıqca anlanacaq və dəyərləndiriləcək hadisə olmaqla Hüseyin İsmayılovun gerçəkləşmə, ifadə kodlarına sığmayan milli passionarlığından, etno-psixoloji enerji kamilliyindən, öz elmi-mədəni intellektuallığında milli düşüncəni işarələndirməsindən özünün bütövlükdə milli-mədəniyyətin ifadə kodu olmasından soraq verir».

XXI yüz il Azərbaycan üçün xeyirli və uğurlu başlanğıcdır. Azərbaycan iqtisadiyyatının müvəffəqiyyətləri dünya miqyasında etiraf olunmaqdadır. Dahi Heydər Əliyev siyasətinin coşqun və ilhamlı davamçısı gənc və müdrik prezidentimiz İlham Əliyevin rəhbərliyi altında Azərbaycan xalqı öz milli həyatının təkrarsız yüksəliş dövrünü – renessans epoxasını yaşamaqdadır. XXI yüz ildə başlanmış və öz vüsətinə görə misli-bərabəri olmayan Azərbaycan renessansının müəllifi və misilsiz memarı cənab İlham Əliyevdir. Azərbaycan folklorunun və folklorşünaslığının cahanşümül müvəffəqiyyətləri də ümummilli-mədəni proses olan mənəvi intibahımızın-Azərbaycan renessansının üzvi və təbii nəticəsi, mühüm tərkib hissəsi kimi qavranılmalı və dəyərləndirilməlidir. AMEA Folklor İnstitutunun yaradıcı kollektivinin filologiya elmləri doktoru Hüseyn İsmayılovun rəhbərliyi altında əsrin əvvələrindən etibarən qazanmağa başladığı ardıcıl uğurlar, araya-ərsəyə gətirdiyi yüzlərlə kitablar, beynəlxalq əhəmiyyət daşıyan elmi əsərlər, həyata keçirdiyi ümumdünya rezonansına malik konfranslar bu cür qiymətləndirməyə, məsələyə qeyd etdiyimiz qlobal miqyaslardan yanaşmağa tam ciddi əsas verir.

*Sənubər KƏRİMOVA,
AMEA Folklor İnstitutu
Qorqudşünaslıq şöbəsinin elmi işçisi,
Azərbaycan Respublikasının
Əməkdar mədəniyyət işçisi*

TANRI HAQQI

Hüseyn İsmayılovla görüşən hər kəs onun söhbətlərinin seh-rinə düşür. Nənnisi Göyçə gölünün həzin ləpələri ilə həmahəng yırğalanmış, gəncliyi «qüdrətdən səngərli, qalalı dağlar»ın, zənbur çiçəkli yamacların qoynunda, sazlı-sözlü el aşıqlarının məc-lislərində keçmiş bu oğuz torununun hər sözü, hər kəlməsi insanı vəcdə gətirir, soy-kökümüzün genindən, qanından axıb gələn məhrəm duyğuları coşdurur.

Qəhrəmanlıq və məhəbbət dastanlarından, el deyimlərin-dən, Ələsgər ilhamından qaynaqlanmış Hüseyn müəllim təpədən dırnağa folklordur. Millətin bu yaddaş kodu beşikdən başlayaraq qətrə-qətrə onun varlığına hopub. Hələ Sovet imperiyasının qadağalar dövründə sinəsində tüğyan edən duyğuları vərəqlərə, kitablara köçürüb.

Azərbaycan müstəqillik qazandıqdan sonra millətimizin tari-xinə, soy-kökünə, mənəvi dəyərlərinə sonsuz məhəbbət və qayğı göstərən əbədi liderimiz Heydər Əliyev milli yaddaşın oyanışı və təşəkkülü, milli mənəvi dəyərlərin qorunub gələcək nəsillərə çatdırılması üçün müdrikanə tədbirlər gördü. Bunlardan biri də AMEA Folklor İnstitutunun yaradılması idi. Həmin instituta rəhbər seçimində Köprülü tərəzisinin ağır gözü Hüseyn müəllimə nəsib oldu. Mən buna *Tanrı haqqı* deyərdim. Çünki Hüseyn müəllimin sonrakı fəaliyyəti də bunu sübut edir. Sən demə, qəlbi xalq yaradıcılığına, milli-mənəvi dəyərlərimizə coşğun

məhəbbətlə dolu olan bu folklorşünas alimin həm də gözəl təşkilatçılıq bacarığı varmış. Bunun üçün institutun yarandığı gündən ötən müddət ərzində görülən işlərə nəzər salmaq kifayətdir. Burada xalqımızın bədii təfəkkürünü, tarixi keçmişini, soy-kökünü, adət və ənənələrini özünə qaytarmaq, onları inkişaf etdirmək, gələcək nəsillərə çatdırmaq və ümumbəşəri qlobal-mədəni inteqrasiya sahəsində çox mühüm işlər görülmüşdür». «Azərbaycan folkloru antologiyası» çoxcildliyi, «Azərbaycan şifahi xalq ədəbiyyatına dair tədqiqlər», «Azərbaycan folklorunun ilkin nəşrləri» seriyası, ingilis və rus dillərində rəzümə ilə dərc edilən «Dədə Qorqud» jurnalı, türkdilli xalqlarla, dünya xalqları ilə qlobal-mədəni əlaqələr, beynəlxalq konfranslar, elmi-ədəbi məclislər və s. bu qəbildəndir.

İndi planetdə qloballaşma prosesləri sürətləndikcə etnik-milli dəyərlərə qayıdış zərurətə çevrilir. Hüseyn müəllimin təşəbbüsü və rəhbərliyi ilə 2003-2007-ci illərdə keçirilən «Ortaq Türk Keçmişindən Ortaq Türk Gələcəyinə» adlı beynəlxalq folklor konfransının əhəmiyyətini nəzərə alaraq Türkiyə Respublikası Hüseyn Qazi Kültür və Sənət Vəqfi Hüseyn İsmayılovu «Türk dünyasına xidmət» ödüli ilə mükafatlandırmışdır.

Hüseyn müəllim, Siz ömrünün 55-ci səhifəsi tamamlanan canlı bir folklor ensiklopediyasıdır. Ululardan qaynaqlanmış bu zəngin xəzinənin gələcək nəsillərə əmanət edilməsi üçün Sizə uzun ömür diləyirəm. Dağ çaylarıtək coşğun təbiniz heç vaxt sönməsin.

*Tacir SƏMİMİ,
Aşıq yaradıcılığı şöbəsinin elmi işçisi*

CƏFAKEŞ ALİM

Səhv etmirəmsə, Hüseyn müəllimlə ilk dəfə Azərbaycan Dövlət Teleradio şirkətinin xalq yaradıcılığı redaksiyasının (radio) verilişlərinin birində rastlaşmışam. Bu veriliş hörmətli şairimiz Eldar İsmayılın «Ulu Göyçə» poemasına həsr edilmişdi. Həmin verilişdə Hüseyn müəllim də, mən də çıxış etdik. Hüseyn müəllimlə bu ilk tanışlıq məndə xoş ovqat yaratdı. Folklorla, el ədəbiyyatına olan həvəsim keçici, ötəri olmasa da, Hüseyn müəllimlə görüşəndən sonra daha da qüvvətləndi. Bu yolla inamla addımlamağa başladım. Bu çətin və şərəfli yolda addımlarımın möhkəmlənməsində Hüseyn müəllim öz köməyini əsirgəmədi. O, üreyimdə ümid çırağı yandırdı.

Bir gün baxdım ki, gəlib Ədəbiyyat İnstitutunun nəzdində olan Folklor Sarayının qarşısına çıxmışam. Hüseyn müəllimlə görüşlərimin sayı artdı. Bu, aramızdakı dostluq və səmimiyyətin qüvvətlənməsinə səbəb oldu. Mən folklorla, el ədəbiyyatına ürəkdən bağlı olduğumdan qəti qərara gəldim. Ədəbiyyat İnstitutunun Dədə Qorqud adına Folklor Elmi-Mədəni Mərkəzində kiçik elmi işçi kimi fəaliyyətə başladım. Mən sırası işçi olsam da, bu günə qədər Hüseyn müəllimlə münasibətlərimdə heç bir dəyişiklik görməmişəm. O həmişə mənimlə səmimidir, qayğısını əsirgəmir. Hüseyn müəllim hamıya qarşı diqqətçil və qayğıkeşdir.

Mən heç vaxt yadımdan çıxarmıram ki, mənim boya-başa çatdığım Ağbaba bölgəsinin el ədəbiyyatını özündə yaşadan kitablar («Ağbaba Folkloru», «Aşıq Nəсіб») məhz bu işıqlı adamın – Hüseyn müəllimin sayəsində həyata vəsiqə aldı, işıq üzü gördü.

Hüseyn müəllim istər nizam-intizamda, istər işgüzarlıqda institutda hamıya örnəkdir. Mən həmişə heyrətlənirəm ki, Hüseyn müəllim vaxtdan necə səmərəli istifadə edir.

Eşidəndə ki, Hüseyn müəllimin 55 yaşı tamam olur, düzü, inanmadım. Çünki Hüseyn müəllim iyirmi beş-otuz yaşlı gənc alimlər kimi enerji ilə işləyir. Ona bu yaşı vermək çətindir. Üz-gözündən nur tökülən bu böyük alimin işgüzarlıq, təvazökarlıq, səmimiyyət və sadəlik həyat idealıdır. Hüseyn müəllim folklorşünas alim kimi təkcə Azərbaycanda deyil, bütün türk dünyasında tanınmışdır.

Mən də Hüseyn müəllimin 55 yaşı münasibətilə təbrik edir, ona can sağlığı, uzun ömür arzu edirəm. Gün o gün olsun 100 yaşımı qeyd edək, Hüseyn müəllim.

FOLKLORA BAĞLI ÖMÜR

Həyatda çox az adamlar olur ki, həyatını əqidəsi, amalı uğrunda mübarizəyə həsr etsin, özünü elm, folklor yolunda əsl fədaiyə çevirsin, ictimai mənafeyi şəxsi mənafedən üstün tutsun. Yalnız dəmir iradəli, dönməz, mətin, doğma Vətənə qırılmaz tellərlə bağlanan, damarlarında Oğuz Kağandan, Dədə Qorquddan gələn xalis türk qanı axan insanlar bu yolu seçirlər. Təmizlik, saflıq, eloba, doğma yurd təəssübkeşliyi, Vətənin, xalqın mənafeyini hər şeydən uca tutmaq, hər bir Vətən övladına ən əziz bir varlıq kimi baxmaq belə insanların əsl həyat amalına, ömür kredosuna çevrilir. Bütün həyatını belə şərəfli amalla, əqidə ilə yaşayan insanlardan biri də Hüseyn İsmayılovdur.

Hüseyn Ələsgər oğlu İsmayılov 1952-ci il dekabrın 10-da Qərbi Azərbaycanın ən qədim saz-söz ocaqlarından biri olan nağıllı, dastanlı Göyçə mahalının Ağbulaq kəndində dünyaya göz açdı. Göyçənin Ulu Yaradanın sanki öz əli ilə bəzək verilmiş füsunkar təbiəti, zirvəsi daim qarlı dağları, yamyaşıl meşələri, bumbuz bulaqları və ecazkar gözəlliyə malik Göyçə gölü balaca Hüseynə hələ uşaqlıqdan təsir edib, onda saza-sözə dərin, sönməz bir maraq yaradıb. Çünki Göyçədə doğulub sazı-sözü, Miskin Abdalı, Ağ Aşıq, Aşıq Alını, Aşıq Ələsgəri sevməmək, ən azı mümkün deyil. Çünki Ulu Göyçədə saz da, söz də, Vətən də Tanrı ruhlu, Tanrı nəfəslidir. Elə buna görə də onda vətən sevgisi, yurd, torpaq məhəbbəti bu qədər tükənməz oldu.

H.İsmayılov 1970-ci ildə belə bir yurdda – Göyçənin Ağbulaq kəndində orta məktəbi bitirib Bakıya gəlmiş, indiki N.Tusi adına ADPU-nun filologiya fakültəsinə daxil olmuşdur. Bu tədris ocağını müvəffəqiyyətlə bitirən H. İsmayılov yenidən doğma yur-

da qayıtmış, bir müddət Vedinin Şirazlı kənd orta məktəbində müəllimlik etmişdir. 1976-cı ildə isə o, hərbi xidməti başa vurduqdan sonra İrəvan Dövlət Pedaqoji Universitetində müəllim işləməyə başlayır. Onun fədakar bir millət oğlu kimi formalaşmasında İrəvan mühitinin böyük rolu olmuşdur. H.İsmayılovun həyatının bu dövrü elmi-ictimai, pedaqoji və ədəbi baxımdan zəngindir. O, İrəvan universitetində rus ədəbiyyatından mühazirələr oxumuş, Azərbaycan ədəbiyyatı tarixi və ədəbiyyat nəzəriyyəsiindən dərs demiş, yeri gələndə türkün böyüklüyünü və əzəmətini ermənilərin üzünə cəsarətlə söyləmişdir.

1986-cı ildə H. İsmayılov AMEA Nizami adına Ədəbiyyat İnstitutunda “Məmməd Arif rus ədəbiyyatının tədqiqatçısı kimi” mövzusunda namizədlik dissertasiyası müdafiə edərək filologiya elmləri namizədi alimlik dərəcəsi almışdır. Onun o dövrdəki elmi-pedaqoji fəaliyyəti sırasında hazırladığı iki metodik məcmuə də xüsusi əhəmiyyətə malik olmuşdur.

Sonralar H.İsmayılov o vaxtlar Ermənistanda ən nüfuzlu qəzetlərdən birində – Ermənistan KP MK-nın orqanı olan “Sovet Ermənistanı” qəzetində çalışmağa başlayır. Bu dövr də onun həyatında və yaradıcılığında mühüm rol oynayır. O, eyni zamanda Ermənistan Yazıçılar İttifaqının Azərbaycan ədəbiyyatı şöbəsinin və “Ədəbi Ermənistan” məcmuəsinin məsul katibliyini edir, tez-tez “Sovet Ermənistanı” qəzetində Azərbaycan ədəbiyyatı və mədəniyyəti ilə, folklorla bağlı elmi-publisistik məqalələr çap etdirir. H.İsmayılov həm də 1976-cı ildən başlayaraq Qərbi Azərbaycan folklorunun, o cümlədən Göyçə folklorunun toplanması ilə məşğul olur. O, İrəvan Dövlət Pedaqoji İnstitutunun tələbələr ilə hər yay folklor ekspedisiyasında olur, zəngin folklor mətnləri toplayır.

1988-1989-cu illərdə Qərbi azərbaycanlılar mənfur ermənilər tərəfindən öz doğma yurd-yuvalarından çıxarılmaya başlandıqlar. H.İsmayılov da vətəndən sonuncu gələnlərdən olmuş, axıra

qədər ermənilərə qarşı döyüşlərdə fəal iştirak etmişdir. O, Bakıya gələndən sonra həm elmi-pedaqoji, həm ictimai-siyasi fəaliyyətlə məşğul olmağa başlayır. Bu dövr milli dəyərlərin dirçəldiyi, dövlətçilik ənənələrinin bərpa edildiyi, milli özünüdərkətmənin daha da artdığı çağlar idi. Bu zaman H.İsmayılov Azərbaycan Dövlət Neft Akademiyasında ədəbiyyat fənnindən dərs deməyə başlayır və o zamanlar qeyri-profil sayılan ədəbiyyat fənnini tələbələrinə dərinləndirən sevdirə bilir.

Az sonra o, əvvəlcə “Göyçə”, daha sonra isə “Ulu Göyçə” qəzetlərində redaktorluq edir. H.İsmayılov 1989-cu ilin aprel ayından 1997-ci ilin fevral ayına qədər M.Əzizbəyov adına Azərbaycan Neft və Kimya İnstitutunun Azərbaycan dili kafedrasının dosenti vəzifəsində çalışır.

1994-cü ildə Azərbaycan Milli Elmlər Akademiyası Rəyasət Heyətinin qərarı ilə Nizami adına Ədəbiyyat İnstitutunun Folklor şöbəsi genişləndirilərək onun bazası əsasında Dədə Qorqud adına Folklor Elmi-Mədəni Mərkəzi (“Folklor Sarayı”) yaradıldı. O vaxtlar AMEA Nizami adına Ədəbiyyat İnstitutunun direktoru olan Yaşar Qarayev yeni yaradılan bu Folklor Elmi-Mədəni Mərkəzinə rəhbərlik etməyi H.İsmayılova etibar etdi. O, buranı təhvil alanda bina uçur-sökük və yarıtmaz bir vəziyyətdə idi. H.İsmayılov tez bir zamanda binanı təmir etdirdi, oranı normal bir hala gətirdi və Folklor EMM-ə çağdaş Azərbaycan folklorunun görkəmli nümayəndələrini, folkloru həyatının bir hissəsi hesab edən alimləri cəlb etməyə başladı. Folklor EMM tez bir zamanda böyüdü, həqiqi bir folklor, elm mərkəzinə çevrildi. Ümummilliyet lideri, mərhum prezident H.Əliyev və AMEA-nın prezidenti M.Kərimovun Folklor EMM-ə daim qayğısını və himayəsini hiss edən H.İsmayılov qısa bir zamanda Folklor EMM-də 4 böyük şöbə və bir dərgi redaksiyası yaratmağa nail oldu: Qorqudsünaslıq, Azərbaycan folk-

loru, Aşiq yaradıcılığı, Türk xalqlarının müqayisəli folklorşünaslığı şöbələri və “Dədə Qorqud” dərgisi redaksiyası.

1994-2008-ci illərdə Folklor EMM-də (indiki Folklor İnstitutunda – T.O.) Azərbaycan folklorunun regional mühitlər üzrə çoxcildli antologiyasının (AFA-nın) 17 cildi (Naxçıvan, İraq-Kerkük, Göyçə, Şəki, Qarabağ, Şəki-2, Qaraqoyunlu, Ağbaba, Gəncəbasar, İrəvan Çuxuru, Şirvan, Zəngəzur, Şəki-Zaqatala, Dərbənd, Dərələyəz, Ağdaş və Muğan folkloru cildləri çap edildi. Daha 7 cild isə (Şəki-3, Borçalı, Qazax Loru Pəmbək və Cənubi Azərbaycan-3 cildlə) nəşrə hazır vəziyyətdədir. Bundan başqa, bu illərdə 300-ə yaxın müxtəlif folklor toplularının və elmi tədqiqatların da kitab halında nəşri həyata keçirildi. Əsaslı 1961-ci ildə qoyulmuş və 1961-1994-cü illərdə, yəni 33 il ərzində cəmi 7 cildi çapdan çıxan “Azərbaycan şifahi xalq ədəbiyyatına dair tədqiqlər” məcmuəsinin qısa müddət ərzində, 1994-2008-ci illərdə daha 20 cildi (VIII-XXVII) yüksək poliqrafik səviyyədə çap olundu və beləliklə, bu məcmuənin də dövriliyi təmin olundu. Folklor İnstitutunda uluslararası “Dədə Qorqud” toplusu da məşhur türkoloq alim, AMEA-nın müxbir üzvü, filologiya elmləri doktoru, professor T. Hacıyevin baş redaktorluğu ilə müntəzəm surətdə nəşr edilir. Bütün türk dünyasına yayımlanan, səhifələrində qorqudşünaslığa, folklorşünaslığa, türk xalqlarının ortaq mədəni nümunələrinə və digər mühüm elmi məsələlərə geniş yer ayıran bu toplunun da çapı müntəzəm şəkildə həyata keçirilir. 2001-ci ildən hər il 4 sayı nəşr olunan bu toplunun 28 sayı işıq üzü görmüşdür.

Bütün bunlar isə AMEA rəhbərliyinin, şəxsən AMEA-nın prezidenti akademik M.Kərimovun nəzərindən heç vaxt yayınmayıb. Hər il keçirilən AMEA Rəyasət Heyətinin hesabatında Folklor Mərkəzinin gördüyü işlər yüksək qiymətləndirilib. Bunları nəzərə alan AMEA rəhbərliyi 2003-cü il aprelin 2-də Dədə Qorqud adına Folklor Elmi-Mədəni Mərkəzinin daha böyük struktur vahi-

dinə – Folklor İnstitutuna çevrilməsi haqqında sərəncam imzaladı. Bundan sonra Folklor İnstitutunda əvvəlki 4 şöbə – Qorqudşünaslıq, Azərbaycan folklorşünaslığı, Aşıq yaradıcılığı və Türk xalqlarının müqayisəli folklorşünaslığı şöbələri saxlanılmaqla, əlavə 4 yeni şöbə də yaradıldı: Folklor nəzəriyyəsi, Mifologiya, Redaksiya-Nəşriyyat və Folklor laboratoriyası. Bütün bu işlərin görülməsində, Folklor İnstitutunun belə uğurlar qazanmasında H.İsmayılovun son dərəcə böyük və danılmaz xidmətləri vardır. O, Folklor İnstitutunda görülmən bu işlərdə tək-cə inzibati elmi rəhbər kimi yox, eləcə də bir folklorşünas alim kimi yaxından iştirak edib. Belə ki, o, Göyçə, Qaraqoyunlu, Ağbaba, İrəvan Çuxuru, Dərələyəz folklorunun toplanması və tədqiqi sahəsində həcm və sanbal baxımından müqayisə olunmayacaq işlər görmüşdür. Bu sıradan alimin “Vətən qürbətində qaldı”, (Göyçə folkloru örnəkləri. Bakı, “Yazıçı”, 1993), “Müdrilik çələngi” (Bakı, Səda, 2000), “Göyçə folkloru” (AFA, III c. Bakı, Səda, 2000), “Miskin Abdal” (Bakı, Səda, 2001), “Göyçə dastanları və aşıq rəvayətləri” (Bakı, Səda, 2001), “Qaraqoyunlu folkloru” (AFA, VII c. Bakı, Səda, 2002), “Ağbaba folkloru (AFA, VIII c. Bakı, Səda, 2002). “Göyçə aşıq mühiti: təşəkkülü və inkişaf yolları (Bakı, Səda, 2004), “Aşıq yaradıcılığı mənşəyi və inkişaf mərhələləri” (Bakı, Səda, 2004), “Azərbaycan xalq ədəbiyyatından seçmələr” (Bakı, “Şərq-Qərb”, 2005,) “Azərbaycan folklorunun regional xüsusiyyətləri”, (Bakı, Səda, 2006), “Dərələyəz folkloru” (Bakı, “Nurlan”, 2007) və s. kitabları onun Azərbaycan folklorşünaslığındakı fəaliyyətinin misilsiz bir göstəricisinə çevrilmişdir. Bunun üçün tək-cə bu faktı demək kifayətdir ki, yalnız praktik toplama materialları olan “Göyçə folkloru” – 766 səhifə, «Göyçə dastanları və aşıq rəvayətləri» – 700 səhifə, “Gəncəbasar folkloru” – 522 səhifə, “Ağbaba folkloru” – 476 səhifə, “Qaraqoyunlu folkloru” isə 464 səhifədir.

2004-cü il H. İsmayılovun həyatında əlamətdar bir il oldu. Belə ki, H. İsmayılovun rəhbərliyi və təşkilatçılığı ilə Folklor İnstitutu üçün əlavə, müasir tələblərə cavab verən üçmərtəbəli, yeni bir bina tikilib istifadəyə verildi və bir il ərzində rekord sayda – 31 adda kitab nəşr olundu. İnstitut üçün əlavə avadanlıq, o cümlədən 5 yeni kompyüter, skanyer və printerlər də alındı. H.İsmayılovun özü isə 2004-cü ildə Bakı Dövlət Universitetində AAK tərəfindən yaradılmış birdəfəlik Müdafiə Şurasında doktorluq dissertasiyası müdafiə etdi və Türkiyənin nüfuzlu yaradıcılıq qurumlarından olan Hüseyin Qazi Kültür və Sənət Vəkfı tərəfindən “Türk folkloruna xidmət ödülü” ilə təltif olundu.

Folklor İnstitutunun kollektivi arasında H.İsmayılovun yüksək məmur imici və böyük hörməti vardır. O, bu xüsusiyyətlərə özünün əsl insani keyfiyyətləri, işgüzarlığı, yorulmazlığı, bacarığı və hərtərəfli elmi potensialı ilə nail olmuşdur. Ona həm də dərin müşahidə qabiliyyəti, hər kəslə elə onun öz dilində danışmaq, müəyyən məqamlarda lazımi maneələri etmək və yüksək səviyyədə idarəetmə qabiliyyəti də xasdır.

H.İsmayılov eyni zamanda fundamental və orijinal düşüncəyə malik bir alimdir. O, uzun illərdir ki, Azərbaycan aşiq sənətinin tarixi-prosesual strukturu üzərində araşdırmalar aparır. Onun bu sahədə Göyçə aşiq mətnlərinə əsaslanan “Göyçə aşiq mühiti: təşəkkülü və inkişaf yolları” adlanan doktorluq dissertasiyası ədəbi hadisə səviyyəsində müdafiə olunmuşdur. H. İsmayılov bu dissertasiyada Azərbaycan aşiq sənəti tarixinin konseptual modelini ortaya qoymuş, bununla da həm elmi saxta və əsassız ehkamlardan xilas etmiş, həm də Azərbaycan elmini dünya türkoloji arenasına çıxaran yeni bir konsepsiya irəli sürmüşdür.

Öz irihəcmli və orijinal məqalələri, elmi çıxarışları ilə elmi mətbuatda, radio və televiziya kanallarında ardıcıl və məhsuldar

çıxış edən H.İsmayılov Azərbaycan folklorşünaslıq elminə, eləcə də ictimai-ədəbi fikrə yeni-yeni töhfələr vermişdir.

H. İsmayılov fundamental folklor tarixi yaratmağa nail olmuşdur. Belə ki, 2006-cı ildən etibarən, H. İsmayılovun bilavasitə rəhbərliyi ilə Folklor İnstitutunda yüzcildlik “Azərbaycan folkloru külliyyatı”nın (AFK) nəşr olunmasına başlanmışdır. Qısa müddətdə bu silsilədən olan on cild – “Nağıllar” cildləri folklorşünasların və geniş oxucu kütlələrinin ixtiyarına verilmişdir.

H.İsmayılov siyasi, milli, mənəvi cəhətdən bütöv şəxsiyyətdir. Onun vətənə, dövlətə və xalqa sədaqətli xidməti ali siyasi rəhbərliyin daim diqqət mərkəzində olmuş və bu, müxtəlif səviyyələrdə dəfələrlə qeyd edilmişdir.

Bu il – 2007-ci il dekabrın 10-da həyatı mübarizələrlə, keşməkeşlərlə, nağıl və dastanlarla, sazla-sözlə keçən, əqidəsi, amalı yolunda polad tək əyilməyən və bütün keşməkeşlərdən, mübarizələrdən qalib, üzüağ çıxan H.İsmayılovun 55 yaşı tamam oldu. Qoy Ulu Tanrının Sizə bəxş etdiyi bu qoşa beşin mayak tək yanan işığı sizin həyat yollarınıza daim işıq saçsın və bu qoşa beşin üzərinə daha bir qoşa beş də əlavə olunsun. O zaman isə yubileyinizi nəvənəticələrinizlə, doğmalarınızla birlikdə, hələ də yağlı düşmənlərin əlinə inləyən Ulu Göyçədə, doğulub boya-başa çatdığınız Ağbulaqda qeyd edək!!! Əlli beş yaşınız mübarək olsun, Hüseyn müəllim!

UÇULMAZ KÖRPÜ TAĞI

Hələ universitetin filologiya fakültəsinin tələbəsi ikən tələbə yoldaşım Maral xanım Azaflı mənim folklora dərin marağımı hiss edib, Folklor Sarayı kimi fəaliyyət göstərən sarayın müdiri Hüseyn müəllimlə əlaqə saxlamağı məsləhət bilmişdi. Həmin ərəfədə görüşə bilməsəm də, nə vaxtsa onunla görüşməyi düşünmüşdüm. Sonralar – 1999-cu ildə «Kredo» qəzeti nəşrə başlayanda mən qəzetin məsul katibi kimi Hüseyn müəllimlə görüşdüm, müsahibə xarakterli bir yazı hazırladım...

Bir də Hüseyn müəllimlə xeyli sonralar, Folklor sarayı Dədə Qorqud adına Folklor Elmi-Mədəni Mərkəzinə çevriləndən sonra ara-sıra görüşürdük. 2004-cü ilin fevralında isə Hüseyn müəllimə yaxınlaşıb, ondan iş istədim. Böyük məmnuniyyətlə məni elmi işçi vəzifəsinə götürdü. Beləcə, əməkdaş kimi işə başladım.

Artıq o vaxtdan dörd ildən çox vaxt ötüb. Böyük bir institutun rəhbəri kimi, özünün qayğıkeşliyi və səmimiyyəti, humanistliyi ilə özünü kollektivə sevdirməyi bacarıb Hüseyn müəllim. 55-ci yaşın zirvəsinə yol gedir, bu, mənəcə, o qədər də böyük yaş deyil. Amma özünün insanpərvərliyi, genişürəkliliyi ilə hamının gözündə bir ağsaqqal kimi ucalıb. Qədimi, köhnə kişilər kimi, aqıl insan, böyük ağsaqqal kimi...

Hüseyn İsmayılov güləruz insandır, onun gülüşündə yalnızca təbəssüm sezə bilməzsən, bu da onun saflığının bir nişanəsidir.

Hüseyn İsmayılov həm də ciddi adamdır, bu, özünü sözübütövlüyündə göstərir, dostlara sədaqətliyində, tabeliyində olduğu işçilərinə qayğılı münasibətində bürüzə verir.

Hüseyn İsmayılov təmənnasız rəhbərdir, hər kəsi qabiliyyətində görə dəyərləndirir, savadına görə qiymət verir.

Onun haqqında xoş sözlər silsiləsini çox artırmaq olar. Amma bircə onunla kifayətlənirəm ki, Hüseyn müəllim bir mənəviyyat körpüsüdür. Keçmiş nəsillərlə indiki və gələcək nəsillər arasında.

Keçmişin adamları kimi sadədir, safdır, təmənnəsizdir və öz timsalında keçmişin mərd kişilik mücəssəməsini bu günkü nəslə nümayiş etdirir, ondan nümunə götürən müasir gənclik bu kişilik-ərənlik nümunəsini gələcəyə estafet kimi aparır. Keçmişimizin mənəvi irsini – folklorumuzu yaşatmağı və gələcəyə çatdırmağı özünün böyük mənəvi missiyası hesab edən Hüseyn İsmayılov rəhbərlik etdiyi institutun kollektivini buna səfərbər etməklə uculmaz bir körpü tağıdır – mənəviyyat körpüsü!..

*Rüvşən ƏLİZADƏ,
AMEA Folklor institutunun elmi işçisi*

USTADIMIZ, MƏRŞİDİMİZ...

AMEA Folklor İnstitutunun adı, ğnğ, mğsbət imici hazırkı zaman kəsiyində yalnız ölkəmiz daxilində yayılmayıb, həm də ölkə hğdudlarından kənara zıxaraq dğnyanın qabaqcıl folklor məkanlarının diqqətini cəlb edibdir. Bir süzlə, bu ğğnə qədər Folklor İnstitutu ilə bağılı əvəzsiz rəğbətlərin, sayqıların şahidi olmuşuq və bu şahidlik, bu təəssğrat radiusu ğğnbəğğn büyyğğr, genişlənir. Bu uğurların, fərəhlərin ilkin səbəbkarı, ilkin zəhmətkeşi və təşkilatçısı yorulmaz folklorşğnas alim, institutumuzun direktoru, filologiya elmləri doktoru, professor Hğseyñ İsmayilovdur.

2003-cğ ili xatırlayıram. Həmin il hərbi xidmətimi bitirmiş və elmi iş ğzərində işləmək ğzğn Folklor İnstitutunun direktoru Hğseyñ mğəllimə mğraciət etmişdim. İlk tanışlığımız zamanı zəhmli və gərgin gürdğyğm Hğseyñ mğəllim, mənim folklor sahəsinə, Folklor İnstitutuna gəlişim ğzğn yaşıl işıq yandırdı. Sonrakı düvr ərzində Hğseyñ mğəllimdə gürdğyğm dəyanəti, bğtövlğyğ, kişiliyi, insaniyyəti və digər mğsbət keyfiyyətləri hər ziyalıda mğşahidə etmədiyimin də fərqiñə vardım. Folklor İnstitutunda ilk ğğnlərdən gürdğyğm nizam, ədalət və səmimi atmosfer əhvalımı bğsbğtğn dəyişdi. Dərk etdim ki, qurumun rəhbərinin, onun idarəçilik prinsiplərinin dğrgstlğyğ təşkilatın bu səviyyəyə zatmasının başlıca səbəbidir. Haqq və ədalət, elm və məsuliyyət, dğrgstlğk və zəhmət kimi prinsipərin Hğseyñ mğəllimin həyat amalı olduğunu da dərk etdim. Bu ğğnə qədər bunları gürdğm, bunları duydum...

Hğseyñ mğəllim hər zaman bizlərə – institutun gənc elmi əməkdaşlarına folklorşğnaslıq elmini sevməyi, dərindən üyrənməyi, təbliğ və təşviq etməyi tüvsiyə edibdir. Bu təlqiniñə, bu zəhmətinə güərə Hğseyñ mğəllim yalnız bizim direktorumuz yox, həm də ustadımız, mğrşidimizdir. Yğzlərlə elmi məqalənin, onlarla elmi monoqrafiyanın, nezə-nezə elmi kitabın mğğəllifi olan Hğseyñ

mğəllim, Azərbaycan elmi mğhitini fəth etmiş folklorşğnas alim kimi hər birimizin fəxridir, idealıdır. Hğseyin mğəllimin bu gğnə qədər ğmumtğrk kontekstində gürdğyğ qlobal işləri, yğrğtdğyğ tğrkzğlğk ideologiyasını bu yazımızda əhatəli şəkildə sadalamaq mğmkğnsğzddğr. Qeyd edək ki, bğtğn uğurlar, o cğmlədən Hğseyin mğəllimin təşkilatçılığvə gərgin zəhməti ilə kezirilmiş “Ortaq Tğrk Kezmişindən Ortaq Tğrk Gələcəyinə” adlı Uluslararası Folklor Konfransları (2007-ci ildə Beşinci konfrans kezirildi) tarix səhifələrinə qızıl hərflərlə yazıldı.

Bu yaxınlarda hürmətli direktorumuz Hğseyin İsmayılovun 55 yaşı tamam oldu. Fikrimcə, bu yaş da Hğseyin mğəllimin mğdrikiyinə, vətənpərvərliyinə, düvlətçilik eşqindəki əzm və təpərinə daha bir təkandır. Mən Hğseyin mğəllimi təbrik edir, ona uzun ümğr, can sağlığı, yeni-yeni elmi uğurlar və hər zaman indiki kimi gənc qalmağvə arzulayıram.

ĞMUMTĞRK FOLKLORUNUN “GÜYZƏ YÜRƏSİ”

Büyğk tğrk folklor arealına dair bu gğnə qədər bir zox elmi yeniliklər baş vermişdir. Bu yeniliklərdən biri də, 2008-ci ilin başlanğıcında AMEA Folklor institutunun direktoru, filologiya elmləri doktoru, professor Hğseyin İsmayılovun “Azərbaycanda Aşık Sanatı (Güze Yüresi)” adlı kitabının Tğrkiyənin başkəndi Ankarada nəşr edilməsidir.

Professor H.İsmayılovun konseptual araşdırmasının nəticəsi kimi bu kitab, tğrk milli-mənəvi dəyərlər dğnyasının zəngin folklor arsenalına salınmış mütəbər kürpğlərdən biri olmaqla, həm də dğnya xalqlarının süz-informasiya əlaqələrinin bərpası baxımından xğsusi ünəm daşıyır. Artıq bu kitabla tanış olan hər bir Anadolu-tğrk bilim adamı və sadə oxucusu üzlğyğndə Azərbaycan aşık sənətinin

şəcərəsi, onun yayılması, genezisi haqqında bəgtüv bir təsəvvür, tamlaşmış bir qənaət formalaşdırıla biləcək. Bir zox əsərlərində, kitablarında Azərbaycan-türk aşiq sənətinin mahiyyətinə geniş elmi prizmadan nəfuz etmiş prof. H.İsmayılov, bu monoqrafiyasında da aşiq sənətinin lokal coğrafi məkanı, Güyzə aşiq sənətinin təşəkkül və təkamül mərhələlərinə dair tutarlı faktlar göstərmiş, yeni formatlı arqumentləri möəyyən etmişdir.

Kitabda Azərbaycan – türk aşiq sənətinin müvcud məhətləri izərisində Güyzə aşiq məhəti digər məhətlərin genetik bazası kimi göstərilir. Prof.H.İsmayılov bu təyinatdan qabaq mərhə akad.Yaşar Qarayevin elmi tezisində diqqəti yünəldir: “Tarixdə hər şey bizim gözən folklorlardan, folklor isə... Güyzədən başlayır. Rəbəbın (Fəzuli qəlbının telinin) vətəni Dəclə və Fərat arası, lirikanınkı- Egey dənizinin sahili, Qopuzun vətəni isə Güyzənin bətninin, bağrının başı olub. Hər halda Qopuzdan ilk ilahi, şifahi simfonik səda Qafqaza Güyzədən yayılır” (Y.Qarayev). Qeyd edək ki, məğəllif kitabında Güyzə aşiq məhətini geniş və məstəqil sferada araşdıraraq folklor məhətlərinin transformasiya hadisələrini, bunların səbəblərini aydın şəkildə təhlil edir və təhlillərində problem kimi gürənən məqamları sistemli variantlarda göstərir.

Qısa olaraq biz, prof. H.İsmayılovun Güyzə aşiq məhəti ilə bağlı möəyyən etdiyi elmi qənaətlərin bəzilərini diqqətə zətdırırıq:

- Qərbi Azərbaycan, Borzalı və Azərbaycanın qərb rayonlarındakı aşiq sənətinin qaynaqlandığı məhət Güyzə aşiq məhətidir;
- Güyzəni ədəbi-mədəni məhət kimi səciyyələndirən başlıca göstərici isə qədim türk xalq ənənələrinə maksimum bağlılıq, sadıqlıq və türk üzgərləyğdğr.

Bu dəyərləndirmədən sonra prof.H.İsmayılov Azərbaycan aşiq sənətinin inkişaf mərhələlərini miqyaslı məstəvidə möəyyən-

ləşdirir və qeyd edir ki, Güyzə aşıqları aşiq şəcərəsini birmənalı şəkildə Miskin Abdaldan başlayırlar. Bu başlanğıc ikili xarakter daşıyır:

1. Miskin Abdal Ozan İbrahimin şagirdi olubdur. Başqa süzlə, bu, ozan-aşiq transformasiyasının təsdiqidir.

2. Miskin Abdal haqq aşığıdır; başqa süzlə sufi-dərvişdir – mğrşiddir; bu da aşiq-aşiq transformasiyasını təsdiqləyir.

Buradan o nəticəni çıxarmaq olar ki, aşiq sənətinin əsasında həm ozan sənəti, həm də sufi təriqəti dayanmışdır (H.İsmayılov).

Qeyd edək ki, tədqiqatçı alim, İlahi eşqlə haqqa yetən qəhrəmanın bəsirət güzğnğn azılmasına, aləmin sirlərinə vaqif olmasına aid maraqlı faktlar güstərir. Məlum olur ki, “Kandan məkana səfər eyləyən” haqq aşığı İlahi eşqə yğksəlir, mistik qatlı qıfıləndləri İlahi qğdrətin gğcğylə züzğr, dağla-daşla danışır. Mənələr dğnyasının bilicisi kimi bu haqq aşığı obrazının təşəkkğl tapmasında xalq sufiliyinə mənəbə sayılan şamanlıq gürğşlərinin də izi vardır. Alim şamanlıqla bağılı yazır: “Tğrk şamanlığından fərqli olaraq oğuz şamanlığından yalnız dğnyagürğş səviyyəsində danışmaq olar”.

Araşdırmalar nəticəsində bəlli olmuşdur ki, əski zağlarda həm başzi, həm gələcəkdən xəbər verən, həm kahin və təbib olan şamanların cəmiyyət həyatında ayrıca bir yeri var idi. Məsələn, şaman mifologiyasında başlıca fiqur təbiəti metaforik olaraq canlı varlıq kimi qavrayan şamanın üzğdğr. O, qamlıq eləyərək ruhlarla insan oğulları arasında əlaqə yaradan bir mediatorudur.

Tədqiqatçı alim daha sonra Miskin Abdalla bağılı yazır: “Miskin Abdalla bağılı elmi araşdırmaların məhdudluğunu da nəzərə almaqla süzğgedən şəxsiyyətin və onun zoxistiqamətli fəaliyyətinin aşığıdakı kontekstlərdə üyrənilməsi vacibdir:

a) Miskin Abdalın şəxsiyyəti (siyasi fəaliyyəti və sosial statusu).

b) Miskin Abdalın sufi statusu.

c) Miskin Abdalın sənətçilik fəaliyyəti”.

Prof.H.İsmayılov yazır: “XVII-XVIII əsr xalq şeirinin Dərdli Nəsim, Şımpırılı Sevgili, Qul Mahmud, Zodlu Fatma xanım kimi gürkəmli nəgmayəndələrinin yaradıcılığı həmin mərhələnin məhsuludur”.

XIX əsri Güyzə aşiq poeziyasının intibah düvrü kimi səciyyə-ləndirərən alim qeyd edir: “XIX əsr bəgtüvlükdə Azərbaycan tari-xində mürəkkəb bir düvrüdü. Yaranışından azad yaşayan türk insanı bu əsrdə işğala məruz qalıb; türk eli dağıdılıb, türk xalqı yağı əlində qul edilib və nəticələri bu gün də müşahidə edilən mədəni-mənəvi, dini-ruhani deqradasiyaya uğradılıb... Eyni zamanda Azərbaycan milli şğurunun oyanması və milli azadlıq hərəkatının ilkin rəşeymlərinin yaranması da XIX əsr Azərbaycan reallığının faktıdır”.

Tədqiqatçı alim “Güyzədə dastan yaradıcılığı” adlı fəsildə yeni təsnifatlar təqdim edir:

“Əski xalq şeiri gətəndə yaranan ədəbiyyat tarixi-xronoloji ardıcılıq və mədəni-genetik əlaqəni itirmədən iki xğsusi tip təşkil edir:

1. Qopuz şairləri.

2. Saz şairləri.

Birincilərin daşıyıcı subyekti “ozanlar”, ikincilərinki isə “aşıqlar” idi”.

Bizim gğən aydın olur ki, qopuzun əski bir musiqi aləti kimi qədim türk baxşı-ozanlarının saqu (ağı) süylədiyi, dastanlar oxudu-ğu zaman oynadığı rol, yerinə yetirdiyi funksiya məhz sakral aləmdən nəşət tapmış akt idi. Bəgtən baxşılar ayin zamanı qopuzdan istifadə edirdilər. Qazaxların, qaraqalpaqların arasında dolaşan rəvayətlərə əsasən üvliya Qorqud Ata qopuzun ilk yaradıcısı idi. Qopuzun mistik mənələrindən biri də şamanın üz küməkzi ruhlarını onun sədalari altında zağırmaları ilə bağılı olmuşdur.

Tədqiqatçı alim Qorqud məfhumu ilə bağlı maraqlı faktlar ortaya qoyur: «Qorqud» nə qeyri-mğəyyən bir mifoloji obraz, nə də mğəyyən bir tarixi şəxsiyyətdir. Əski zağın reallığına güərə bu konkret olaraq “qurd” (bürğ, gük bürğ, canavar) kimi təsəvvğr olunmuşdur. Hami ruh kimi (animizm səviyyəsi), totem kimi (totemizm səviyyəsi) təsəvvğrlərdə oturuşmuş Qorqud (qoruyucu qurd, xilaskar qurd) mifopoetik qavrama prosesində sakral (xilaskar, şaman, ata, peyğəmbər) və real (kahin, ozan, ağsaqqal, mğdrik şəxsiyyət) olaraq ğzvlənmişdir”.

Tğrklərin əski zamanlardakı hegemoniyası, dili, ədəbiyyatı ilə bağlı Prof. H.İsmayılov tutarlı, maraqlı elmi izahat təqdim edir: “Tğrklərin zox əski zamanlardan geniş ərazidə yayılması mğxtəlif coğrafi, iqtisadi, siyasi, mədəni, dini mğhitlərə dğşməsi, etnik-mədəni təkamğl və başqa etnik – mədəni sistemlərlə əlaqələr tğrk ədəbiyyatının inkişafında zəşidli təmayğllər və hətta ədəbiyyat tiplərinin yaranması ğzğn əsas faktorlar olmuşdur. Tğrk mədəni-ədəbi mğhitinin Şərqdə – Tğrkğstanda (Mərkəzi Asiyada) yaratdığı ədəbi dəyərlər sistemi qərbdə – Qərbi Asiyada və Şərqi Avropada mğstəqil ədəbi mğhitlərin yarana bilməsini istisna etmir. Məlumdur ki, qərbdə əski tğrk-bulqar ədəbiyyatı Şərqdə əski tğrk-uyğur və tğrk-oğuz ədəbiyyatlarına nə yaranma zamanına güərə, nə də poetik mğkəmməlliyinə güərə ğğzəştə getmir. Şərq tğrklərinin və Qərb tğrklərinin həm dilini, həm də ədəbiyyatını qovuşduran oğuz-qıpzaq dili və oğuz-qıpzaq ədəbiyyatıdır. Şərqdə karluq və uyğurların, qərbdə isə bulqarların təkə mədəniyyətdə və ədəbiyyatda deyil, həm də birbaşa etnomədəni təkamğlğndə oğuzların və qıpzaqların iştirakı şğbhəsizdir”.

Prof. H.İsmayılovun tədqiqat əsərindən bir həqiqət də məlum olur ki, Tğrkğn əzəməti onun əski zağdakı yaradıcılığı, üzğndə

ilkin əcdad, mədəni qəhrəman cizgilərini əks etdirməsi və bəgtüv-
lğkdə tğrk dğnya nizamını dğzənləyən demiurq olması ilə bağıdır.

Qalib SAYILOV
AMEA, Folklor İnstitutunun elmi işçisi,
«Lider-fakt»ın baş redaktoru

İŞIQLI ALİM, SƏMİMİ İNSAN

İnsan doğulduğu gündən onunla bahəm bir ömür kitabı səhifələnidir. Haqlı olaraq ərəblər insan ömrünü kitaba bənzədiblər. Ancaq elə yaşamalısın ki, sənin ömür kitabının səhifələri yeknəsəq, yorucu deyil, mənalı, şərəfli və məntiqli olsun. Mehmet Əbdülfəttah Şahinin təbirincə desək, ən uzun ömürlülər ən çox yaşayanlar deyil «çevirib-çevirib» həyatlarından ən çox səmərə və cəmiyyətə səmərə verə bilənlərdir. Bu ölçüyə görə, yüz yaşında qısa ömürlülər olduğu kimi, on beş yaşında, yüz illərdə əldə edilə biləcək bərəkət və feyzlərlə başı göylərə ucalan insanlar da mövcuddur.

İyirminci yüzil Azərbaycan bədii söz sənətinin, rəssamlığın, elmin və mədəniyyətin sürətlə inkişaf etdiyi, el sənətinin, folklorun və xalq yaradıcılığının geniş intişar tapdığı, hər SAhədə milli özünəməxsus, milli oyanışın gücləndiyi bir dövrdür. Belə bir məqamda sənətin, elmin inkişafına xidmət edənlər fərdlər və şəxsiyyətlər olmuşdur. Hər bir sahədə fərdi yaradıcılıq özünü bariz surətdə göstərmişdir. Azərbaycan folklorunun inkişafında yeni elmi konsepsiyanın müəllifi isə canı və qanı ilə vətənə, torpağa bağlı bir insan, işıqlı alim Hüseyn Ələsgər oğlu İsmayılovdur. Filologiya elmləri doktoru H.Ə.İsmayılov yalan və bəlağət üzərində qurulmuş dırnaqarası nəzəriyyələri darmadargın etmiş, daha orijinal və mütərəqqi konsepsiya – yeni nəzəriyyə ilə çıxış etmişdir.

Bizə məlumdur ki, cəmiyyətin bütün sferalarında baş verən ən mütərəqqi hadisə və olaylar, dəyişmələr idrak məhsulu olaraq

hər şeydən əvvəl insanların şüuru ilə bağlıdır. Avtoritar və totalitar sistemlərin hüquqi demokratik sistemlə əvəz olunması cəmiyyətin şüurunda köklü dəyişikliklərin baş verməsi ilə nəticələnir. Demokratik proseslər ziyalıda vətəndaşlıq ləyaqətinin, dövlət və xalq qarşısında məsuliyyət hissənin daha da möhkəmlənməsinə imkan yaradır. Hazırda ölkəmizdə mütərəqqi islahatlar prosesinin fəallaşması, bir sıra aktual problemlərin həlli folklor SAhəsində də sanballı tədqiqatlara başlamağı həyati tələbatə və elmi zərurətə çevirdi. Beləliklə də, ümumilli lider, böyük öndər H.Əliyevin xeyir-duası, f.e.d. H.İsmayılov fədakarlığı və əzmkarlığı ilə müqəddəs bir ocaq – Folklor İnstitutu yarandı. Respublikanın bütün mütərəqqi ziyalıları bu hadisəyə ürəkdən sevinilər. Tezliklə bu saf və halal MƏKANDA Ölkənin ən sanballı və ləyaqətli folklorçu alimləri cəm oldu. Akademiklər, tanınmış professor və elmi işçilər institutun perspektivlərini müzakirə edir, hər bir işdə bilik və bacarıqlarından maksimum istifadə edirdilər. Gecə ilə gündüzün, qaranlıqla işığın, xeyirlə şərin mübarizəsi həmişə olmuşdur. Belə bir müqəddəs ocağın – Folklor İnstitutunun yaranmasına sevinənlərlə bəhəm ona paxıllıq edənlər, xudbin əməllərlə bu saflıq və paklıq ocağına şərböhtan atanlar da tapıldı. F.e.d. H.İsmayılov həmin xudbinləri birərbirə tapıb İFşa etdi. Onların elmdən uzaq olduqlarını, alverçi xislətlərini faş etdi. Lakin «qara əllər» yenə sakit dayanmadı. Öz SAVadsızlıqlarını və plagiatiqlərini həmişə aranı qarışdırmaq və intiriqalar salmaqla diqqətdən yayındıranlar yenə də qara əməllərindən əl çəkmirdilər. Bu dəfə də Hüseyn İsmayılov onlara qələbə çaldı. Bir çoxlarının elmsizliyini sübut etdi. Belə əcaib-qəraib əcinə xislətlilərin səsini kəsmək Hüseyn müəllimin sağlamlığı bahasına başa gəlirdi. Hüseyn müəllim özünün və İnstitutumuzun, eləcə də ölkəmizin ləyaqətinin qorunmasında nəinki sağlamlığından, hətta həyatından keçməyə hazır olduğunu mətnlə nümayiş etdirdi. Bu bizlər üçün bir örnək oldu. Belə

əzmkarlıq isə onun doğulduğu və böyüdüüyü mühitlə bağlı idi. Hüseyn müəllim Göyçə kimi zəngin mənəvi bir mühitdə dünyaya gəlib. Dədə Ələsgərin zəngin irsini öyrənə-öyrənə özü də Dədələşib.

İbtidada «əlif» - Allah,

«Bey» - birliyə dəlalətədi.

«Tey» - təkdi, vahidi – yekta,

Arif bu elmə bələddi – deyən Dədə Ələsgərin, ocaq Ələsgərin külliyyatını birər-birər muncuğu sapa düzən kimi düzə-düzə Hüseyn İsmayılov özü də üzü pirliyə-piraniliyə doğru yön aldı. Ömrünün pır və pırani məqamına yetişdi. O da ocaqlaşdı, o da pirləşdi.

Onun folklor elminə gətirdiyi yeni konsepsiyalar elmi ictimaiyyət tərəfindən təqdir olundu. «Aşığı sənətinin təşəkkülü; inkişaf mərhələləri», «Göyçə dastanları və aşığı rəvayətləri», «Misgin Abdal», «Azərbaycan folklorunun regional xüsusiyyətləri» və s. kimi fundamental əsərləri elmi ictimaiyyət tərəfindən maraqla qarşılandı. Bəzi özlərini folklorçu sayan «alimciklər» Hüseyn İsmayılova çox fitnə-fəsad etdilər. Lakin «günəşin üzərinə çökən buludlar» günəşin ziyasını heç vaxt azalda bilməz.

Əzizim Hüseyn müəllim!

Sizə mane olanlar həmişə özlərinin toxumuş olduqları xəbislik və riya torunda boğulacaqlar. Çünki riya və yalan üzərində qurulan şey möhtəşəm ola bilməz.

İlk bahar gəlirkən akasiya ağacı da, alma ağacı da çiçək açır. Çox çəkmir ki, akasiyanın çiçəkləri solur, lakin heç bir meyvəsi olmur. Alma ağacının isə çiçəkləri töküldükdən sonra barı-bəhəri olur. Sizin barınız bizim, Sizin dissertantlarımız, şeyirdləriniz.

Hüseyn Ələsgər oğlu böyük alimdir, yaxşı təşkilatçıdır, ağı-saqqallığı bacaran rəhbərdir. Bütün bunlara rəğmən səmimi insandır və şəxsiyyətdir. Sözünlə əsl mənasında yaxşıdır.

Şair demişkən:

Könlüm zirvələrlə görüşmək istər,
Yol tapa bilmirəm duman əlindən.
Yaxşı ki, dünyada yaxşı varıymış,
Yoxsa tərg olardıq yaman əlindən.

Yaxşı ki, yaxşılar var. Yaxşı ki, Hüseyn müəllim var. Allaha
şükürlər olsun! Deməli, hələ yaşamağa dəyər!

CƏSARƏTİN TƏNTƏNƏSİ

Xalqın folklorunu, milli dəyərlərini araşdıran, ona şəkil və rən alimlər çoxdur və bundan belə də olacaq. Folklor bəlkə də yeganə milli dəyərdir ki, millətin coğrafi arealı, tarixi gerçəkliyi burada öz fəlsəfi-estetik simasını qoruyub saxlayıb. Folklor inciləri tarixin, insanlığın sınağından keçir, ələnir, ən gözəl və layiqli nümunələrini əsrlərdən adladaraq yaşadır.

Lakin folklorə, milli-mənəvi dəyərlərə baxış, onların elmi-fəlsəfi təhlili hər alimin elmi-mədəni səviyyəsindən asılı olaraq dəyişir.

Azərbaycan milli məfkurəsinin ən dəyərli atributlarından biri də aşiq sənətidir. Prof. Hüseyn Ələsgər oğlu İsmayılovun bu sahədəki tədqiqatları təkcə elmi yenilik deyil. Hüseyn müəllim qırmızı imperiyanın yaratdığı elmi-ateizm təbliğatının canlı qurbanı olan aşiq sənətinin üzərindəki material-dünyəvilik kabusunu sındırdı. «Aşiq» məfhumunun əslində Haqq nurunun təcəllası olaraq, məclis, əyələncə sənəti yox, ürfani-missioner bir hadisə olduğunu Hüseyn Ələsgər oğlu sübut etdi. Onun «Aşiq yaradıcılığı: mənşəyi və inkişaf mərhələləri» adlı fundamental elmi nailiyyəti uzun illərin axtarışı kimi çox qiymətli bir əsərdir. Hüseyn İsmayılovun ən böyük xidməti isə özündən sonra gələn yenilikçi, cəsarətli elmi konsepsiyalara meydan açmağı oldu. Bəli, Hüseyn müəllim ənənəvi stereotiplərə son qoydu, aşiq sənəti və ümumiyyətlə xalq yaradıcılığı üzərindəki kommunizm tilsimini sındırdı. Bu çox böyük qələbədir. Ən başlıcası isə azman bir cəsarətdir.

Biz bu gün AMEA Folklor İnstitutunda bu böyük cəsarətin təntənəsini yaşayırıq. Hüseyn Ələsgər oğlu bizə Miskin Abdalı qayıtdı, Ələsgər fəlsəfəsinin əslində yüngül bəşəri hisslərdən

ibarət olmadığını göstərdi. Bu keyfiyyətləri nəzərə alaraq, cəsarətlə söyləmək olar ki, alimin konsepsiyası nəinki Azərbaycanda, eləcə də Azərbaycan xalq məfkurəsinin mühüm yerə malik olduğu ümumtürk milli-mənəvi dəyərlər sistemində elmi yenilikdir. Bu cəsarət yolunda biz doğma alimimizə daha yeni və fundamental elmi nailiyyətlər arzulayırıq.

FOLKLORDAN KEÇƏN ÖMÜR

Folklordan dissertasiya yazıb alimlik zirvəsinə yüksəlmək hələ folklora bağlılığın tam göstəricisi deyil. Elə insanlar (yəni mütəxəssislər) var ki, əldə etdikləri bu cür uğur onların həyatında müəyyən bir mərhələni təşkil etməsindən dolayı önəm daşıyır. Elə insanlar da var ki, onların ömür tarixçəsindəki belə zaman kəsimlərini ayrıca vurğulamağa ehtiyac qalmır. Peşəyə vurğunluq həyata vurğunluq qədər olur belə insanlarda. Peşə qayğıları gündəlik qayğılarını da alır onlardan. Məhz Hüseyn Ələsgər oğlu da belələrindəndir. Hüseyn müəllimin sadə və səmimi insan olması onu çevrəsindəki çoxluqdan o qədər də fərqləndirmir. Çünki bu keyfiyyətlər çoxluğun (tam mənada cəmiyyətin) dəstəklədiyi adi insani normalardır. Hüseyn müəllimi çevrəsindən fərqləndirən ondakı adi görünməyən keyfiyyətlərdir. Məsələn, məlum səbəblər üzündən Qərbi Azərbaycandan deportasiya olunduqları zaman canını, qismən də malını bir təhər ərazidən çıxarmağa səy göstərən soydaşlarından (birelliləri nəzərdə tutulur) fərqli olaraq, Hüseyn müəllim canı qədər əziz tutduğu folklora aid maddi olanların (yazılı mənbələrin, hazır eksponatların və s.) xilasına çalışıb. Özünün dediyinə görə, Bakıya gətirə bildiyi materialların həcmi bir yük avtomobilinə sığacaq qədər imiş.

Bəs Hüseyn müəllimin folklorun sehrinə düşməsinin əsl səbəbi nədə idi?! Yazıb-pozmağa qədəm qoyduğu məktəb illərindəmi?! Yoxsa ali təhsilə yiyələndiyi institut həyatındamı?! Bəlkə doğulub boya-başa çatdığı Vətən torpağından boy verən milli-etnik yaddaşın, genetik kodun özü idi bu sehr?!?! Elə Göyçədə

doğulmaq həm bu kodun, həm də «Vətən yükü» qədər ağır bir yükün daşıyıcısı olmaq demək idi. Göyçə sözü-saza, sazı-sözə sarılan, sonra da sarmaşığı tək yüksəkliyə can atan, dədə-ozan minarəsinin ən uca minbəri idi Hüseyn Ələsgər oğlu üçün! Əhsən bu ucalığa, haqdan yaranmış qüdrətə!!!

Göyçə həm də məkani bir reallıq, yurd yeri, dədə-baba ocağı idi Hüseyn Ələsgər oğlu üçün!.. Bu məkanı, bu yurdu, bu ocağı dağıtdılar. Ancaq bu ocağı söndürə, bu soyu qıra, bu ruhu öldürə bilmədilər. O bu ocağın (sevgili övladları kimi) közünü gözündə, ruhunu canında daşdı və vücudundakı bu ruh, bu atəş ona bəs etdi ki, Vətənin başqa bir guşəsində yenidən bu ocağı közərtsin, qalasın, alovlandırsın! İndi bu ocağın ətrafında kimlər yoxdu?! Milli-mənəvi dəyərlərimizi uca tutan, folklor işini haqq işi, milli mücadilə kimi dərk edən (hər cür fitnə-fəsaddan uzaq) folklorçuların demək olar ki, hamısı bu ocağa tapınıb! Kimlər bu ocaqda yoxdusa, ocağın nə günahı?! Bu yerdə altmış illiyində Elxan Məmmədliyə həsr etdiyim kiçik həcmli yazıdan bir fraqmenti yada salmağa ehtiyac duyudum: «Allah Hüseyn müəllimdən razı qalsın! Ölkəyə səpələnmiş folklorçuların bütöv arsenalını bu ocaqda cəmləşdirib onlardan «nizami ordu» təşkil edə bildi».

Folklor İnstitutu əməkdaşlarının çox önəm verdiyi və tez-tez işlətdiyi bir istinad var: «İnstitutun ab-havası «bayırdakından» çox seçilir. Bura daxil olan kimi adamın əhvalı yaxşılaşır». Bu ab-havanın özü çox yaxşı, fəqət onun yaradılması çox zordur! Buna görə hamılıqla Hüseyn müəllimə minnətdarıq! (Əfsuslar olsun ki, bu ab-hava çox yerdə hiss olunmur) Mübaliğəsiz Hüseyn müəllimin müsbət keyfiyyətlərini sadalaya billərəm. Lakin daha çox önəmli saydığım keyfiyyəti onun təmənnadan çox-çox uzaq bir vəzifə sahibi olmasıdır. Çox təəssüf ki, zamanımızda bu keyfiyyət çox

kişinin xislətində sezilmədi. Mənən zənginləşmək istəyənlərə şəxsi nümunə ola bilər Hüseyn Ələsgər oğlu!

Hüseyn müəllim dostları ilə keçirdiyi vaxtı özünün ən duyğulu anlarından sayır. Daha şən və sərbəst olduğundan belə anlarda «onu tutmaq olmur». Elə bir neçə ay öncə onun doğum günündə onunla birgə keçirdiyimiz gündəki kimi... Həmin günün sevinci onunçün ikiqat idi. Həm doğum günü, həm də dostların əhatəsi... (Hüseyn müəllimlə dost olmaq istəyən adamın sadə və səmimi olması yetərlidir). Həmin günü ona çoxlu səmimi sözlər ünvanlandı. Hər kəs onun barəsindəki fikirlərini onunla bölüşmək istəyirdi. Sıra mənə yetişdi. Fikirlərim orijinal səslənsin deyə fərqli çıxış etməyə çalışdım. Bilmirəm nə dərəcədə uğurlu alındı, amma sözlərimin səmimiliyinə şübhəm yox idi. Fikirlərimin zirvəsi isə ən azı Dədə Ələsgər ömrü qədər (105 il) ömür, gün istəyim oldu Hüseyn müəllimə...!

55 yaş onun hələ qarşıda neçə-neçə uğurlu yaradıcıq illərinin olacağını, neçə-neçə insana arxa duracağını ismarıqlayır.

KEÇMİŞLƏRDƏN GƏLƏN ADAM

Əlli beş yaşını təzəcə qeyd edən Hüseyn müəllim ilə mənəm tanışlığım cəmi-cümlətani beş ildir. Bu beş ildə beş yaşlı körpə uşaq kimi qəlbi kövrək olan bu insanı, sanki, əlli ildir tanıyıram. Ona baxmayaraq ki, mənəm hələ qırx yaşım təzəcə tamam olub. Allahın bəxş etdiyi bu Qədər yazısında yaşımın üstünə yaş gəlib, yaşadı olduğum Hüseyn müəllimin doğum şəhadətnaməsində deyil, mənəvi dünyasında hesablanan yaşını beş il tanıdığım hesabla öz yaşımın otuz beşinə vursam, iki əsrə yaxın edər. İliyindən qanınacan, kökündən sümüyünəcən, soyundan görkəminəcən, görkəmindən davranışlarının spesifik təzahürünəcən türk oğlu türk olan, bütün həyatı boyu türk sözünü götürüb böyük millət sevgisiylə içindən keçirib, zahirində daşıyan bu dəyərlı insanın türkün boy göstərdiyi hər məkən içindən sevgisi yol gəlırsə, yaşını özünüz hesab edin.

Mən heç zaman Hüseyn müəllim kimi insanlar barəsində çox danışa bilməmişəm. Danışmaq istəsəm də, yenə bacarmamışam. Onları daxilimdə daşıyıb, iç dünyamda həmişə onlar ilə danışımışam. Bir kəs haqqında həmişə daha çox danışa billəcəyın halda, daha az danıssan daha yaxşıdır. Çünki onu birtərəfli təqdim etmək yaxşı olmaz. Hərtərəfli təqdim etmək sözün çoxluğunda mümkün olmaz.

Əzizimiz Hüseyn İsmayıl soylu, Ələsgər oğlu!

Yaşının üstünə yaş gətirsın Uca Yaradan,

Muradına əlin çatsın,

Mənzilinə yolun.

Hansı əsrdən gəlmisən bilmirəm,

Allah izn versin inşallah, –

Ya bu əsrdəkiləri yığ apar öz əsrinə,
Ya o əsrdəkiləri gətir bu günə.
Getdiyın yolun aydınlığı,
Su kimi çilənsin ömrünə!
Amin!

SAZ HAVASINDA DEYİLƏN QOŞMA

Ay hüseyin lələ, saz götür ələ,
Hikmət ilə danış, din aramızda.
Könlü gətir dilə, mizrab vur telə,
Bir elə, bir olsun min aramızda.

Sən səlam əhlisən, səlam söyləyək,
Gözəl sözə gözəl kəlam söyləyək.
Əzəl başda «Əliflə» «Lam» söyləyək,
«He» olaq, «nun» olaq, «sin» aramızda.

Qafil olan guya gedir düz yolu,
Nə sağı görməyir, nə də ki, solu.
Sağı mələk, solu şeytanla dolu,
Bir yolu gedirik, cin aramızda.

Dünyadan nə qədər olsa da pünhan,
Bəlli yolundadır mələklə şeytan.
Bircə yol itirib cin ilə insan,
Haqq ilə batildi din aramızda.

Əzəl yaranışdan növi-bəşərik,
Bir kürədə eyni odda bişərik.

Biri birimizdən ayrı düşərik,
Həmişə dolanar kin aramızda.

Hər yerdə bir adda çağrılır Allah,
Allah bağışlasın, əstəğfürullah.
Çoxdan dağılardı yer üzü vallah,
Nə yaxşı ki, var «amin» aramızda.

Bu dünyada dünyası var hər kəsin,
Avazı da özündədi hər səsin.
Könül istər, bircə dostlar deməsin,
Atif, sınıb qələmin aramızda.

2007-ci il.

*Alı ALIYEV,
Sumqayıt şəhər 25 saylı məktəbin müəllimi*

SAZ-SÖZ XİRİDARINA

Ulu Göyçənin axar-baxarlı bir bölgəsində dünyaya göz açan qaya əzəmətli, dağ vüqarlı, gəncliyinin müdrik çağlarını yaşayn hörmətli professor Hüseyn İsmayılov, ömrün-günün uğura calansın!

Siz gənclik illərindən elmə, o cümlədən ümumtürk folkloruna maraq göstərməklə, ilk öncə ulu Göyçənin folklor xəzinəsini və itib batmaqda olan, ədəbi ictimaiyyətə bəlli olmayan söz sər-raflarının adlarını üzə çıxardınız və onların yaradıcılıqları haqqında ilk məlumatları mətbuatda işıqlandırdınız. Belə tapıntılardan Aşıq Alı, Xəstə Bayraməli, Şair Aydın, Miskin Abdal, Ozan İbrahim, Şair Aqıl, Ozan Heydər və digərlərinin Adını çəkmək olar.

Hörmətli Hüseyn müəllim, Siz hələ İrəvan Dövlət Pedaqoji İnstitutunda işləyərkən daim elmi axtarışlar apırır, necə deyərlər, **xam və maraqlı mövzularla** dövrü mətbuatda məqalələr dərc etdirirdiniz. Sizin həmin məqalələriniz sanki, məcbur edirdi ki, digər bölgələrdə yaşayan ziyalılar da mütləq öz regionlarının folklor tarixinə nəzər salsınlar, qocaları danışdırıb onların yaddaşında olanları üzə çıxarsınlar. Siz tələbələrə də ciddi tapşırırdınız ki, hər kəs öz kəndinin, bölgəsinin folklor nümunələri əsasında referat, diplom işi hazırlasın. Mən Sizin tarixə, folklorla bağlılığınızın daim şahidi olmuşam. Siz hələ İrəvanda olarkən istəyirdiniz ki, vaxtilə Oğuz-Türk yurdu olan Göyçənin, Qaraqoyunlunun, Zəngibasarın, Vedinin, Dərələyəzin, Zəngəzurun, Qarkilsənin (Sisyanın) folklor nümunələrini toplayıb nəşr etdirəsiniz. Siz nə qədər də uzaqgörən imişsiniz. Belə bir missiyanın yerinə yetirilməsi Ermənistanda

yaşayan azərbaycanlı ziyalıların çiyinlərinə düşürdü. Nə yaxşı ki, mən də üzərimə düşən bu missiyanı qismən də olsa yerinə yetirməyə çalışmışam.

Hörmətli professor, Dərələyəz folklorunun regional xüsusiyyətlərinin mənim tərəfimdən tədqiq edilməsi də məhz elə sizin təşəbbüsünüzlə həyata keçirildi. Bu elmi işin ərəsə-araya gəlməsində sizin əməyiniz, bir elmi rəhbər kimi, danılmazdır. Mən çəkinmədən deyə bilərəm ki, siz təkcə folklor tarixini araşdırmaqla kifayətlənmirsiniz, həm də onun xiridarısınız. Mətbuatda, televiziya da onu işıqlandırmaqla yanaşı, həm də analoqu olmayan bir iş görməklə bütün bölgələrin folklorunun toplanıb nəşr olunmasına nail olmuşunuz. AMEA-nın Ədəbiyyat İnstitutu nəzdində fəaliyyət göstərən «Folklor evi»ni bu gün həqiqi mənada geniş elmi araşdırmalar aparan bir fəal instituta çevirmisiniz. Çox mehriban və işlək bir kollektiv yaratmışınız. Fəxrlə deyə bilərəm ki, sizin ayrı-ayrı televiziya kanallarında folklor xəzinəmizin bu və ya digər növlərindən verdiyiniz açıqlamalar dəyərli tamaşaçıların ürəyincədir.

Möhtərəm professor, Sizde olan dözümlü iradə, folklor xəzinəmizə maraq, həzır cavablıq deyərdim ki, boya-başa çatdığınız ulu Göyçə mahalından və bir də kökdən, nəsilədən gəlir. Hüseyn İsmaylovla Eldar İsmayıl tamın ikiye bölünməyən hissələridir. Həmin tərtdə müdriklik, alicənablıq, sözün sərrafı olmaq qabiliyyəti var. Gəncliyinizin yetkin çağında ağsaqqallıq, idarəçilik, rəhbərlik missiyasını da şərəflə daşıyırsınız.

Hörmətli Hüseyn mülləim, tarixin, folklorun açılmamış səhifələrini açmaqla istər itirilmiş, istərsə də itirilmək təhlükəsində olan bölgələrimizin qan yaddaşını, söz incilərini ipə-sapa düzməklə şərəfli bir yükün alıtına girərək sanballı bir monoqrafiya yaratmışınız («Azərbaycan folklorunun regional xüsusiyyətləri»).

Sizin bu xidmətiniz alimlərimiz tərəfindən layiqincə qiymətləndirilsə də, əminəm ki, gələcəkdə toplayıb tədqiq etdiyiniz materiallarda söylədiyiniz elmi mülahizələrinizdən tədqiqatçılarımız bəhrələnə biləcəklər.

Sizin hər bir yazınız bütövlüklə Oğuz-Türk eli olan bir məmləkətin tarixi salnaməsinə çevrilmişdir.

Hüseyn müəllim, Siz olduqca sadə və gözü tox insansınız. Sizin haqqınızda ayrı-ayrı məclislərdə daim yaxşı sözlər eşitmək mənim üçün çox xoşdur. Yaş fərqimiz çox az olsa da, siz mənim elmi rəhbərim, yəni müəllimimsiniz. Bu isə məndə məsuliyyət hissini artırır.

Möhtərəm Hüseyn müəllim, Sizin haqqınızda bir çox tanınmış insanlar, alim yoldaşlar xoş fikirlər söyləmişlər. Mənim ürəklə söylədiklərim çox emosional olmasa da, səmimidir, qərəzsiz və təmənnasızdır. Eloğlunun müdrik bir şəxsiyyətə ünvanladığı ürək sözləridir. İnanıram ki, Sizin elmi fəaliyyətiniz haqqında tədqiqatçılarımız layiqli fikirlərini söyləcəyək.

Əziz Hüseyn müəllim, Sizə ilk növbədə möhkəm can sağlığı, yaradıcılıq uğurları arzulayıram. Zaman-zaman qazandığınız bu nüfuz və hörmət ömrünüzün sonuna kimi nəsibiniz olsun. Amin!

21.04. 2008.

Xuraman KƏRİMOVA
«Qorqudşünaslıq» şöbəsinin elmi işçisi

AZƏRBAYCAN FOLKLORŞÜNASLIĞININ GÜVƏNC YERİ

Hüseyn müəllim haqqında fikir söyləmək, onun insani keyfiyyətlərini açıqlamaq ətrafındakı insanlara münasibətini dilə gətirməyi bacarmayan bir kəs üçün çox çətinidir. Lakin 55 illik ömrün təntənəsi məqamında söz sözü çəkərkən sözün cazibəsindən kənarda qalmaq daha çətinidir.

Kiminsə haqqında düşünəndə ilk növbədə onun ən qabarıq xüsusiyyəti göz önünə gəlir və bu prizmadan baxaraq onu bir şəxsiyyət kimi fikir süzgəcindən keçirirsən.

Laylası «Göyçəgülü», «Ruhani» üstündə çalınan, dil açanda «Əzizim, vətən yaxşı», «Mən aşiq, oyan, dağlar» deyən, «beşikdən qəbrədək» yol yoldaşımız olan xalq ədəbiyyatının bu gün canıyananlıqla qayğısına qalan Hüseyn müəllim, hər şeydən əvvəl, təmənnasızlığı ilə yaddaşında özünə yer eləyib. Təmənnasızlıq elə bir mənəvi dəyərdir ki, insan haqqında təkcə bunu bilməklə mükəmməl fikir söyləmək olar. Çünki o, insan xislətində ola biləcək pisləkləri məhv edir. Çox gözəl keyfiyyətlər də məhz təmənnasızlıqdan intişar tapıb göyərir.

Mənəviyyəti bu dəyər üzərində qurulmuş, Azərbaycan folklorşünaslığının güvənc yeri, görkəmli alimimiz Hüseyn İsmayılovu 55 illik ömrü ləyaqətlə yaşaması münasibəti ilə təbrik edir, ona sazlı-sözlü folklor ömrü arzulayıram.

Bu illərdə nələr keçib ömürdən,
Uğurlardır qazancınız, varınız.
Ötən günlər bir nağılın əvvəli,
Yüzə doğru addımlayın, varınız!

Aşıq ALTAY

ŞINIXDAN GÖYÇƏNİN HAVASI GƏLİR

1995-ci ildə I kurs tələbəsi olarkən bir dostum ilə İçərişəhərdə yerləşən Folklor Sarayına getdik. Bizi orta yaşlı, sanki qiya-fəsindən nur yağan, gülərüzlü bir adam qarşıladı. Otağına dəvət etdi. Kim olduğumuzu soruşdu. Biləndə ki, mən Gədəbəydən Şınıx mahalındanam, İncəsənət İnstitutunun tələbəsiyəm, saz çalib oxumağı bacarıram, nurlu çöhrəsinə bir az da işıq gəldi. Güllümsədi, sanki xəyalları çox uzaqlara getdi. Ahəstə olaraq kövrək bir səslə şairanə tərzdə: «Çox yaxşı elə bil Göyçəni gördüm, – dedi. – «Şınıxdan Göyçənin havası gəlir» misrasını söylədi. Bəli, bu sadə, səmimi böyük insan Hüseyn müəllimlə ilk tanışlığımız belə başladı. Hələ biz tələbə olarkən məni və neçə-neçə saz-söz adamlarını Folklor Sarayına dəvət etdi, işə götürdü. Azərbaycanın qədim şəhəri olsa da, qara nəfəslərin, yad qüvvələrin təsirindən milli musiqimizin səsi gəlməyən İçərişəhərdə əsl bayram başlandı, saz-söz ab-havası yaşandı. Hüseyn İsmayılovun fədakarlığı sayəsində Folklor Sarayı genişləndi, tanındı. Ulu öndərimiz Heydər Əliyevin sərəncamı Folklor İnstitutunun yaranmasını meydana gətirdi. Hətta Ölkəmizin hüdudlarından kənar da şöhrətlənmiş Folklor İnstitutu Hüseyn müəllimin zəhməti sayəsində xalqımızın məbədghasına çevrilmişdir. Hüseyn müəllim görkəmli alim və şəxsiyyət olmaqla yanaşı, həm də sədaqətli dostdur. Dünya malında gözü olmayan alim xalqına, torpağına, milli-mənəvi dəyərlərə, türkçülüyə varlığı ilə bağlı bir insandır.

Mən uzun illər yaxından tanıdığım, özümə həmişə böyük bildiyim, gözəl məsləhətlərinə qulaq asdığım, əzizim Hüseyn müəllim haqda çox danışa bilərəm. Hörmətli alimi yubileyi mü-

nasibəti ilə təbrik edirəm və ona ailə üzvləri ilə birlikdə uzun
ömür, can sağlığı arzu edirəm.

Ariflər anlayar, duyanlar deyər,
Tanrının nurundan paydı Hüseyn.
Vətən torpağına, vətən oğluna,
Ürəyi gülşəndi, yaydı Hüseyn.

Bəzən xəyallanar, yol alar kəndə,
Bulaqlar başında şəhli çəməndə
Ələsgər sazından söhbət düşəndə
Coşan şələlədi, çaydı Hüseyn.

Gəlsə də düşmənin yüzü, əyilməz,
Altayın ürəyi, sözü əyilməz.
Sözü yerə düşməz, dizi əyilməz,
Ərən oğullara taydı Hüseyn.

Bakı, 2 iyun 2008.

SAGLIĞINDA QIYMƏT VERƏK İNSANLARA

Bir çox insanlar var ki, onlar ömür boyu pislik etməyi bacarmaz, yaxşılıq etməkdən usanmazlar. O kəslər kimsəni sevindirərlərsə onun sevinci ilə sevinər, öz xeyirxah əməllərindən həmişə məmnunluq duyarlar. Xeyirxahlıq belə insanların həyat meyarına çevrilir. Onlar etdikləri yaxşılıqlara görə kimsədən əvəz ummazlar. Yalnız Allahın mərhəmətinə sığınar və ondan mükafat gözləyərlər. El arasında belə insanlara «əməlisaleh insanlar» deyirlər. Ulularımız deyirlər ki, əməlisalehlərin yeri Tanrının dərğahında ucalardan ucadır.

Hörmətli Hüseyn müəllim, siz də belə şəxsiyyətlərdənsiniz. Mən bunu mübaliğəsiz deyirəm. İnstitutumuzun direktoru olduğunuz üçün Sizin haqqınızda yazmaq mənim üçün çox çətinidir. Sizin ehtiyacınız olmayan gəlişigözəl ifadələrdən, bayağı təriflərdən qaçaraq yalnız ürəyimdən keçənləri qələmə almağı özümə borc bildim. Mən sizin qarşınızda özümü həmişə borclu bilirəm. Siz elə bir vaxtda mənim əlimdən tutdunuz ki, o xeyirxah ələ mənim çox böyük ehtiyacım var idi. Elə o gündən körpə uşaq təzə ayaq açan kimi mən də təcricən irəliləməyə başladım. İnstitutdakı gözəl ab-hava da məhz Sizin təsirinizdən yaranmışdır. Sizə də məlumdur ki, İnstitutumuza gələn hər kəs buranı özünə doğma bilir. İnstitutumuzun günü-gündən artan uğurları, nailiyyətləri, institutdaxili istilik, səmimiyyət – bunların hamısı Sizin adınızla bağlıdır. Bütün bunlara görə biz Sizə minnətdarıq. Ulu Tanrıdan Sizə sağlam can və ucalıq arzulayıram.

KOLLEKTİVİN SEVİMLİSİ

Folklor hər bir xalqın milli-mənəvi sərvətidir. Şifahi xalq nümunələrinə sahib çıxmaq millətin özünüdərk məsələsidir. Azərbaycanda Folklor Elmi-Mədəni Mərkəzinə İnstitut statusu verilməsi çox vacib olduğu kimi, bu istituta millətini sevən bir şəxsin rəhbərlik etməsi də son dərəcə zəruridir. Hüseyn İsmayılov məhz belə insandır. Mən artıq səkkiz ildir ki, bu elm ocağında çalışıram. Birinci gündən Hüseyn müəllimin xoş, mehriban siması ilə qarşılaşmışam. Hüseyn müəllim kollektivi sevən, onun qayğısına qalan bir insandır. Səmimiyyəti onu kollektivə yaxın edir. İşçilərin nizam-intizam qaydalarına riayət etməsi, öz işini sevməsi onun çox xoşuna gəlir. Hüseyn müəllim elə şəxslərdəndir ki, özünü sevdirməyi bacarır.

Hüseyn İsmayılov gözəl insan olmaqla bərabər həm də elm sahəsində xeyli uğurlar qazanmışdır. Öz elmi fəaliyyəti ilə elmlər doktoru dərəcəsinə qədər yüksəlmişdir. Folklor İnstitutunda fəaliyyətə başladığı dövrdən ayrı-ayrı bölgələrdən toplanmış materialları çap etdirmişdir. Antologiyaların nəşri folklorumuzu gələcək nəsillərə çatdırmaq baxımından çox əhəmiyyətlidir. Bundan başqa, İnstitutda fəaliyyət göstərən elmi işçilərin ayrı-ayrı mövzulara həsr olunmuş monaqrafiyalarının çap olunması folklorumuzu gələcək nəsillərin dərk etməsi baxımından çox əhəmiyyətlidir.

Hüseyn müəllim həm də mənim elmi rəhbərimdir. Aspiranturaya qəbul olduğum gündən mənə dəstək olub. Öz dəyərli məsləhətləri ilə məni ruhlandırıb. Mən öz müəllimimə elmi fəaliyyətində uğurlar arzu edirəm. 55 beş yaşınız mübarək! Canınız sağ, Ömrünüz uzun olsun!

HÜSEYN MÜƏLLİM, 55 YAŞIN MÜBARƏK

«Hüseyn İsmayılov, 55 yaşın mübarək» kəlmələri deyiləndə xəyal məni 1995-ci ilə apardı. O ilə ki, o vaxtlar mənim həyatımda yeni bir səhifənin açılışına – elm ocağının dərinliyinə girmək şansı verildi. İlk tanışlığımızın təməli sazla başlandı. Elə o vaxtlar mən hiss etdim ki, Hüseyn İsmayılov deyiləndə Göyçə, Göyçə deyiləndə saz yada düşəcək. Bu insan elinə, obasına, vətəninə, xalqına o qədər bağlıdır ki, onun gördüyü işləri təhlil edəndə yalnız sevinirsən, fəxr edirsən.

Nə gözəldir bu dünyanın gərdişi,
Ömrü yarım edə bilməz hər kişi.
Təbrik üçün gəldim atıb hər işi,
Səmimidir saf sözlərlə bu ürək
Hüseyn müəllim, 55 yaşın mübarək.

Bu gün şübhəsiz ki, Hüseyn İsmayılovun elmi fəaliyyəti, televiziya apardığı «Ustadnamə» verilişi, aşıq sənətinə, saza olan məhəbbəti – bunlar hamısı onun şəxsində mənəvi xəzinəmizin, Azərbaycanın mənəvi dəyərlərinin, əxlaqi sərvətlərinin Hüseyn İsmayılovun təbliği sayəsində daha da zənginləşən bir dünyasıdır. O, adilikdən çox uzaqdır. Hüseyn İsmayılovu heç zaman bu duyğulardan kənarda görməmişəm və onu, sözün düzü, məntiqli danışığı, yüksək səviyyədə təşkilatçılıq qabiliyyəti, ən əsası isə əsl Azərbaycan kişisinə məxsus xüsusiyyətləri ilə tanıyıram. Bunlardan kənarda Hüseyn İsmayılov yoxdur. O, bunlarsız bir gün belə yaşaya bilməz. Millətinin, xalqının, yurdunun, yuvasının, torpağının oğludur Hüseyn İsmayılov. Şükürlər olsun ki, onun gördüyü işlər öz müasirləri tərəfindən layiqincə dəyərləndirilir. İnanıram ki, uzun illər topladığı təcrübə müdriklik, saza sözə bağlılıq Hüseyn İsmayılovu gələcəkdə bir ziyalı alim, folklorşünas kimi daha da

zirvələrə qaldıracaqdır. Hüseyn İsmayılovun ən dəyərli işlərindən biri Miskin Abdalın yenidən geniş formada xalqa təqdim edilməsidir. Göyçə aşiq mühitinə yeni baxış, yeni yanaşma tərzini Hüseyn İsmayılovun timsalında aşiq sənətinə verilən ən dəyərli ənamdır. Onun aşiq sənəti haqqında toplanan işləri, təhlilləri digərlərindən çox fərqlənir. Özünün Sözü ilə desək, folklorçu sonradan yaranmır. Hüseyn İsmayılov bu sözlərilə həm də folklorumuza xor baxan insanları özünə qaytarır, kimliyini dərk etdirir. Həyat çox mürəkkəbdir, insan Tanrının ona bəxş etdiyi ömür payını yaşayır, bu ömür payının içərisində çətinliklər də az deyil, bəzən təsvirə gəlməyən, bəlkə də heç tanımadığın bir insan sənə o qədər doğma olur ki, bu doğmalıq həyatın boyu sənə güc-qüvvət verir. 15 ildir mən Hüseyn İsmayılovu tanıyıram. İlk gündən necə görmüşdümse, elə o cür də yadımda qalıb. Yaşının üstünə yaş gəlsə də, həmin kimi odlulu, eşqli, məhəbbətli, atmacalı bir atadır. Çünki o bizlərə doğma övladı kimi həmişə yol göstərir, məsləhətlər verir, hərdən bir hirsələnər və tez də «oğlum Səbuhiyə də belə məsləhətlər verirəm» deməklə könlümüzü alar. Hüseyn İsmayılov həmişə «folklor bizim evimizdi, burda ancaq layiq olanlar işləyə bilər» deyir. Folkloru evi, işçiləri övladı hesab edən müdirin təbii ki, ata olmaq haqqı var. Bu baxımdan atanın yaşının üstünə yaş gəlməsi övladı nə qədər kövrəldirsə, o qədər də qürurlandırır. Ona görə ki, bu ömür yolu çox fərəhli olub, xalqına, millətinə xidmətdən güc alır. Azərbaycanın bəşəriyyətə verdiyi ali dəyərlər dünya xalqları ilə müqayisədə çox zəngindir. Qədimlikdə ali, uca, insani nə varsa, bu günkü mayamıza qatmaq və onu həyatımıza yeni nəfəs gətirən xalqi dəyərlərimizə təməl tökməyin tərəfdarıyıq. Elə dəyərlərimiz var ki, ona bizim varlığımızın üzvi hissəsidir və bizim ilk xalq olaraq əbədiyyətə gedən keyfiyyətimizdir. Belə dəyərlərimizdən biri öz ali qədimliyi və əbədiliyi baxımından bəşəri ucalıqda bərqərar olan sazdır. Konkret olaraq çağdaş həyatımızda onun yaşamasına ləyaqətlə xidmət edən alim, ziyalı

Hüseyn İsmayılov sevgisi, işığı düşür keçmişimizə. Hər kəs elə yaşamalıdır ki, bu ömürdən bayram etməyə məqamlar olsun. Ayrı-ayrı məqamlar deyil, ömrün bütövlüyü bayram ediləcək səviyyədən ibarət olanda şəxsiyyət yaranır və bu şəxsiyyət xalqı təmsil edir. Bu baxımdan həyat yolu uğurlu, bənzərsiz dəyəri olan, həm elmi, həm də mədəni xidməti Hüseyn İsmayılov mənliliyini bizlərə təqdim edir. Qədim çin filosofu Konfusunin müdrik bir kəlamı var. Deyir, heç nə bu dünyada nə vaxtıdan tez, nə də gec gəlmir. Nə gəliyə, elə öz vaxtında, öz vədəsində gəlir!» Mən Hüseyn İsmayılov haqqında birmənalı olaraq söz desəm, böyük filosofun müdrik kəlamına istinadən cavab verərdim. Milli dəyərlərimizin, adət-ənənələrimizin, sazımızın, sözümüzün sıxıldığı, pərakəndəliyə məruz qaldığı bir dövrdə Hüseyn İsmayılovun apardığı mübarizə öz məntiqi nəticəsini verdi. Folklor İnstitutunun elm ocağı kimi gördüyü işləri – şifahi xalq yaradıcılığının kitab halında gələcək nəsillərə ötürülməsini təmin etdi.

Yüz il bizdən sonra gələn nəvələr
Gəlmişik-getmişik nə biləcəklər.
Bizlərdən yadigar qalmasa bir şey,
Biz nələr etmişik nə biləcəklər.

Bu bəndin üçüncü misrasında deyildiyi kimi, «Bizlərdən yadigar qalmasa bir şey». Bəli özündən sonra iz qoymaq, yol açmaq, elmdə sözünü demək və cəmiyyətin qəbul etdiyi ziyalıya çevirilmək qisməti Hüseyn İsmayılovun taleyinə yazılmışdır. Hüseyn İsmayılovun elmi keçmişlə, bu günlə gələcəyə körpü rolunu oynayacaq səviyyədə özünü təsdiqləmişdi. O, çox kövrək insandır! Deməli, hiss edir, duyur, yaşayır, yaradır, ağlayır, ağladır. Bu sözlər musiqiçilər arasında daha çox işlədilir. Ötən günlərdən bir xətirə: 2002-ci il 20-26 may Türkiyə səfəri. Naxçıvandan Silifke şəhərinə avtobusla yol gedirik. Araz çayı boyunca yollar gah onu düşündürür, gah əsəbi halda itirilən torpaqlardan danışır; birdən, a Nemət, sazını

çıxart çal, deyir. Mən sazı götürər-götürməz «Göyçəgülün»dən başla kəlməsini eşidirəm.

Sazın sədaları altında Hüseyin İsmayılov fikrə gedir, mən bu kövrək məqamı çox həssaslıqla müşahidə edirəm. Billərəkdən havanı dəyişmirəm, 1 saata yaxın «Göyçəgülü» ifa edirəm. Bu məqamda Hüseyin İsmayılovun göz yaşlarını görürəm. Bu o məqam idi ki, Hüseyin İsmayılov Tanrı dərgahına qovuşmuşdur. Harda olduğunu yalnız özü bilirdi. Birdən pıçılıtlı bir səslə züm-zümə etməsini və təəssüflə «heyif o torpaqlardan, heç yer oranı əvəz edə bilməz» deməsini eşidirəm.

Hər saz çalınanda eksstaz vəziyyətinə gəlmək Tanrı dərgahına qovuşmaq onun bir insan kimi saflığının, paklığının, müdrikliyinin və ucalıqlarda olmasının əyani təzahürüdür. Bu mənərə sanki, ona gələcəkdə Göyçə haqqında daha dəyərli kitabların yazılmasına stimül verəcək. Biz inanırıq ki, yaxın zamanlarda Göyçəmizə, Zəngəzurumuza, Qarabağımıza, Təbrizimizə və itirilən torpaqlarımıza qayıdacağıq. Hüseyin İsmayılovun 60 yaşını öz doğma kəndi Ağbulaqda keçirəcəyik və mən orda «Göyçəgülü»nü yenidən ifa edəcəyəm. Bu istəklə, bu arzuyla Allahdan Sizə uzun ömür, sağlam can diləyirəm. Amin!

Bu xoş gündə, xoş saatda, xoş anda,
Yarın, dostun, övladların yanında,
Arzu qanad açır duyğularında,
Səmimidir saf sözlərlə bu ürək,
Hüseyin müəllim, 55 yaşın mübarək.

FOLKLORDA GERÇƏKLƏŞƏN RUH YOLÇULUĞU

Mənim tanıdığım Hüseyn İsmayılov fitri türksevərdir, insansevərdir, yurdsevərdir. Onun fitrətində daşdığı türk ruhuna bağlılığı türksevərlik, insansevərlik, yurdsevərlik yönümü yaradıb. Əslində onun fitri folklorçuluğunun təməli bu cəhətlərin birliyindəndir.

Aqibət hər kəsdə bir cür yaşanır. Hər kəsin insanilik imkanı var və bu imkana yetmək, insanilik haqqını təsdiq etmək insandan hünər istəyir.

Türksevərlik – türk ruhuna fitri sevgidir. Türk ruhuna yetib qərarlaşmaq həqiqət yolçuluğuna düşəndən sədaqət tələb edir. Əslində səadət, sədaqət, ləyaqət – üçü bir anlamı ifadə edir. Türk ruhuna bağlılıq, milli vüqarı təsdiq bəşəriyyəti yaşatmaq olur əslində.

Bu gün dünyanın özündən ayrıldığı, ruhsuzlaşdığı bir məqamda türk ruhu dünyaya hava-su kimi gərəklidir. Dünya qlobalçılıq həşirinə qapıldığı, qatıldığı dərəcədə özündən ayrılır, xalqları milli özümlüyündən qərib salır.

Folklor xalqın ilkin ruhundan yetkin soraqlandır. Folklorda xalqın milli dəyərlərinin bənzərsiz, dərin ruhlu, bədii, möcüzələri ifadəsi yaşayır.

Milli dəyərlər-millətin mənəvi, əxlaqi, idraki və bədii səviyyəsinin ifadəsi olub, xalq həyatının, mədəniyyətinin, incəsənətinin, ümumiyyətlə, həyatının bütün sahələri haqqında sistemli fikirlərin məcmuyu, həmin fikirlərin ali mahiyyətidir. Azərbaycan folklorunun toplanılması, tədqiqi, həmçinin bu soraqların türk dünyasına çatdırılması Hüseyn İsmayılovun türksevərliyindən irəli gəlir.

Azərbaycan folklorunda işıqçılıq, fərəhçilik, ağsaqqallıq, ülvi-lik və sair cəhətlərin milli dəyərlər səviyyəsində yaşantısı, təsdiqi var. Bu gün folklorumuz ruhsuz erməniyəni yenmək üçün ən təsirli, mənəvi silahlardan biridir. Erməni hara dartınır-dartınsın, onun sabahı yoxdur. Ruhun gözüylə görmək olur ki, özündən ayrılan həşirli dünya türk ruhuna yeniləcək.

Dünya türk insançılığına təşnədir – bunu etiraf etsə də, etməsə də.

Bu gün türk çox dəyərlərini itirib: milli-mənəvi dəyərlərinə yiyəlik duyğusunu, əlifbasını, dünyabaxışını...

Türk insançılığı aqibətinə doğru yol gedən H.İsmayılova xəlqi dəyərlərimizin yaşadılması yönündə uğurlar arzulayıram.

**XEYİRXAHLIĞI KƏLMƏLƏRƏ SIĞMAYAN
ŞƏXSİYYƏT ÖMRÜ**

Elinə, obasına bağlı olan, xalqın milli yadaşında yaşayan folklor örnəklərimizin ən böyük qoruyucusuna çevrilən bir insan tanıyıram bu dünyada... Kimdir O? – deyə sual edə bilərsiniz. Bütün şəxs hər kəlməsində xalq deyib, xalq eşidən, haqq-ədalət carçısı, xeyirxahlıq mücəssəməsi olan Hüseyn İsmayılovdur. Elmə, folklorla böyük marağı olan gənc kadrlara yüksək dəyər verməyi, hər zaman doğrunun tərəfində durmağı, doğrusu, içində ona olan hörmət hissini daha da zirvələrə qaldırır.

Sizdən bir deyil, min olsaydı, elimizin milli-mənəvi dəyərlərini düşmənlərimiz belə asanlıqla mənimsəməzdi. Kaş ki, Sizlər bu dünyaya gəlişinizlə əbədi bir ömrə sahib ola bilsəydiniz, folklorumuz da heç vaxt talan olmazdı.

Zaman Sizin kimi qeyrətli, xeyirxah və cəfakəş şəxsiyyətləri çox az-az hallarda gətirir dünyaya. Budur ömrünüzün 55 ilinə qədəm qoydunuz. Gün o gün olsun ki, 100 ilinə belə gümrah, dərdsiz, kədərsiz qədəm qoyasınız. Odur ki, özünüzü pis gözlərdən, yaman nəfislərdən qoruyun ki, Allah da Sizi qorusun.

29.04.2008.

SƏMİMİYYƏT TİMSALI

Hüseyn müəllim yaxşılıq etməyi sevən, ondan zövq alan insandır. Onun əvəzində dostlarından təmənnası dostluğa sədaqətdir. El-obasını sonsuz məhəbbət və coşğu ilə sevməsi fonunda yerliçilik hissindən uzaq, yerlilərinə patoloji təəsübkeşlik hissləri aşılamaqdan kənar olan bir şəxsiyyətdir. Onun bu özünəxas cəhətləri onun dostları və bədxahları tərəfindən etiraf olunmaya bilmir.

O, sözün gerçək mənasında öz taleyini Azərbaycan folkloruna bağlamış bir insandır. Folklor onun üçün tükənməz enerji mənbəyidir. Azərbaycan folklorunu sözün gerçək mənasında Hüseyn İsmayılovsuz təsəvvür etmək mümkün deyil. Azərbaycan folkloruna böyük qatqısı olan Folklor İnstitutu isə onun öz doğma balasıdır.

Hüseyn müəllim qısa vaxt ərzində bütün türk dünyasını əhatə edən elə irimiqyaslı folklor layihələrini gerçəkləşdirdi ki, çoxları buna xəyal kimi baxırdı.

Allah qatında alimlik məqamı çox yüksəkdir. Məhəmməd Peyğəmbər (s) alimin qələminin mürəkkəbini şəhid qanına bərabər tutmuşdur. Ancaq çoxları bunu dünyəvi titullarla ölçərək, elə başa düşür ki, elmlər doktoru, professor, akademik elmi dərəcəsi onların alimlik məqamına ucalmasının göstəricisidir.

İslam ehkamları isə alimləri daha çox sifətləri ilə tanıyır. Yəni heç bir dünyəvi titulu olmayan elm adamı alim ola bilər. Bunun üçün onda Allahın buyurduğu alimlik sifətləri olmalıdır. Uca Allah öz müqqədəs kitabında buyurur: **«Həqiqətən Allahın bəndələri arasında alimlər Allahdan qorxanlardır»** (Qurani-Kərim, Fətir surəsi, 28-ci ayə). Alimin Allahdan qorxması onu pis əməllərdən çə-

kindirən haqqı batıldən ayırmağa sövq edən əsas meyardır. **Allah qatında Alimə yaraşmayan ən naqis sifət isə riyadır.** Məhəmməd Peyğəmbər (s) öz hədislərində alimin riyasından qorxmağı tövsiyyə etmişdir.

Riyadan uzaq, Allahdan qorxan Hüseyn müəllimdə məhz Allahın təqdis etdiyi belə alimlik sifətləri vardır. Hüseyn müəllimi başqalarından fərqləndirən əsas keyfiyyətlərdən biri də, onun səxavətli insan olması, öz imkanlarını dost-tanışı üçün əsirgəməməsidir. Rəsuli-Əkrəm (s) buyurur: «**Allah dostları xilqətdə (yararışdan) səxavətli olurlar**».

Hüseyn müəllimin həssaslığı etimad göstərdiyi insanlardan nankorluq görəndə daha çox üzə çıxır, belə məqamları o ürəkəğrısı ilə qarşılayır.

Peyğəmbərlərimiz istisna olmaqla, Allah qatında heç bir insan günahsız, qüsursuz deyil. **Uca Allah öz müqəddəs kitabında buyurur ki, mən əgər insanları günahlarına görə öldürsəydim, onda yer üzündə sağ insan qalmazdı.**

Möminlik sifətləri isə pis əməllərdən peşmanlıq keçirən, yaxşı əməllərdən isə zövq alan insanlardır. Hüseyn müəllim alimlik və möminlik sifətini özündə birləşdirən bir şəxsiyyətdir.

*Hikmət QULIYEV,
Səfa QARAYEV.
BDU-nun magistrantları*

ALİM VƏ ZAMAN

Bəşəriyyətin mövcudluğunun bütün dövrlərində insanlar Allahın bəxş etdiyi müxtəlif qeyri-adi hadisələrə təəccüb və hey-rətlə yanaşmışlar. Əslində, bu qeyri-adiliklər mövcudatın əsrəfi hesab olunan insan varlığının İlahi təyinatı – alın yazısıdır. Bu qeyri-adiliklər içərisində ən mühümü Allahın bəşər övladına ver-diyi şüur, düşüncə tərzidir. Yaşadığı mövcud həyatın bir gün sona yetəcəyini bilməsinə baxmayaraq, o, ruhdan düşmür, mübarizə aparır və hər keçən bir günün onun ömründən getdiyinə məhəl belə qoymur. Görəsən, bu insanların həddindən artıq yüksək şüura sahib olması, yoxsa Allahın verdiyi ömrü yaşamaq məcburiyyətidir? Bu problem ətrafında geniş, hətta, sonsuz müzakirələr aparmaq mümkündür. Lakin bir məsələ aksioma kimi qəbul olunur ki, hər bir İNSAN yaşadığı ömrü şərəflə yaşamağa, özündən sonra mütərəqqi ideallara xidmət edəcək izlər qoymağa daim can atır. Bu yolda fiziki, mənəvi, əqli imkanlarını sona qədər sərf etməyi tam normal qarşılayır. Bəli, ruh insan bədənində hakim olduğu kimi, əql, kamillik də cəmiyyətdə həmişə üstün mövqeyə malik olmuş və idarəçiliyini öz əllərində saxlamışdır. Bu əqlə, bu kamilliyə hər kəs layiq görülə bilməz. Yalnız o şəxslərə bu nəsib olur ki, necə desək, helmi və elmi vəhdət halında təmərüz edib, cəm halında özündə ifadə etdirə bilir. Belə insanlara həyatda çox nadir hallarda rast gəlmək olar. Bu möhtəşəm cərgəyə daxil olan mütəfəkkir şəxslərdən biri də Hüseyn Ələsgər oğlu İsmayılovdur. Bu universal keyfiyyətlərə malik insan Allahın ona verdiyi alın yazısına uyğun olaraq bütün

varlığı ilə xalqın milli kimliyini, onun varlığını, həyat fəlsəfəsini təyin edən folklor sahəsində çarpışmaqdadır. Bu insanın bioqrafiyasına nəzər saldıqda aydın olur ki, çalışdığı bütün vəzifələrdə daima gələcəyə nikbin baxış onu tərk etməmiş və günü-gündən alovlanaraq, nəhayət, bu gün tanıdığımız Hüseyn İsmayılov şəxsiyyətini formalaşdırmışdır. Məlum olduğu kimi, Azərbaycan müstəqillik qazandıqdan sonra öz daxili və xarici siyasətində yeni kurs götürdü. Bu kursun mahiyyətini daxildə milliləşmək, xaricdə isə qloballaşan dünya çapında Azərbaycanın yerini müəyyənləşdirmək təşkil edirdi. Ümummillə liderimiz Heydər Əliyev ömrünün bütün dövrlərində bu siyasətin nəzəri aspektlərini hazırlamaqla yanaşı, konkret tədbirləri də həyata keçirtmişdir. Təkcə «Kitabi-Dədə Qorqud»un 1300 illik yubileyinin keçirilməsi ilə bağlı imzaladığı sərəncamı və AMEA Folklor İnstitutunun müstəqil bir tədqiqat ocağı kimi fəaliyyət göstərməsi sarıdan fundamental işləri qeyd etmək kifayətdir. Məhz bu müəyyənləşdirilmiş uzaqgörən milli strategiyanın real nəticəsi kimi ortaya çıxan AMEA-nın Folklor İnstitutu Hüseyn İsmayılovun rəhbərliyi altında bu istiqamətdə inamla addımlamaqdadır. Bu şəxsin fəaliyyət çevrəsinə məşğul olduğu sahənin bütün istiqamətləri daxildir. Onun fəaliyyət sahəsinə bir neçə istiqamət daxildir:

Toplayıcılıq fəaliyyəti;

Tədqiqatçılıq fəaliyyəti;

Təşkilatçılıq fəaliyyəti;

Tədris fəaliyyəti:

Bu fəaliyyətlərin hamısının fəvqündə bir ideal dayanır: xalqın milli-mənəvi dəyərlərini qorumaq, onun milli kimliyindən uzaq düşməsinə imkan verməmək. Hüseyn İsmayılovun şəxsiyyəti, gördüyü işlər, həyata keçirdiyi tədbirlər haqqında istənilən qədər danışmaq olar. Lakin biz bu yazımızda Hüseyn İsmayılov şəxsiyyə-

tinin cəmiyyətdə yaratdığı assosiasiyanı təqdim etməyi daha məqsədə uyğun hesab edirik. Çünki hər hansı bir şəxs haqqında ətrafında olan insanların düşüncələri daha obyektiv və hərtərəfli olur.

Hüseyn İsmayılovun təşkilatçılıq fəaliyyəti akedimiyanın rəhbərliyi tərəfindən yüksək qiymətləndirilir. **Akademik Arif Həşimov** onun fəaliyyətini İnstitutun gördüyü işlər kontekstində belə dəyərləndirdi: «Mən Folklor İnstitutunun son dövrdə gördüyü, həyata keçirdiyi tədbirlərin bəzilərinin şahidi və iştirakçısı olmuşam. Xüsusilə «Ortaq Türk keçmişindən Ortaq Türk gələcəyinə» uluslararası folklor konfransı institut haqqında, onun rəhbərliyi haqqında məndə xoş təssüratlar buraxdı. Bu tədbir hal-hazırkı zamanda regionda mühüm strateji mövqeyə malik olan Azərbaycanın eyni kökdən olan türk xalqları ilə bütün səviyyələrdəki qarşılıqlı münasibətinin mədəni sferasını təşkil edir. Bu kimi tədbirlərin həyata keçirilməsi türk xalqları üçün çox vacibdir. Mən Folklor İnstitutunun və onun direktoru Hüseyn İsmayılovun bu tipli fəaliyyətini çox yüksək dəyərləndirir və onu ad günü münasibəti ilə təbrik edir, ona gələcək işlərində uğurlar diləyirəm».

«Zər qədrini zərgər bilər» atalar sözünü nəzərə alsaq, onda uzun illər folklor sahəsində fəaliyyət göstərmiş, professional folklorşünas, AMEA-nın müxbir üzvü, **professor Azad Nəbiyev** Hüseyn İsmayılov haqqında fikirlərinin nə dərəcədə əhəmiyyətli olduğunu təsəvvür etmək olar: Hüseyn İsmayılov uzun müddətdir ki, Azərbaycan ədəbiyyatşünaslığında, Azərbaycan ədəbi tənqidində imzası, adı, yeri olan araşdırıcılardan biridir. Son onillikdə onun folklorşünaslıqdakı fəaliyyəti təqdirəlayiqdir. Bu müddətdə Hüseyn İsmayılov Göyçə aşiq məktədi, Azərbaycan aşiq şeirinin bir sıra aktual problemləri ilə bağlı dəyərli monoqrafiyaların, məqalələrin müəllifi olmuşdur. Hüseyn İsmayılov Göyçə aşiq məktəbi, Azərbaycan aşiq şeirinin bir sıra aktual

problemləri ilə bağlı dəyərli monoqrafiyaların, məqalələrin müəllifi olmuşdur. Hüseyn İsmayılov hələ Azərbaycan hüdu-
dundan kənarda işləyərkən, ali məktəblərdə dərs verərkən Azər-
baycan folklorunun əsas nəzəri, praktik məsələlərini diqqətdə saxlayan, yeri gəldikcə Azərbaycan aşıq şeiri üçün yeni olan bir sıra məqalələrin, əsərlərin müəllifi kimi də tanınırdı. Onun xüsusilə Göyçə aşıq məktəbi, bu məktəbin tarixi, yaranması, ayrı-ayrı simaları barədəki fikirləri bu gün Azərbaycan aşıq yaradıcılığının nəzəri problemləri içərisində ən yaxşı tədqiqat-
lardandır. Hüseyn İsmayılov Aşıq Ələsgər və eləcə də Aşıq Ələsgər ocağı nümayəndələrinin yeni şeirlərini toplayıb, nəşr etdirib və beləliklə, Azərbaycan aşıq şeirini yeni toplama materialları ilə zənginləşdirməklə Göyçə aşıq məktəbinin yaranma tarixinə, onun nümayəndələrinə yeni baxış nümayiş etdirmişdir.

Hüseyn İsmayılov eyni zamanda yaxşı bir təşkilatçıdır. Folklor elminin təşkilatçısıdır. Bilavasitə onun təşəbbüsü ilə Folklor İnstitutunun Ədəbiyyat İnstitutundan ayrılaraq fəaliyyətə başlaması Azərbaycan xalqının elmi həyatında mühüm hadisələrdən biridir. Çox uzun illərdən bəri Folklor İnstitutunu yaratmaq, ayrıca folklor tədqiqatlarını vahid bir mərkəzdə birləşdirmək, güclü folklor ekspedisiyaları təşkil etmək üçün təkliflər, təşəbbüslər mövcud olmuşdur. Lakin onları həyata keçirən, reallaşdıran Hüseyn İsmayılov oldu. O Folklor İnstitutunu yaratdı, onun strukturunu formalaşdırdı, bu instituta direktor seçildikdən sonra folklorşünaslığa təkan verən təşkilati tədbirlər keçirdi. O, Azərbaycan folklorunun, xüsusilə Güney Azərbaycanda yaşayan soydaşlarımızın folklorunun Azərbaycana gətirilməsi, folklor arxivinə daxili üçün əlindən gələni etdi. O həmçinin ixtisaslaşdırılmış folklor üzrə namizədlik və doktorluq dissertasiyası şurasını aldı, folklorun kordinasiyası sahəsində müəyyən təşkilati tədbirləri həyata kesirdi. O eyni zamanda

Azərbaycan folkloru nəzəri məsələlərinin öyrənilməsi sahəsində özünə qədər görülmüş işləri davam etdirdi. «Azərbaycan şifahi xalq ədəbiyyatına dair tədqiqlər», «Dədə Qorqud», «Elmi axtarışlar» və başqa nəşrlərlə folklor nəzəri fikrinin inkişafına təkan verdi. Eyni zamanda o, çoxcildlik Azərbaycan folklorunun nəşri işinin başlanılmasına nail oldu. Son illərdə Hüseyn İsmayılovun başçılıq etdiyi Folklor İnstitutu Azərbaycan folklorunun türk folkloru kontekstində öyrənilməsində, xüsusilə «Ortaq Türk keçmişindən, ortaq Türk gələcəyinə» uluslararası folklor konfransının davamlı olaraq keçirilməsi Azərbaycan folklorunun gələcək öyrənilmə perspektivlərini müəyyən etmək baxımından əhəmiyyətlidir. Bu gün Hüseyn İsmayılov səmimi yoldaş, dost kimi həmin İstitutda folklorşünasların bir yerə cəmlənməsində, Azərbaycan folklorunun müxtəlif istiqamətlərdə öyrənilməsində, gənc folklorşünasların yetişməsində əlindən gələn köməyi göstərir. **Hüseyn hələ çox cavandır, 55 yaş nədir ki?** Onu mən ad günü münasibəti ilə təbrik edir və folklorşünaslığımızın gələcək inkişafında ondan yeni-yeni uğurlar gözləyirəm. Mən inanıram ki, Azərbaycan folklorunun dünya dillərinə tərcüməsi, milli- mənəvi dəyərlərin qlobal dünyaya çatdırılmasında o hələ bundan sonra da ciddi işlər görəcəkdir.

Hüseyn İsmayılov haqqında neçə-neçə məqalənin, ayrıca bir monaqrafiyanın müəllifi olan f.e.n. Seyfəddin Rzasoyun bu şəxs barədə fikirləri daha dolğun olardı: «Hüseyn Ələsgər oğlu İsmayılov haqqında danışmaq müəyyən mənada çətindir. Ona görə ki, Hüseyn İsmayılov həyatı, fəaliyyəti, şəxsiyyəti bir əsrə, bir dövrə, bir epoxaya sığışan insan, alim, şəxsiyyət deyildir. Azərbaycan tarixində elə şəxsiyyətlər olmuşdur ki, onların fəaliyyəti bütün hallarda epoxal xarakter daşmışdır. Hüseyn İsmayılov belələrindəndir. Azərbaycanın müstəqillik dönməsinə daxil olduğu bir dövərdə Azərbaycan elmi də müəyyən bir tənəzzül keçirdi.

Yeni müstəqillik dövrünə uyğunlaşma və bundan sonra inkişaf bizə çox ağır başa gəldi. Azərbaycan humanitar filololji fikri Hüseyn İsmayılovun simasında nəinki bu dövrün ağırlıqlarını yaşadı, bütövlükdə bu dövrdən qələbə ilə çıxdı və Azərbaycan tarixi Azərbaycan Milli Elmlər Akademiyasının Folklor İnstitutunun simasında böyük bir qələbə əldə etdi. Milli-mənəvi dəyərlərin öyrənilməsi müstəqillik dönəmində son dərəcə vacib bir məsələdir. Dünyaya inteqrasiya mərhələsində bizim varlığımızın qorunması milli-mənəvi dəyərləri necə öyrənməyimizdən və bu dəyərlərdə mövcud olan yaşam formullarının müasir həyatımıza necə tətbiq olunmasından asılıdır. Bax, bu mənada Folklor İnstitutunun rolu həddindən artıq müstəsna. Hüseyn İsmayılov Azərbaycan xalqına, Azərbaycan mənəviyyatına, Azərbaycan tarixinə Milli Elmlər Akademiyasının Folklor İnstitutu adlı böyük bir məbəd bəxş etdi. Hüseyn müəllimə mən nə arzu edirəm? Can sağlığı. Onun yaşaması və fəaliyyət göstərməsi təkcə onun özünə, ailəsinə, doğmalarına yox, Azərbaycan elminə lazımdır. Azərbaycan elmində Hüseyn İsmayılov artıq akkumuliyasiya rolunu oynayır. O, özünəqədərki mərhələnin müsbət xüsusiyyətlərini özünə akkumuliyasiya etmiş və indi də Azərbaycan elm tarixinin bütün enerjisini Azərbaycanın gələcəyinə transformasiya etməkdədir. Bu mənada onsuz Azərbaycan elmi özünün enerji qaynağından məhrum olar. Mən ona yalnız böyük Allahdan can sağlığı diləyirəm».

Doğurdan da, insanı yoldaşı və dostundan daha yaxşı tanımaq çətin məsələdir. Hüseyn müəllimlə uzun illər bir sahədə çalışan **f.e.n. Ağaverdi Xəlil** onun haqqında duyğu və düşüncələrini belə dilə gətirdi: «Mən Hüseyn müəllim haqqında damşarkən ilk növbədə onu **bir insan kimi** xarakterizə etmək istərdim. O, son dərəcə səmimi bir insandır. Onun insani keyfiyyətlərindən ən üstünü cəsarətliliyidir. Yəni onda həmişə cəsarət var və bu cəhət

onu heç bir halda tərک etmir. Həmçinin Hüseyn müəllim mərd insandır. O, sözünün ağasıdır. O, dostlarına qarşı həddindən artıq sədaqətlidir. Yəni, çox sadıq bir insandır. İşə münasibətdə çox ciddi və məsuliyətlidir. **İkincisi, bir təşkilat rəhbəri kimi.** Rəhbər kimi bu şəxs təşkilatçı bir adamdı. Hər hansısa bir qrupu təşkil etməyi yüksək səviyyədə bacarır. Onda rəhbərə, liderə məxsus xüsusiyyətlər var. İri bir kollektivi təşkil edir, idarə edir və yönəldir. Konstruktivlik, ünsiyyətçilik, insanlarla düzgün münasibət qurmaq kimi keyfiyyətlər onu rəhbər kimi xarakterizə edən əlamətlərdir. **Üçüncüsü, bir ziyalı kimi.** Ziyalı sadəcə alim demək deyil. Ziyalı hər şeydən öncə xalq üçün, millət üçün, insanlıq üçün çalışan və öz intellektini sərf edən insan deməkdir. Bu mənada Hüseyn müəllim çox gözəl bir ziyalıdır. Ölkənin, millətin, xalqın həyatında fəal iştirak edən bir ziyalıdır. O, kütləvi informasiya vasitələrində çox aktiv şəkildə çıxış edir, respublikamızın müxtəlif tədris müəssisələrində mühazirələr oxuyur. Bu gün bunlar bir qayda olaraq ilk növbədə milli-mənəvi dəyərlərin təbliğinə yönəlir.

Məlumdur ki, Hüseyn müəllim ölkənin elmi həyatında ciddi iştirak edir və bu onun alimlik fəaliyyəti ilə bağlıdır. Hüseyn müəllim çoxlu sayda elmi əsərlərin, monoqrafiyaların müəllifidir. Bu monaqrafiyalar xalq yaradıcılığının müxtəlif aktual problemlərinin həllinə yönəlmişdir. Onun elmi fəaliyyəti içərisində bir neçə konsepsiyalar vardır. Bunların içərisində, xüsusilə, uzun illərdən bəri öz həllini gözləyən aşırıq sənəti və yaradıcılığı haqqında olan konsepsiyaları mən qeyd etmək istərdim. Bu konsepsiya ilə ilk dəfə olaraq aşırığın **genezisi, mənşəyi**, inkişafı və inkişaf mərhələləri, ümumiyyətlə, bu sənətin gerçək mahiyyəti ortaya çıxarıldı. Hüseyn İsmayılov bir konsepsiyanın içində aşırığı öyrənə-öyrənə mədəniyyətin elə məsələlərinə toxunur ki, bununla da mədəniyyətin onurğa sütununu kəşf edir. Bundan

əlavə o, folklorun regional xüsusiyyəti haqqında xüsusi konsepsiyanın da müəllifidir. Əslində, folklorun regional öyrənilməsi problemi Hüseyn İsmayılovdan başlandı. Hüseyn müəllim yaradıcı bir alim olmaqla, həm də yaradıcı bir təşkilata rəhbərlik edir, elmi ictimaiyyəti yönəldir. Mən sonda Hüseyn müəllimi ən səmimi duyğularla təbrik edirəm. Ona həm şəxsi, həm də elmi yaradıcılıqda, ictimai həyatda ən böyük uğurlar arzu edirəm».

AMEA-nın elmi katibi, **f.e.n. Sərxan Xavəri** Hüseyn İsmayılov haqqında dedi: «Hüseyn İsmayılov son dərəcə unikal bir şəxsiyyətdir. Mən bu şəxsə idarəçilik və intellektuallığın, vəhdət halında çulğalaşdığını bütün məsuliyyətimlə bildirirəm. Hüseyn müəllim öz intellektual səviyyəsi baxımından bizi heyran etmiş, özünəməxsus fəaliyyət ritmi cəhətdən isə həmişə bir nümunə olmuşdur. Mənim üçün bu şəxsiyyət haqqında danışmaq şərəfli və eyni zamanda çətinidir. Çünki onun bu yüksək intellektual bazaya əsaslanan çoxşaxəliliyi neçə-neçə kitabların təhlil mövzusudur. Mən ona Uca Allahdan can sağlığı və heç zaman bitib-tükənməyən həyat eşqi diləyirəm».

Hüseyn İsmayılov yaradıcılığını çox böyük həvəslə izləyən və bunlardan zövq alan səmimi insan **f.e.n. Ramil Əliyev** onun haqqında danışarkən fikirlərini nikbin notlar üzərində bərqərar edərək onu belə qiymətləndirdi: «Bu dünya yaxşı kişilərin adı üzərində dayanır. Belə insanlardan biri də filologiya elmləri doktoru Hüseyn İsmayılovdur. Yaxşı insanlar bu dünyada çiyinlərinə özlərindən ağır yük götürürlər, həmişə yaxşı ad qazanırlar. Belə adamlar üçün yaş heç nədir, görəcəyi işlər əsasdır. Hüseyn müəllim də yaş üçün yaşamır, yaşayır ki, daha çox işlər görsün. O, gördüyü işlərlə yaşayır. Hüseyn müəllim millət üçün yanmasa yaşaya bilmir. Onun üçün 55 yaş heç nədir, hələ neçə «55» də xalq üçün çalışacaq. Azərbaycan folklorunun nəşrini 100 cildə çatdıracaq. Azərbaycan miflərini, əfsanələrini, rəvayətlərini necə-

necə cildlərə çevirəcək... O, Şah Xətai kimi əlində qılınc folklorun keşiyində duracaq. Mürşidlərindən dərs alan kamil ardıcıllar yetişdirəcək.

55 yaş da bir ömürdür, kamilləşməyə bəs edir. Yaşının üstünə bir «55» də gəlsin, qardaşım. İşləməkdən yorulmayasan! Təqəüdə çaxmaq xəyalınıza da gəlməsin».

Dünyagörmüş ağsaqqalların xeyir-duasına, məsləhətlərinə hər birimizin böyük ehtiyacı vardır. Sazı sinəsinə sipər edən, Sözü dilinə gövhər edən **Aşıq Mahmud Hüseyn İsmayılov** ruhuna yaxın bir şəxs kimi duyğularını belə ifadə etdi: «Bəli, ömür ki mənalı olur, o insan həyatda xoşbəxt olur. Onun gördüyü işlər xalqına, elinə, obasına yararlı olur. Hüseyn müəllimin bu işdə əvəzolunmaz əməkləri var. Xalqın folklorunu bu dərəcədə sevmək, klassikləri, böyük sənətkarları, dastanları kitaba dərc etmək, onları yaşatmaq Hüseyn müəllimin həmişə arzusu, istəyi olubdur. Ona görə də, «55» də insanın arzusu, diləkləri üçün az yaşıdır. Nə yaşdı ki? İnsanın arzularına görə yüz yaş da hələ azdır. Mən Allahdan arzu edirəm ki, Hüseyn müəllim ürəyi istədiyi qədər yaşasın və yaşadığı müddətdə yaradıcılığından qalmasın».

Elçin Qaliboğlu Hüseyn İsmayılov haqqında maraqlı və orijinal fikir söylədi: «Mənim tanıdığım Hüseyn İsmayılov fitri yurduçudur, millətsevəndir, Azərbaycansevəndir. Folklor İnstitutunun araya-ərsəyə gəlməsi, çoxsaylı uğurlara çatması onun ruhsal baxışa yiyəlik duyğusu səviyyəsinə yetməsinin ifadəsidir. Bu yiyəlik duyğu, milli təəssübkeşlik onun yaradıcılığında da tam ifadəsini tapıb».

Biz də öz növbəmizdə cəmiyyətin daima böyük ehtiyacı olduğu və belə yüksək dəyərlə qiymətləndirdiyi şəxsiyyətə uzun ömür, can sağlığı və yaradıcılıq diləyirik.

ZİRVƏLƏRƏ APARAN YOL

Hər bir bəşər övladının həyatında və taleyində illərin sayı ilə ölçülən və adına «ömür» deyilən bir yol var. İnsan var ömür yolu o qədər parlaq və şərəfli olur ki, onunla tanış olduqca, ömür yolunu səyahət etdikcə heyrətlənməyə bilmirsən. Belə şəxsiyyətlərdən biri də çox şərəfli ömür yolu olan, folklorşünas, filologiya elmləri doktoru, professor Hüseyn İsmayılovdur. Hüseyn İsmayılovun elmi xidmətləri, fədakarlığı, işgüzarlığı xalqımızın keçmişini, bu gününü və gələcəyini əks etdirən güzgüyə bənzəyir. Bu güzgüdə Azərbaycan xalqının hissi, düşüncəsi, sazı, sözü, folklor həyatı müəyyən ölçüdə öz əksini tapır. Folklor isə bizim ən kamil tariximizdir, dünənimiz, bu günümüz, sabahımızdır. Folklorumuzun qorunması, inkişafı, zənginliyi mədəniyyətimizin zənginliyini, səviyyəsini göstərir.

Hüseyn İsmayılovun öz ömrünü xalq yaradıcılığına, folklorla bağlaması çox təbiidir. Çünki o, qəlbən, daxilən, fikrən xalqına, ədəbiyyatına, ulu keçmişinə, yurduna, sazına, sözünə bağlı bir insandır. Onun adı öz xalqının, tanışlarının, yaxınlarının, bir sözlə, onu tanıyanların əzizliyində yalnız öz elmi, biliyi, işgüzarlığı ilə deyil, həm də mənliyi, ləyaqəti, sadəliyi, təvazökarlığı ilə səslənir. Hüseyn İsmayılovun folklorla söykənən elmi xidmətləri yalnız qabiliyyətdən, sənətə bağlılıqdan deyil, həm də zərurətdən, istəkdən, sevgidən yaranır.

Hüseyn İsmayılov həyatda elmi fəaliyyəti, elmi işlərindən öncə öz mənliyi, ləyaqəti ilə ucalıb. Bu məqamda dahi şəxsiyyətimiz Heydər Əliyevin müdrik bir fikri yada düşür: «Həyatın əsas mənası

cəmiyyətdə öz yerini tutmaq, mövqeyini müəyyən etmək, ləyaqət göstərmək və başqaları üçün nümunə olmaqdır».

Hüseyn İsmayılov gənc folklorşünaslar üçün məhz bu keyfiyyətlərinə görə seçilir. Bu gün onun əməyi sayəsində folklor nümunələrinin toplanıb çap olunması bizim üçün bir örnekdir.

Hüseyn İsmayılov folklorumuzun vüqarı sayılan bir alimdir. Onun zəhməti, yanar ürəyi, saza, sözə bağlılığı, vurğunluğu Azərbaycan Folklor İnstitutunun yaranmasına, inkişafına böyük təkan olub. Hüseyn İsmayılovun elmi fəaliyyəti ilə tanış olanda bir cəhət də diqqətimizi cəlb edir. Onun elmi işləri folklorumuzu mənalandırmaqda, aşıq poeziyasını, sazı, sözü düzgün dərk etməkdə böyük vasitədir. Biz bu xüsusiyyətləri H.İsmayılovun «Azərbaycan folklorunun regional xüsusiyyətləri», «Aşıq yaradıcılığı: mənşəyi və inkişaf mərhələləri», R«Göyçə aşıqları və el şairləri», «Göyçə aşıq mühiti: təşəkkülü və inkişaf yolları» kimi kitablarında görə bilərik.

Hüseyn İsmayılovun şəxsində bir daha əmin oluruq ki, ancaq vətən ocağının odunda- alovunda, insanlara məhəbbətin işığında isinən adam gördüyü işə bu dərəcədə məsuliyyətli olar. Özünün bütün qabiliyyətini folklorumuzun mürəkkəb və şərəfli bir dövrünün tədqiqinə səfərbər etmək, yaradıcı təfəkkürün bütün imkanlarını seçdiyi peşəyə fəda etmək Hüseyn İsmayılovun həyat idealıdır. Bu ideal ata yurdu, ata ocağı olan Göyçəyə, saza, sözə məhəbbətdən qidalandığı üçün belə əzəmətli, belə munis və doğmadır.

Hüseyn İsmayılov öz mənəvi zənginliyi, ağı, biliyi, bacarığı, təcrübəsi, özünə qarşı tələbkarlığı, ətrafındakı adamlara həssaslığı və qayğıkeşliyi ilə, deyə bilərik ki, bu gün zirvələrə aparın yolun yolçusudur. Bu yolda ona uğurlar arzulayırıq.

Dədə Ələsgərin ulu torpağı,

Ellərin müqəddəs nurlu çırağı,
Tarixin hər zaman sirli ocağı,
Adını yaşadır Hüseyn, Göyçə.

Hər kəsə əzizdir doğma ocağı,
Şamaxı – Sabirin isti qucağı,
Gəncə – Nizaminin sirli dayağı,
Göyçə – Hüseynin ölməz sorağı.

CƏFAKEŞ FOLKLORŞÜNAS

Allah-təala hər bir insana həyatında unudulmaz anlar bəxş edir, onu xoşbəxtliyin zirvəsinə çatdırır. Çox şükürlər olsun ki, birinci növbədə gözəl insan, qayğıkeş ata, folklorşünas alim, aşıq sənətinin istedadlı tədqiqatçısı olan Hüseyn Ələsgər oğlu İsmayılovun 55 illik yubileyi ilə bağlı öz ürək sözlərimi bildirmək mənə də nəsib oldu. Hüseyn müəllim Ömrünü xalqımızın milli-mənəvi dəyərlərinin qorunmasına, folklorumuzun yaşadılmasına həsr etmişdir. Və bu gün də həmin fəaliyyətini uğurla davam etdirir. Folklorumuz, xüsusilə onun bir qolu olan Azərbaycan aşıq sənəti haqqında dəyərli kitabların müəllifi olan Hüseyn müəllim, Sözün həqiqi mənasında, cəfakəş bir şəxsiyyətdir. Sadə, qəlbitəmiz, mehriban, qayğıkeş bir insan olan Hüseyn müəllim rəhbərlik etdiyi AMEA Folklor İnstitutunun kollektivi arasında dərin hörmət sahibidir. O, institut əməkdaşlarına çox böyük qayğı ilə yanaşır, onların problemlərini yerində həll edir. Gənc aspirant və dissertantların yetişməsində Hüseyn müəllimin əvəzsiz rolu vardır.

Hüseyn müəllim sanki folklorun qoruyucusudur. İnsan öz doğmalarına necə isti münasibət bəsləyirsə, ona necə qayğı göstərsə, onu yad nəfəslərdən, pis insanlardan necə mühafizə edirsə, Hüseyn müəllim də folklorla o tərzdə yanaşır. O, istirahət günlərində evdə narahat olur. Ürəyi Folklor İnstitutunda qalır.

Hüseyn müəllim böyük təşkilatçılıq qabiliyyətinə malikdir. Hər il mütəmadi olaraq «Ortaq türk keçmişindən ortağ türk gələcəyinə» adlı uluslararası folklor konfransının keçirilməsi, «Kitabi-Dədə Qorqud», «Aşıq Ələsgər» saz-söz bayramlarının

təşkili, Novruz bayramının yüksək səviyyədə, təntənə ilə qeyd edilməsi buna bariz nümunədir.

Hüseyn müəllim çıxışlarında dəfələrlə qeyd edir ki, folklor antologiyaları kitablarının sayının yüz cildə çatdırılması nəzərdə tutulmuşdur ki, bu, tezliklə həyata keçiriləcəkdir.

Hüseyn müəllim, mən Sizi folklorumuzun qarantı hesab edirəm. Bunu yalnız damarlarında türk qanı axan, xalqının, millətinin folklorunun, milli-mənəvi dəyərlərinin qorunmasına həssaslıqla yanaşan bir türk oğlu türk edə bilər. Bu da Sizsiniz. Hüseyn müəllim, mən Sizə Yerin-göyün sahibi Uca Allahdan can sağlığı, uzun ömür, xoşbəxtlik arzu edirəm. Qoy Ulu Tanrı folklor adlı mənəvi sərvətimizi Sizə çox görməsin. O gün olsun ki, Sizin 100 illik yubileyinizi qeyd edək.

**DƏYƏRLİ ALİM VƏ QAYĞIKEŞ İNSAN –
HÜSEYN İSMAYİLOV**

Deyirlər alim olmaq asandır, insan olmaq çətin. Amma o, həm yaxşı alim, həm də yaxşı insandır. Əlindən gələnləni köməyi əsirgəməmək, hər kəsə, xüsusən də gənclərə doğru yol göstərmək, insanlara yalnız yaxşılıq etmək, qayğı göstərmək onun həyat kredosudur. Mübaligəsiz deyə bilərəm ki, Hüseyin müəllimin adı çəkiləndə onu tanıyanların beynində xoş bir hiss oyanır...

...İsti bir yay günündə ilk iş yerim olan Azərbaycan Milli Elmlər Akademiyasının Folklor İnstitutuna tələsirdim. İçərişəhərdə tariximizi əks etdirən abidələrin önündən keçərək, Folklor İnstitutuna daxil oldum. Pilləkənləri tez-tez qalxırdım ki, ciddi görkəmli, ilk baxışda zəhmli görünən bir şəxsə rastlaşdım.

– Sizə nə lazımdır? – deyərək soruşdu.

Bu zabitəli və sərt səslənən sualdan çəsarəq, ayaq saxladım və həyəcanlı, titrək bir səslə direktorun otağına necə keçə biləcəyimi ondan soruşdum. Sifətində təbəssüm görüdü...

Sən demə, qarşıma çıxan və ilk baxışdan mənə zəhmli görünən bu insan institutun direktoru, filologiya elmləri doktoru Hüseyin İsmayılovun özüymüş. Amma onun zəhmli görüldüyü qədər də qayğıkeş olduğunu sonralar bildim. Məni elə həmin gün rəhbərlik etdiyi institutun bilgisayar mərkəzinə işə qəbul etdi. Günlər keçdikcə Hüseyin müəllimi daha yaxından tanıdım. Elmi əsərləri, radio və televiziya ilə çıxışları onda olan yüksək mədəniyyəti, dərin biliyi, peşəkarlığı və intellekti haqqında xəbər verirdi. Azərbaycan şifahi xalq ədəbiyyatının dərinindən araşdırılması, təbliği və daim yaşaması uğrunda gördüyü misilsiz işlər, bu sahədə yazdığı çox sayda monoqrafiyalar, məqalələr, kitablar onun peşəsinə sevgisi ilə

yanaşı, həm də onda olan Azərbaycan – Vətən sevgisinin böyüklüyündən xəbər verir. İnstitutun rəhbəri kimi Hüseyn müəllimin yüksək təşkilatçılıq qabiliyyəti və insani keyfiyyətləri bizi valeh edir. İnstitutda keçirilən elmi konfranslar və yaradıcılıq gecələri buna əyani sübutdur. Onunla işlədiyim müddətdə başa düşdüm ki, o, necə incə qəlbli, xeyirxah və mehriban insandır. Hamı təsdiq edər ki, o, biz gənclərə əsl atalıq qayğısı göstərib. Beləliklə, mənim qəlbimdə yaranan ilk təəssüratdan artıq əsər-ələmət qalmayıb.

Hüseyn İsmayılova bizə əsl həyat dərsi keçən bir müəllim kimi baxıram. Ona can sağlığı, uzun ömür və işlərində yeni-yeni uğurlar arzulayıram!

MÜNDƏRİCAT

Tərtibçidən.....	3
Redaktordan.....	5
<i>Mahmud Kərimov.</i> Müasir «folklor hərəkatı»nın rəhbəri.....	7
<i>Tofiq Hacıyev.</i> Təşkilatçılıqla elmi səviyyə birləşəndə.....	12
<i>Sədnik Paşa Pirsultanlı.</i> Alim dostum Hüseyn İsmayılov, yaş gününüz mübarək!.....	14
<i>Məhərrəm Cəfərli.</i> Hüseyn İsmayılov və milli poeziyanın ulu qaynaqları.....	17
<i>Hacı Seyfəddin Qəniyev.</i> Şah əsərini yaradacaq.....	26
<i>Elxan Məmmədli.</i> Qaya kimi sərt, ipək kimi zərif dostum...30	
<i>Rza Xəlilov.</i> H.İsmayılov – folklorumuzun fədaisi.....	36
<i>Oruc Əliyev.</i> İşıqlı həyat yolu.....	39
<i>Əzizxan Tanrıverdi.</i> Azərbaycan folklorşünaslığının görməli nümayəndəsi.....	44
<i>Xəliyəddin Xəlilli.</i> Nənəmin nağıllarındakı alim və sözü butöv kişi dnyasını xatırladan şəxsiyyət.....	47
<i>Əziz Ələkbərli.</i> Bizim o diyar qarşısında borcumuz hələ tükənməyib.....	50
<i>Seyfəddin Rzasoy.</i> Ərdəmliyin əlli beş ili.....	56
<i>Ağaverdi Xəlil.</i> Folklor fədaisi.....	65
<i>Afaq Ramazanova.</i> «Əsl insan haqqında povest».....	67
<i>Mətanət Yaqub qızı.</i> Milli ruhda döyünən ürək.....	69
<i>Elçin Abbasov, Sərxan Xavəri.</i> Azərbaycan aşıq sənəti: təşəkkülü və inkişafı konsepsiyası.....	71
<i>Mahmud Allahmanlı.</i> Kəqqa aşılıkdən haqq aşığına qədər olan sevgi və jaxud „öjçə sevgisi.....	80
<i>Esmira Gözəlova.</i> Saz sənətinin fədaisi.....	89
<i>Sidqi Mustafayev.</i> Hörmətli Hüseyn müəllim!.....	93
<i>Aşıq Mahmud Məmmədov.</i> Hüseyn müəllimlə işləmək gözəldir.....	95

<i>Adil Cəmil.</i> Özünə qayıdışın açarı – folklor.....	96
<i>Əli Kərimbəyli.</i> Əlvan üfüq adamı.....	100
<i>Fəzail Miskinli.</i> Saz-söz vurğunu.....	106
<i>Sahibə Paşayeva.</i> Qələminiz tükənməsin!.....	108
<i>Maşallah Xudubəyli.</i> Vətən qürbətdə qaldı.....	109
<i>Xətayə Cəfərova.</i> Göyçədən başlayan yol.....	113
<i>Ramil Əliyev.</i> Zamana sığmayan ömür.....	115
<i>Yaşar Qasımzadə.</i> Azərbaycan folklorşünaslığının renessansı.....	117
<i>Sənubər Kərimova.</i> Tanrı haqqı.....	124
<i>Tacir Səməmi.</i> Cəfəkeş alim.....	126
<i>Tahir Orucov.</i> Folklorə bağlı ömür.....	128
<i>Şakir Albəliyev.</i> Uçulmaz körpü tağı.....	135
<i>Rüvşən Əlizadə.</i> Ustadımız, mğrşidimiz.....	137
<i>Qalib Sayılov.</i> İşıqlı alim, səməmi insan.....	144
<i>Fəxrəddin Salim.</i> Cəsarətin təntənəsi.....	148
<i>Atəş Əhmədli.</i> Folklorə keçən ömür.....	150
<i>Atif İslamzadə.</i> Keçmişlərdən gələn adam.....	153
<i>Ali Ahyev.</i> Saz-söz xiridarına.....	156
<i>Xuraman Kərimova.</i> Azərbaycan folklorşünaslığının güvənc yeri.....	159
<i>Aşıq Altay.</i> Şımxıdan Göyçənin havası gəlir.....	160
<i>Ülkər Əliyeva.</i> Sağlığında qiymət verək insanlara.....	162
<i>Xəyalə Əliyeva.</i> Kollektivin sevimlisi.....	163
<i>Nemət Qasımlı.</i> Hüseyn müəllim, 55 yaşın mübarək.....	164
<i>Elçin Qaliboğlu.</i> Folklorə keçən ruh yolçuluğu.....	168
<i>Zümrüd İbrahimqızı.</i> Xeyirxahlığı kəlmələrə sığmayan şəxsiyyət ömrü.....	170
<i>Səməd Vəkilov.</i> Səməmiyyət təmsalı.....	171
<i>Hikmət Quliyev, Səfa Qarayev.</i> Alim və zaman.....	173
<i>Sevinc Əliyeva.</i> Zirvələrə aparın yol.....	183
<i>Vüsal Abiyev.</i> Cəfəkeş folklorşünas.....	186
<i>Ləman Kərimova.</i> Dəyərli alim və qayğıkəş insan – Hüseyn İsmayılov.....	188

Hüseyn İsmayılov – 55
Bakı, 2009.

Nəşriyyat direktoru:
Nadir Məmmədli

Kompfterdə jəkdı:
Aygün Balayeva

Kompfter tərтіbçisi və
texniki redaktoru:
Ramin Abdullayev

Yığılmağa verilmiş: 02. 02.2009

Çapa imzalanmış: 12. 03. 2009

Kağız formatı: 60/84 1/32

Mətbəxə kağızı: №1

Şəmi: 192 səh.

Tirajı: 500

Qijməti məqavilə ilə.

Kitab Azərbaycan MEA Folklor İnstitutunun
Kompfter Mərkəzində jəklənmiş, “Nurlan” NPM-də
ofset fəsulı ilə çap olunmuşdur.

